

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 138

Presidència de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió celebrada dia 16 de setembre del 2014

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 8369/14**, de l'Hble. Sr. Antoni Pastor i Cabrer, diputat no adscrit, relativa a deute del Govern amb les administracions públiques. 6391
 - 2) RGE núm. 8415/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a subvencions en espècie per a esdeveniments i producte turístic per a l'any 2015. 6392
 - 3) RGE núm. 8418/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a informe FEDEA. 6393
 - 4) RGE núm. 8419/14**, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a primers sis mesos del Servei de mediació gratuït. 6394
 - 5) RGE núm. 8420/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a baixada de l'interès del FLA a l'1%. 6394
 - 6) RGE núm. 8425/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a acomiadaments al sector públic instrumental. 6395
-
-

- 7) RGE núm. 8427/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a inici del curs 2014-2015. 6396
- 8) RGE núm. 8429/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a procediment d'adjudicació de l'hospital universitari de Son Espases. 6398
- 9) RGE núm. 8535/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a diàleg amb la comunitat educativa. 6399
- 10) RGE núm. 8416/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casanovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a publicació de balanços fiscals. 6400
- 11) RGE núm. 8417/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a optimització de recursos a l'ens Ports de les Illes Balears. 6401
- 12) RGE núm. 8421/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a dades de creixement del segon trimestre de 2014. 6402
- 13) RGE núm. 8422/14**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions contra la processonària del pi. 6403
- 14) RGE núm. 8423/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a donació d'òrgans a la nostra comunitat autònoma. 6404
- 15) RGE núm. 8428/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a regeneració democràtica. (Ajornada). 6405
- 16) RGE núm. 8430/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Isabel Maria Oliver i Sagreras, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a defensa dels treballadors del sectors d'hostaleria. 6405
- 17) RGE núm. 8424/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inici del curs escolar. 6407
- 18) RGE núm. 8426/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a inici del curs escolar. 6408
- 19) RGE núm. 8432/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a front comú contra les prospeccions petrolíferes. 6409
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 7051/14**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a política educativa del Govern de les Illes Balears. 6410
- III. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials i Drets Humans, de la Proposició de llei RGE núm. 2005/13**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, per la qual s'estableix i regula una xarxa de suport a la dona embarassada. 6416
- IV. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Economia, del Projecte de llei RGE núm. 5615/14**, d'ordenació minera de les Illes Balears. 6432
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores diputades, senyors diputats, el primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 8369/14, de l'Hble. Sr. Antoni Pastor i Cabrer, diputat no adscrit, relativa a deute del Govern amb les administracions públiques.

Primera pregunta, RGE núm. 8369/14, relativa a deute del Govern a les administracions públiques, que formula el diputat no adscrit Sr. Pastor i Cabrer. Té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Gràcies, presidenta. La pregunta crec que és prou clara, m'agradaria saber en aquests moments o a dia d'avui o quan vostè em pugui donar les xifres quin és el deute que té el Govern de les Illes Balears amb les administracions públiques d'aquesta comunitat.

Al llarg dels debats que hem tengut sobretot en temes d'economia, l'hem sentit dir que la seva millor mesura que havia pres per reactivar l'economia era pagar, pagar les factures. És per això que ens agradaria saber quin és en aquest moment el deute.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Pastor, efectivament, crec que coincidim, que la millora mesura de reactivació econòmica d'aquests tres anys tant del Govern de l'Estat com del Govern de les Illes Balears ha estat poder pagar els deutes i poder injectar liquidesa a la nostra activitat econòmica en un moment desastrós de la nostra economia.

El deute del Govern de les Illes Balears després del gran esforç que hem fet durant aquests tres anys en les administracions públiques de la comunitat autònoma a 31 d'agost de 2014, el darrer mes tancat, accedeix a 183 milions d'euros..., bé, 183.913.757 euros.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Gràcies, Sr. Conseller. Crec que és una xifra prou important la que deu el Govern a les altres administracions públiques.

Miri, li posaré dos exemples perquè vegi el ritme de pagament d'aquest govern, és a dir, el seu govern va signar..., li posaré dos exemples, dos protocols, un signat dia 11 d'abril de l'any 2012, d'aquest va rebre l'ajuntament el mes de maig una notificació que començà a preparar la documentació per poder

pagar aquest conveni, res a dir, com a mínim hi ha una proposta per part del Govern; n'hi ha un altre signat..., perdó, aquest era..., no, perdó, el que li diré és de dia 15 de novembre de l'any 2011, de dia 15 de novembre de l'any 2011 han estat rebuts, l'ajuntament que prepari la documentació per poder iniciar el pagament, cosa que volem agrair. Aquest altre que li dic jo signat pel president dia 11 d'abril de l'any 2012 a dia d'avui encara no ha rebut cap notificació per poder iniciar sobretot l'expedient per pagar.

A més de tot això, però, Sr. Conseller, crec que hi ha una cosa que s'ha de retreure a aquest govern que és que per exemple ja no hi ha línia d'ajudes per a les escoles de música als ajuntaments, ja no hi ha línies d'ajuda per a les escoletes 0-3 als ajuntaments, tots els governs, tots, havien tret un pla de millora d'infraestructures per als ajuntaments i aquest encara no ho ha fet. Són moltíssimes de coses que també s'han retallat a les administracions locals, però al mateix temps el Govern de l'Estat exigeix que els ajuntaments paguin a 30 dies i jo crec que molts ho fan, però és que al mateix temps limita el sostre de despesa dels ajuntaments, però és que al mateix temps la capacitat de dèficit se la reparteix l'Estat i les comunitats autònomes i no la deixen a l'ajuntament, crec que són moltes de coses que fan que els ajuntaments avui també passin dificultats.

Aleshores li demanaria, li pregaria, més que una pregunta li faria un prec, que fes en aquest cas un llistat, que fes un calendari de pagament i es reunís amb les administracions, no només consells insulars, sinó també ajuntaments a fi de poder liquidar el deute en aquesta legislatura.

Moltes de gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, efectivament, Sr. Pastor, estam en un procés en què hem de modificar moltes coses. La comunitat autònoma durant aquests tres anys ha hagut de fer també un esforç en matèria de despesa derivat de diferents qüestions que han incidit en el temps en aquests tres anys de Govern, no?

El que li vull manifestar és el compromís del Govern amb el pagament de tots els deutes que tenguí el Govern amb les administracions públiques, però també amb tots els proveïdors i crec que l'esforç que hem fet durant aquests tres anys és avui evident.

En matèria d'administracions públiques li diré que el deute avui de 183 milions d'euros suposa 66 milions d'euros menys del deute històric que mantenia el Govern amb les administracions públiques a 30 de juny de 2011 quan es devien 248 milions d'euros. Això vol dir que hem complert els pressupostos de la comunitat autònoma del 12, del 13 i del que duim del 14 i vol dir que a més hem rebaixat el deute i el compromís del Govern, a la finalització de la legislatura el deute ja no és un problema, com vostè posava de manifest, per al desenvolupament de les polítiques dels ajuntaments de la nostra comunitat i dels consells insulars de la nostra comunitat.

Hem de fer, però, una passa més, hem de fer, i vostè em posava diversos exemples, i el Govern de l'Estat ha fet una passa més, hem de racionalitzar les competències, no pot ser que tothom faci de tot i moltes vegades... i crec que una queixa dels administradors locals, dels alcaldes ha estat que havien d'assumir competències impròpies, que havien de donar serveis als seus ciutadans que no els corresponien competencialment.

Bé, tenim la Llei de racionalització del sector públic i hem de fer feina en això i hem de fer feina també no només en la liquiditat, sinó també en la tramitació adequada dels expedients administracions en temps molt més raonables que els que vostè posava de manifest. Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 8415/14, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a subvencions en espècie per a esdeveniments i producte turístic per a l'any 2015.

LA SRA. PRESIDENTA:

Segona pregunta, RGE núm. 8415/14, relativa a subvencions en espècie per a esdeveniments i producte turístic per a l'any 2015, que formula la Sra. Lourdes Bosch i Acarreta del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SR. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores diputades i senyors diputats, per no cometre els errors del passat és ben important tenir memòria històrica, en aquesta cambra l'oposició es posa malalta quan parlem de l'herència rebuda, però és indiscutible que la seva manera de fer política llavors ha condicionat i molt aquest govern i això cal no oblidar-ho. Si en comptes d'haver-nos trobat 6.000 milions d'euros en deutes...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

...ens haguéssim trobat uns comptes més o manco equilibrats, què diferent hagués estat aquesta legislatura...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

...però la realitat és la que és i a pesar de totes les dificultats tres anys més tard podem dir que poc a poc les coses comencen a anar millor, molt per fer, molta gent encara patint, però 20.000 persones menys a l'atur, més de 500 milions d'euros invertits en obres de millores als establiments turístics, l'índex de la confiança empresarial creixent.

Amb tots els errors que puguem haver comès és innegable que també hem fet encerts, ho diuen les dades. Entre aquests encerts, la nova manera d'atorgar les subvencions. Una de les persones aquí presents que ara dóna lliçons sobre transparència la legislatura passada arribà a entregar en un any un 79% de les subvencions sense concurrència, és a dir, a dit, segons l'informe de la Sindicatura de Comptes.

Sr. Conseller de Turisme i Esports, ens pot informar sobre les convocatòries de subvencions en espècie per a esdeveniments i per a productes turístics per a l'any 2015?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre la pregunta.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, com els darrers dos anys el passat 15 d'agost es varen publicar al BOIB les bases de les convocatòries de subvencions en espècie, una per a esdeveniments i una altra per al foment del producte turístic, es dóna, per tant, l'oportunitat a tothom que pugui accedir a aquestes ajudes com no s'havia fet mai.

La convocatòria d'esdeveniments té com a objecte la concessió d'ajudes per a esdeveniments considerats d'interès per a la promoció de la destinació que se celebrin durant l'any 2015.

Els esdeveniments han de complir els següents requisits: han de ser una acció programada de caràcter lúdic, han d'estar directament relacionats amb almenys una categoria del Pla integral de turisme de les Illes Balears i s'han de celebrar de manera periòdica.

Es consideren, per exemple, accions susceptibles d'aquestes subvencions actuacions, celebracions i esdeveniments que girin al voltant de manifestacions d'interès lúdic, cultural, social, folklòric, artístic, religiós, gastronòmic, esportiu o sobre naturalesa que contribueixin a la creació, promoció o comercialització turística de la destinació i que tinguin una importància especial com a atractiu per a l'impuls econòmic, també l'organització d'esdeveniments singulars de gran projecció turística que contribueixin a consolidar el posicionament turístic de les Illes Balears.

Quan a convocatòria de producte, l'objecte són els projectes que es repeteixen en el temps, incrementin activitat turística i millorin el posicionament internacional de les marques. Es consideren, per exemple, susceptibles: creació i millora de rutes d'interès turístic, creació o millora de visites guiades, desenvolupaments informàtics, creació o millora de projectes, tots sempre relacionats amb els productes del Pla integral de turisme de les Illes Balears. A més, aquests projectes s'han de repetir en el temps, han d'incrementar l'activitat turística i han de millorar el posicionament internacional de les marques, com també és així en espècie.

A les convocatòries de 2014 vàrem rebre suport esdeveniments com la XII Volta Cicloturística a Eivissa, la II Triatló de l'illa de Formentera, el Mercat de Nit d'Alaior o la Mallorca Dancesport Challenge i productes com millora del producte turístic de senderisme de Capdepera, rutes naturals de Ferreries, ruta britànica de Maó o guia d'hotels de Mallorca.

Per tant, es justifica així i es consolida l'aposta per tota la diversificació de productes turístics que consten al Pla integral de turisme de les Illes Balears. Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 8418/14, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a informe FEDEA.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercera pregunta, RGE núm. 8418/14, relativa a informe FEDEA, que formula el Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Conseller, l'informe FEDEA de l'any 2012 parla sobre el finançament autonòmic d'aquest any, ho fa precisament la Fundació d'Estudis d'Economia Aplicada, que és una organització dedicada principalment a la investigació sobre qüestions econòmiques i socials, una organització que és independent i que està present als debats econòmics més importants i rellevants del nostre país. Durant els darrers vint-i-set anys d'existència d'aquesta organització ha aportat a la societat tot el coneixement que des del món acadèmic existeix sobre els aspectes més transcendents de la nostra economia. En la seva darrera etapa les seves propostes sobre reformes estructurals d'ocupació, d'habitatge, en matèria sanitària, negociació col·lectiva i pensions entre d'altres han influït positivament en la postura econòmica del nostre país, d'Espanya.

Recentment ha emès, en setembre per ser més concrets, un informe sobre el finançament de les comunitats autònomes de règim comú a l'any 2012, un document que analitza el finançament definitiu de les autonomies en relació amb la liquidació d'aquest precís exercici. Es tracta d'un document important, un document de referència per dimensionar la situació de la nostra economia en relació amb el finançament estatal i ofereix una visió molt precisa de les diferències també existents entre el nostre finançament i el de la resta de comunitats autònomes, un document que en aquests moments en què es discuteix el model de finançament i la seva revisió per

tal de millorar les nostres previsions d'ingrés de cara al futur ha de servir de document tècnic imprescindible per millorar els detalls de la contribució estatal a les Illes Balears. En aquest sentit i coneixent les conclusions a les quals arriba precisament aquest document i aquest informe, volíem demanar-li, Sr. Conseller, la seva opinió.

Per això i per aquest motiu li formulam la següent pregunta: quina valoració fa el conseller d'Hisenda sobre l'informe FEDEA relatiu al sistema de finançament de l'any 2012. Moltes gràcies, Sr. President.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Jerez, efectivament l'informe publicat per la Fundació FEDEA ve a sistematitzar els resultats del sistema de finançament en la sèrie històrica de 2002 a 2012, és a dir, avalua dos sistemes de finançament diferents que hi ha hagut al nostre país en els darrers anys i incorpora les dades de liquidació definitiva de l'exercici 2012.

M'agradaria posar l'èmfasi o assenyalar tres o quatre qüestions que es posen de manifest en aquest informe. En primer lloc i fonamental que es demostra en les dades que incorpora l'informe i en les dades de liquidació definitiva de 2012, es demostra el principal defecte del sistema de finançament de 2009, defecten allò en el que crec que existeix unanimitat en aquesta cambra encara que alguns ho facin amb la boca petita, que és el diferiment en l'obtenció de recursos del sistema dos anys després de l'any que toca de tal manera que a l'exercici que toca les Illes Balears som la darrera comunitat en percepció de recursos del sistema de finançament, cosa que es corregeix dos anys després i que ens situa a la mitjana, però el problema és que l'ajust en despesa l'hem de fer, no ara d'aquí a dos anys.

Segona conclusió: es demostra igualment que en els cinc anys de vigència del sistema de 2009, 2009-2014, en els cinc anys de vigència i per tant, quan toca fer la revisió falten 1.000 milions d'euros de finançament per a les Illes Balears, corresponents a aquests 500 milions cada any que es difereixen dos anys.

Tercera conclusió i una dada que també aporta claredat a aquest debat del sistema de finançament, comparant el sistema de 2001 i el sistema de 2009 resulta que en el sistema de 2009 després de venir d'anys amb una creixement demogràfic a les nostres illes molt important, resulta que el sistema de 2009 declara que les necessitats de despesa per a habitants de Balears són menors que les que teníem declarades en el sistema de 2001. És a dir, esbiaixa a la baixa les necessitats de despesa per habitant de les comunitats petites perquè elimina el cost fix dels serveis i això també perjudica greument les Illes Balears.

Per tant, som la segona comunitat aportant, la desena rebent i si anam al criteri de caixa la darrera rebent en l'exercici que toca. Moltes gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 8419/14, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a primers sis mesos del Servei de mediació gratuït.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quarta pregunta, RGE núm. 8419/14, relativa a primers sis mesos del Servei de mediació gratuït, que formula la Sra. María José Bauzá i Alonso del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Desde el pasado mes de enero todas las islas disponen de forma completamente gratuita del Servicio de medicación familiar regulado bajo un mismo modelo de gestión en todo el archipiélago. Supone además liberar algunos consells de cierta carga ya que estaban realizando una labor que no les correspondía. Se trata sin duda de un nuevo avance de este gobierno en materia social, sobre todo teniendo en cuenta que en muchas comunidades este servicio se realiza mediante copago o ni siquiera tiene un carácter público, por tanto tampoco es gratuito. La mediación familiar está dirigida a parejas o miembros de familias inmersas en un conflicto que puede ser llevado a juicio. Hablamos de procesos de separación o divorcio, falta de acuerdo sobre la atención a personas mayores, familiares enfermos o incapacitados.

Habida cuenta del importante avance que implica la completa gratuidad de este servicio y de los beneficios que puede implicar en las relaciones familiares, Sra. Consellera, ¿qué balance hace de los primeros seis meses que ha estado en funcionamiento el Servicio de mediación familiar gratuito en todas las Baleares?

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Muchas gracias, presidenta. Muchas gracias, diputada, como usted bien ha recalado la mediación familiar es un servicio que el Govern pone a disposición de aquellas parejas o familias que están inmersas en conflictos que pueden acabar en vía judicial y que desean solucionarlo a través del diálogo. La mediación siempre es un proceso voluntario que puede ser solicitado por las partes o bien recomendado por el juez en el que las partes, como digo, solicitan la ayuda de un mediador o mediadora que actuará siempre con confidencialidad e imparcialidad. Podemos decir que los seis primeros meses de este año, desde que se puso en marcha el Servicio de mediación gratuita en todas las islas,

un total de 129 familias han solicitado el Servicio de mediación que ofrece el Govern balear.

Este servicio de mediación ofrece una serie de sesiones en las que se ayuda a las partes a recuperar la comunicación y se posibilita la llegada a acuerdos sin necesidad de esta imposición judicial. También se reducen los posibles daños psicológicos que pueden producir este tipo de conflictos especialmente cuando hay menores también en juego y evita un largo proceso judicial además de los costes económicos que esto puede generar.

Por todo ello, la Dirección General de Familia y Menores dispone de un bolsín de mediadores familiares, todos ellos inscritos en el Registro de Mediación Familiar y con una formación adecuada. Actualmente hay 46 profesionales que integran este listado, 36 en Mallorca, 8 en Menorca y 2 en Ibiza y Formentera. De las 129 solicitudes presentadas, 84 han sido formuladas directamente por las partes interesadas, mientras que las otras 45 han sido derivadas por el juez, un hecho frecuente en asuntos de divorcio o separaciones especialmente cuando la justicia debe proteger el interés superior de los hijos o hijas de la pareja.

Durante estos seis meses, de momento han finalizado 12 procesos de mediación de los que 10 ya lo han hecho con un acuerdo, 7 con acuerdos totales y 3 parciales; de los otros 2 casos que han finalizado a pesar de que no se ha podido llegar a un acuerdo sí se ha mejorado la relación comunicativa de las partes.

Podemos decirles también que por partidos judiciales Palma ha aglutinado la mayor parte de las intervenciones, un total de 84, seguida de Mahón, 16; Inca, 12; Manacor e Ibiza, 8 cada una, y Ciudadela, 1.

De esta forma sí que podemos decir que este gobierno considera muy positiva la mediación familiar y que además con la mediación familiar gratuita en todas las islas cumplimos con un postulado que exige la Ley de mediación familiar.

Muchas gracias.

I.5) Pregunta RGE núm. 8420/14, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a baixada de l'interès del FLA a l'1%.

LA SRA. PRESIDENTA:

Cinquena pregunta, RGE núm. 8420/14, relativa a baixada d'interès del FLA a l'1%, que formula el Sr. Óscar Fidalgo i Bestard del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Gracias, Sra. Presidenta. Señorías, como ustedes saben el Fondo de Liquidez Autonómico es un mecanismo de acceso al crédito dispuesto por el Gobierno de España para las comunidades autónomas y dotado con un fondo de más de 40.000 millones de euros, no dispuesto totalmente hasta la fecha, por cierto.

En el último Consejo de Política Fiscal y Financiera el ministro de Hacienda Cristóbal Montoro anunció a las comunidades autónomas la rebaja al 1% del interés del Fondo de Liquidez Autonómico para entre el 1 de octubre i el 31 de diciembre de 2015. El tipo de interés del FLA en 2012 fue, como ustedes saben, del 5,18%, y en 2013 del 3,9%. De hecho durante este año estaba fijado en más de un 2%. Aun así, todos estos tipos de interés desde el año 2012, inferiores a los establecidos, como saben, en los mercados de acceso al crédito corrientes. El Ministerio de Hacienda ha anunciado además que esta rebaja del tipo de interés supondrá un ahorro global de 2.047 millones de euros en toda España.

Así las cosas, Sr. Conseller de Hacienda, ¿cuáles son los beneficios para los intereses y los ciudadanos de las Islas Baleares de esta anunciada rebaja del tipo de interés en el Fondo de Liquidez Autonómico? Muchas gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gracias, Sr. Fidalgo. Efectivamente, yo creo que las medidas de liquidez y coordinación del endeudamiento puestas en marcha entre el Gobierno central y las comunidades autónomas ha sido una de las grandes políticas económicas que se han desarrollado en nuestro país en estos años, en estos tres años de legislatura, porque quiero recordar que al inicio de la legislatura el Govern prácticamente no podía financiarse, y si lo hacíamos nos financiábamos a plazos muy muy cortos, tan cortos como el plazo de un año de los bonos patrióticos de febrero de 2011, 300 millones tomados a préstamo de los ahorradores, que tuvieron un coste total de un tipo cercano al 7% de interés.

El resultado de esta política de coordinación que hemos realizado durante estos años -recuerde que a principio de legislatura reclamábamos la mutualización de la deuda, que las comunidades autónomas nos pudiéramos financiar al mismo tipo prácticamente que el Tesoro- el resultado de esta política de coordinación del endeudamiento ha sido una bajada de la prima de riesgo de 630 puntos básicos que teníamos hace un año y medio a los 130 puntos básicos que tenemos hoy, y para la comunidad supone poder pagar por prácticamente 1.200 millones de euros de deuda viva un 1% de tipo de interés. Esto supone, además, un ahorro en intereses de 15 millones de aquí a lo que queda de finalización del año, e igualmente para el ejercicio 2015 un ahorro de 60 millones de capítulo 3 de los presupuestos de la comunidad, y también la posibilidad de dar un año más de carencia a los 58 millones de amortización del

ejercicio que viene, alargando un año más los 10 años de plazo de la operación.

Este es el camino que hemos hecho durante estos tres años, y creo que lo hemos hecho bien. Y los que dicen que no a todo hoy resulta que proponen una cosa paradójica, y es que ellos hubieran salido de la crisis como los americanos. A ver qué día se despiertan y nos dicen que quieren un modelo de relaciones laborales sin flexibilidad laboral como los americanos, o la competitividad y productividad de los americanos, o el menguante estado de bienestar de los americanos, o el dólar USA como moneda para nuestra actividad económica. Lo que pasa es que me temo que lo que quieren es el nivel de endeudamiento de los americanos, uno de los países más endeudados, sin la capacidad de devolución de los americanos. En fin, Sr. Fidalgo, en esas estamos, aunque algunos quieran seguir despistando a los ciudadanos de nuestra comunidad. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 8425/14, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a acomiadaments al sector públic instrumental.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sisena pregunta, RGE 8425/14, relativa a acomiadaments del sector públic instrumental, que formula el diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, ara que l'Oficina de Control Pressupostari ja té directora i ara que el Tribunal Suprem ja ha revisat i tancat doctrina respecte dels acomiadaments dels treballadors indefinits no fixos en el sector públic, ara és hora de fer balanç i de saber clarament -i aquestes són les preguntes- quants treballadors, quants treballadors, insistesc, treballadors, van presentar demandes; no quantes demandes, quants treballadors van presentar demandes. Quants d'aquests pertanyen al grup d'indefinitos no fixos?, i, sobretot i finalment, quins seran els efectes en nombre de treballadors demandants afectats i en quantitat econòmica de la darrera sentència del Tribunal Suprem?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern, el vicepresident, per contestar la pregunta.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sr. Diputado, en estos momentos la Abogacía de la comunidad autónoma está estudiando el cambio de criterio, precisamente del Tribunal Supremo, y el impacto que puede tener este cambio de criterio en todos los procedimientos que aun tenemos abiertos.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies. No em puc creure, Sr. Conseller, que a hores d'ara no es tengui, aquest govern no tengui una valoració de la repercussió que tindrà. La sentència en qualsevol cas més molt clara, diu que el Govern, per raons econòmiques o de reestructuració, pot dur a terme una amortització de places, però que d'aquesta amortització no se'n pot derivar una extinció de contractes si no és respectant l'Estatut dels treballadors, els articles 51 i 52.c), sobre la negociació col·lectiva, depenent del nombre de treballadors, les causes, etc., tot i que efectivament el Govern ja es va preocupar prou bé de fraccionar els acomiadaments per evitar un necessari expedient de regulació.

En qualsevol cas aquesta sentència afecta els indefinits no fixos i interins. Obliga en alguns casos a un expedient de regulació, i a tots, a tots, els reconeix el dret a ser indemnitzats. Com a resultat de la sentència del Tribunal Suprem ja hi ha jutjats que han emès sentència ferma, i obliguen la comunitat autònoma a indemnitzar els demandants amb 45 dies de salari per any treballat. Aquest és el cas, per exemple, d'una de les darreres sentències que afecta l'Institut Balear de la Joventut, que afecta dos treballadors que provenien, que provenen, de Turisme Jove. De quin cost estam parlant, Sr. Conseller?; de 4 milions?, de 10 milions?, de 40 milions d'euros?

Però el problema no només és de cost, sinó de com s'ha duit a terme aquesta reestructuració, una política sense cap dubte ineficient. Recordem els treballadors públics que cobraven per quedar-se a casa; recordem aquell d'ABAQUA, que es va acomiadar tres mesos abans de jubilar-se; recordem l'acomiadament de 30 treballadors d'IBANAT i Espais de Natura i després el contracte a dos alts càrrecs. Política d'amiguisme i d'arbitrarietat. Recordem els e-mails...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sr. Diputado, la sentencia de 22 de julio de 2013 del Tribunal Supremo parecía que resolvía el debate abierto en torno a la amortización de los puestos de trabajo de las administraciones públicas, y esa sentencia confirmaba la figura del indefinido no fijo y además reafirmó que la extinción laboral podía hacerse mediante la amortización del puesto de trabajo si éste no era necesario para la administración pública. Después de esa sentencia el Tribunal Supremo dictó otras en el mismo sentido, y al amparo de ellas se han dictado muchas sentencias de los juzgados, de lo Social incluso, de la propia sala de lo Social de nuestro TSJ, todas ellas relacionadas con nuestro..., con la reestructuración del sector

público instrumental, y todas ellas también favorables a la comunidad autónoma.

Pero resulta que recientemente el Tribunal Supremo, la misma sala, ha cambiado de criterio y de doctrina precisamente a través de la sentencia de 24 de junio de 2014, en la que declara expresamente que cambia de..., que dicha doctrina tiene que rectificarse. Por lo tanto en estos momentos nos encontramos con bastantes sentencias que son favorables a la comunidad autónoma que se encuentran recurridas pero que aun no están resueltas. De ahí que en estos momentos aun no sepamos exactamente el impacto que puede tener este cambio de criterio.

Pero en cualquier caso, Sr. Diputado, le diré que este gobierno hizo una reestructuración del sector público instrumental necesaria, y lo hizo pensando en los intereses generales de todos los ciudadanos de esta comunidad autónoma, una reestructuración que ustedes también sabían que era necesaria cuando gobernaban. De hecho el Sr. Manera, que entonces era conseller de Hacienda, dijo que había que amortizar en torno a unos 700 puestos de trabajo y no lo hicieron, y no lo hicieron porque a ustedes les pudo el egoísmo de pensar en las próximas elecciones y no en la responsabilidad de gobernar pensando en los ciudadanos.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.7) Pregunta RGE núm. 8427/14, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a inici del curs 2014-2015.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setena pregunta, RGE 8427/14, relativa a inici del curs 2014-2015, que formula la diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, Sra. Consellera, des de la comunitat educativa s'ha reiterat al principi d'aquest curs que no torna a ser normal. En les condicions en què ha començat, quina valoració en fa?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. La comunitat educativa és molt extensa, i no crec que ningú es pugui apropiari del que vol la comunitat educativa en una sola línia. Però li puc dir que els aproximadament 160.000 alumnes d'aquestes illes han començat el curs de forma adequada, i aquí on s'ha fet vaga els serveis mínims han funcionat i tots els alumnes han estat atesos.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada, té la paraula.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies. *Matrix*, consellera, és una bona pel·lícula, però no deixa de ser una pel·lícula. Que el Govern del qual vostè forma part visqui instal·lat a *Matrix* no vol dir que *Matrix* reproduïxi la realitat. Comparem-la, comparem aquesta realitat amb la seva pel·lícula.

Començam per les plantilles. Falten professors i substitucions sense cobrir. Som a 16 de setembre i han tengut prou temps per calcular què feia falta. En el cas concret del professorat de suport a la diversitat s'ha produït un retrocés i no s'han atès les demandes dels centres en relació amb aquest alumnat, i per tant no hi haurà en tot el curs la gen que faria falta per atendre'l. Tornen a rebre els més febles, consellera. La falta de previsió s'uneix a les retallades; per exemple a Santa Eulària els alumnes amb necessitats educatives tornen a estar sense transport escolar. L'any passat ja varen patir aquest problema, que es va resoldre tard i malament. Tant costa tenir-los en compte i poder començar el curs amb normalitat? S'està posant en marxa teòricament la formació professional bàsica sense que hi hagi cap dotació econòmica específica per als centres; la conselleria els va avançar els diners, amb la qual cosa n'hi ha que a hores d'ara encara no saben si podran posar-la en marxa. Molt bona gestió, molt bona posada en funcionament de la Llei Wert, consellera.

A Eivissa hi ha hagut escoles, i no una ni dues, en què els mestres i les mestres han hagut de posar-se els guants de plàstic, agafar poal i fregadora i posar-se a fer net perquè l'ajuntament no havia fet res per condicionar mínimament les escoles. Bona manera de començar el curs.

I tot això no és res comparat amb el desori permanent del TIL. Ja n'hem parlat molt, i el votant esper que els passarà, i així ho desitja, factura quan correspongui. Trobar realment que un al·lot que té dues hores de matemàtiques en català, una en castellà i una en anglès aprendrà matemàtiques, català, castellà o anglès?, o que es quedarà a quart d'aprendre qualsevol d'aquestes matèries? Consellera, aquesta és una de les grans preguntes de la comunitat educativa, aquesta comunitat educativa dels 100.000 i escaig d'alumnes que hi ha a les Illes Balears. Tots, pares, mares, professors i alumnes volen que vostè s'assegui i dialogui. Ho estam esperant.

(*Alguns aplaudiments i petit aldarull*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, totes les escoles d'aquestes illes començaran i tindran durant aquest curs els recursos adequats. Que a principi de curs hi pugui haver petits desajusts, hi han estat ara i hi han estat sempre. Que pugui faltar un professor per circumstàncies..., açò ha passat sempre.

Miri, no em parli de plantilles ni de retallades. Vostè s'asseu aquí amb un pacte i representant un partit polític. On era vostè el maig del 2010, on era, quan en Zapatero rebaixa tots els empleats públics quasi un 7%?, el primer president del Govern d'Espanya i el primer en tota la història que rebaixa els salaris als empleats públics. Saps què diu el CSIF, sabeu què diu el CSIF d'Andalusia enguany, enguany? *Educación no cubre las sustituciones inferiores a 15 días ni las superiores*. Andalusia, on governen vostès, que tenen doble llengüatge, Andalusia ha fet una retallada d'un 9% enguany, el curs arrenca amb 830 mestres menys d'infantil i primària; enguany a Andalusia es diu *los funcionarios andaluces seguirán sin cobrar las pagas extras en 2014...*

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Ho entenc, que no ho vulguin sentir, açò, ho entenc.

Aquest govern, quan va entrar, a causa de la fallida que hi havia va haver de fer uns ajusts i els va fer, i ara afortunadament i a poc a poc, a poc a poc, gràcies a l'esforç de tots en sortirem, i gràcies a poc a poc podem anar agafant millors mesures i més adients, però no ens donin lliçons.

I del TIL en parlarem, perquè els resultats són favorables i són molt favorables. Ara, jo entenc que vostès vulguin que vagi malament, és que vostès volen que vagi malament, no volen que vagi bé l'educació. Açò és la conclusió a què he arribat.

I també li dic que jo dialogo i estic disposada a dialogar com vostès no van fer mai, perquè vostès entenen dialogar quan parlen entre vostès mateixos, però aquí el que representa aquest partit, que és quasi tota la bancada, no dialoguen mai. O troba que no representen població i comunitat educativa? Comunitat educativa som tots...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.8) Pregunta RGE núm. 8429/14, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a procediment d'adjudicació de l'hospital universitari de Son Espases.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vuitena pregunta, RGE 8429/14, relativa a procediment d'adjudicació de l'Hospital Universitari de Son Espases, que formula la diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies. Sr. Vicepresident, la setmana passada el vaig sentir dir que tenia moltes ganes de col·laborar amb la justícia, i això és positiu. Per tant m'agradaria saber, perquè no tenim encara una cosa en marxa que hagués estat molt ràpida i eficaç, com és la compareixença dels alts càrrecs que hem proposat des del Grup Parlamentari Socialista una vegada que la exconsellera de Salut del seu partit, Sra. Castillo, ha confessat davant de la justícia que va falsejar l'adjudicació del contracte de Son Espases.

No m'intenti canviar de tema, Sr. Gómez, ni em parli d'Andalusia, com la seva companya, perquè jo no estic parlant d'insinuacions, estic parlant d'una confessió de qui ha participat en aquesta magarrufa. Per cert, Sr. Conseller, han obert algun expedient en el Partit Popular a la Sra. Castillo o l'han expulsada? En cas negatiu, de què tenen por?, que en la mateixa situació que ella hi pugui haver alguns polítics en actiu? Seria bo, Sr. Gómez, que ens doni explicacions perquè, com dic, no parlem de coses que s'hagin de demostrar, sinó d'una autoria confessada.

Així mateix, Sr. Gómez, em sorprèn que amb les innombrables causes de corrupció en què està immers el seu partit vostès, internament, no n'han descobert ni una, sempre ha estat per impuls de la justícia, però el Partit Popular d'ofici mai no ha trobat res. Després de tot el que està passant és possible que el seu partit no faci cap depuració ni posi cap cordó sanitari? No basta parlar de boqueta, Sr. Vicepresident, com va fer el Sr. Bauzá aquí la setmana passada dient que és molt transparent i que ha regenerat la vida pública. Quina regeneració? És cert, Sr. Gómez, que aquest estiu la policia va entrar a la seu del Partit Popular en busca de factures i documentació dins el marc d'una operació d'investigació sobre el finançament irregular del seu partit? És cert, Sr. Gómez, que és a punt d'acabar-se la instrucció d'una causa judicial on es revela que la caixa B del Partit Popular té dimensions descomunals? El seu partit n'és part, d'aquests procediments judicials, Sr. Gómez?

Com que sé, Sr. Vicepresident, que vostè és un home valent, em respondrà totes aquestes preguntes, sobretot per informar la ciutadania de com està tot això, ja que s'ha mostrat tan col·laborador. Fins i tot a dia d'avui el Sr. Matas és col·laborador. Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el vicepresident del Govern per contestar.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, ya le dije el martes pasado a un compañero de su grupo que ustedes eran muy buenos para pedir explicaciones y para culpar a los demás, pero en cambio ustedes no daban cuenta de los casos que sí que les afectaban.

En cualquier caso le voy a decir que este gobierno ha manifestado por activa y por pasiva que quiere que se llegue hasta el final del caso que usted hace bandera en estos momentos, que es el caso de Son Espases. Nosotros queremos que todos los ciudadanos sepan la realidad de lo que ha pasado, y si alguien ha actuado mal, pues que asuma sus responsabilidades. Por lo tanto, y atendiendo a la formulación de su pregunta, no va ser este gobierno el que ponga ningún impedimento para que comparezcan todas las personas que tengan que comparecer y que puedan ayudar al esclarecimiento del caso.

Pero sería deseable, Sra. Costa, que dejase usted ya de manipular, de intentar manipular y de confundir a los ciudadanos. El presidente del Govern ha manifestado públicamente que va a apoyar la creación de una comisión de investigación, una comisión de investigación en el seno de la cual las comparecencias son obligatorias, y quien no comparezca puede encontrarse ante una acusación de desobediencia. Y también las personas que comparezcan tienen la obligación de decir la verdad, o pueden encontrarse ante..., pues una pena de hasta un año de prisión. Por lo tanto esta situación no sucede en la otra comisión, que ustedes han pedido las comparecencias, en la Comisión de Asuntos Institucionales. Aquí la situación es muy distinta, es decir, para que se sepa la verdad las diferencias entre una comisión y otra considero que son abismales.

En cualquier caso, Sra. Costa, también me sorprende que usted, si realmente quiere que se sepa la verdad, sólo ha pedido la comparecencia de un número de personas todas ellas del Partido Popular, cuando todo el mundo sabe que la construcción del hospital y el complementario se llevó a cabo o fue llevado a cabo por el Gobierno del pacto de *progrés*.

(Alguns aplaudiments)

Y todo el mundo sabe también que la construcción del puente, la construcción del puente, ese famoso escalèctric, que se construyó sin estudio ambiental y que enmarca también la Serra de Tramuntana...

(Remor de veus)

... también lo construyó el Gobierno del pacto de *progrés* del Consell de Mallorca.

(Remor de veus)

Por lo tanto, si estamos todos de acuerdo...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor. Silenci.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

... en que queremos que se sepa la verdad, se hace necesario que comparezcan personas del Partido Socialista y también personas del Grupo MÉS, que formaban parte del Gobierno del pacto de *progrés* y tenían responsabilidades en el área de Medio Ambiente.

En cualquier caso, Sra. Costa, le garantizo que este gobierno no va a poner ninguna...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Gràcies.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

... cortapisa en que comparezca quien tenga que comparecer. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 8535/14, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a diàleg amb la comunitat educativa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta, RGE núm. 8535/14, presentada en substitució de la RGE núm. 8431/14, relativa a diàleg amb la comunitat educativa, que formula el diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia a tothom. Sra. Consellera, som a les Illes i a l'any 2014, acaba d'iniciar-se un curs escolar i comença com va finalitzar, amb conflictivitat i sense normalitat, una opinió compartida i sentida per la comunitat educativa i pel conjunt de la societat. Tot li demana: escolta, diàleg, negociació i arribar a un consens per al bé dels alumnes.

Però ens trobam que el Govern del Sr. Bauzá no escolta, per això li deman: quan pensen seure's a dialogar amb la comunitat educativa?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern, Sra. Consellera, per respondre.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta, gràcies, Sr. Diputat. Nosaltres entenem que aquest curs no ha començat com el que va començar l'any passat, tal vegada discrepam, però ho entenem així.

També li diré que aquest govern sí dialoga, sempre ho he dit, quan troba interlocutors vàlids sempre dialoga, aquest govern dialoga amb els representants democràtics dels docents; aquest govern, com no ha fet altre, visita centres com no s'havia fet fins ara; aquest govern es reuneix i es reunirà amb tots els directors i representants de la comunitat educativa i aquest govern dialoga.

Jo no entenc per què vostès entenen que no dialoga, ho volen vendre, però no és així.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Sra. Consellera, no digui el que sap que no és veritat, la notícia seria que digués una veritat.

(Remor de veus)

Han creat un conflicte i volen que continuem, duen tres anys intentant acabar amb l'educació pública. Primer varen prendre una decisió ideològica, per enfonsar la qualitat, retallada de (...) 120 milions d'euros, mil professors manco, augment de ràtios de nins, disminució de professors de suport, eliminació de beques de menjador, de llibres, de transport i moltes altres coses, i una consellera i un president que menyspreen contínuament els docents.

Si tot això li semblava poc, varen rompre el consens que existia en temes lingüístics des de la Llei de normalització lingüística, i amb una falsa aposta pel trilingüisme, sense recursos adequats, sense la metodologia pedagògica que demanen els experts, han començat amb una política repressiva, concretada en expedients acadèmica, ignorant opinions de docents i claustrats, i amb uns inspectors educatius que denuncien les pressions polítiques de la conselleria, i amb molts centres sense projecte lingüístic.

El Govern del PP condemna tothom a un conflicte per imposar el TIL i crear aquest conflicte amb la comunitat educativa i treure rèdit electoral. I mentre la comunitat educativa ahir demanava una educació pública de qualitat, el Govern fa el ridícul i parla de majoria silenciosa, la seva miopia no justifica la seva incapacitat. El 70% de la població està amb els docents i el 56% fa al Govern culpable.

Per això, Sr. President, li demanam que s'assegui amb la comunitat educativa, escolti, dialogui i consensui. I li demanam: quan ho pensa fer?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta, gràcies, Sr. Diputat. Si una cosa fa aquest govern és dir la veritat, si una cosa fa aquest govern és no anar pel camí fàcil.

Miri, la situació econòmica que vam trobar va fer que haguéssim de fer moltíssims d'ajustaments, la situació econòmica que havien deixat vostès. Aquests ajustaments s'han fet, afortunadament s'han fet i s'han pogut mantenir tots els serveis essencials d'aquesta comunitat autònoma. No és ver que es varen tantes retallades, es van fer ajustaments.

Li torn repetir, s'oblida vostè de la retallada més grossa que s'ha fet als funcionaris, que és la que va fer el maig del 2010 el Sr. Zapatero, qui va arribar a retallar fins a un 7%, d'açò ens n'oblidam. Aquest govern no, aquest govern ha gestionat bé i ara mira de millorar les condicions de totes les parts.

Aquest govern dialoga, aquest govern està assegut, ara, vostès, tal vegada, volen que es dialogui amb els més radicals, però amb la gent moderada, amb la gent amb la qual es pot arribar a acords aquest govern hi dialoga i hi continuarà dialogant.

No em ralli de polítiques repressives quan vostès van obrir més expedients disciplinaris que nosaltres.

I a mes, li diré una cosa: el TIL funciona. Ja sé que vostès no volen que funcioni, però funciona, i el més curiós és que en el País Basc, i els posaré un altre exemple, en què van governar PSOE i PP, van posar el trilingüisme de forma voluntària, i ara, ara, Isabel Celaá, exconsellera del PSOE, ara diu públicament pels diaris i recomana la universalització del trilingüisme a totes les aules, perquè s'ha acreditat que funciona bé. I demana, i demana que s'instal·li de forma progressiva a partir de l'any que ve fins al 2019...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

..., -2020, o sigui, demana que s'instal·li...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

... de forma progressiva amb un any menys que aquest govern, aquest govern l'instal·larà amb un any més del que demana el País Basc, i diu que és perquè s'ha acreditat que es millora l'anglès sense perdre ni l'Euskadi ni el castellà.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

I açò ho diu una consellera, exconsellera del PSOE.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera, gràcies.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I.10) Pregunta RGE núm. 8416/14, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casanovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a publicació de balances fiscals.

LA SRA. PRESIDENTA:

Desena pregunta, RGE núm. 8416/14, relativa a publicació de les balances fiscals que formula el diputat, Sr. Antoni Camps i Casanovas del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. La publicació de les balances per part del Ministeri d'Hisenda el passat mes de juliol ha constatat allò que tots ja sabíem, que Balears és una de les comunitats autònomes pitjor finançades. La diferència entre el que aportem i el que rebem és, segons la balança fiscal corresponent a l'any 2011, de 1.483 milions d'euros, la qual cosa representa un 5,71% del PIB.

Som la segona comunitat, després de Madrid, que proporcionalment manté un diferencial entre el que aporta i el que rep més elevat. Una part important d'aquest diferencial, aproximadament una tercera part, s'explica pel sistema de finançament autonòmic derivat de la Llei del 2009, un sistema que, ho hem dit moltes vegades, és insuficient i és injust amb la nostra comunitat autònoma. Però realment el gruix més important d'aquesta diferència entre el que aportem i el que rebem s'explica pel dèficit en inversió pública per part de l'Estat a Balears, una dinàmica que no ha canviat en els darrers quaranta anys.

Unes inversions que sempre han estat per davall de la mitjana estatal, de fet, curiosament, quan més prop ens hem situat d'aquesta mitjana ha estat en els dos darrers exercicis, 2013 i 2014; ni en els moments més àlgids d'inversió pública a tot l'Estat, quan arribaven aquí també les inversions estatutàries, mai no ens vam situar a la mitjana ni mai no ens vam atracar tant com en aquests dos anys esmentats.

Unes inversions estatutàries, que també ho hem de recordar, el Govern del pacte va desviar en bona part a despesa ordinària, la poca inversió que arribava al final no s'aplicava a l'objectiu d'inversió previst, sinó que es destinava a cobrir despesa ordinària.

És per tot açò que demanam al Govern quina valoració fa des de la recent publicació de les balances fiscals. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre la pregunta. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta, gràcies, Sr. Camps. Bé, la consideració que mereix al Govern de les Illes Balears la publicació dels comptes públics territorialitzats o les balances fiscals per part del Govern d'Espanya és positiva, no només aquesta publicació relativa a l'any 2011, sinó també que es publiquin totes les dades que permeten elaborar aquestes balances fiscals i al mateix temps el compromís del Govern d'Espanya de fer-les públiques cada any.

De les dades publicades ens interessa destacar, o jo crec que ens convé destacar, en primer lloc, un saldo negatiu, un saldo fiscal negatiu per a les Illes Balears de 1.483 milions d'euros, som la segona comunitat amb el saldo més negatiu per càpita de totes les comunitats autònomes.

Jo crec que fer públiques les balances fiscals i els comptes públics territorialitzats contribueix, i és un exercici de transparència, contribueix a desmitificar determinats debats que hi ha normalment en els estats complexos, com és el nostre estat.

Interessa també destacar que en els ingressos el saldo és negatiu amb 277 milions i en despesa pública el saldo és negatiu amb 1.207 milions. I això és important, perquè demostra que el veritable problema el tenim en la despesa que l'Estat fa a les Illes Balears, és a dir, en les inversions que l'Estat fa a les Illes Balears. Quant si seria correcta o més o menys correcta una transferència fiscal de les Illes Balears cap a l'Estat, com demostra el saldo d'ingressos, de 277 milions d'euros, que es correspon teòricament amb una major riquesa que existeix a les Illes Balears respecte d'altres regions, on tenim el veritable forat és en la despesa pública que l'Estat fa a les Illes Balears, 1.200 milions d'euros.

I en concret, a l'any 2011, em sap greu dir-ho, pressupost del Sr. Zapatero, vàrem rebre 1.081 euros per càpita menys que la resta, d'inversió i de despesa pública de l'Estat a les Illes Balears. I això coincideix amb el que diu el Govern, des del 1965 som l'única comunitat autònoma que divergeix de la mitjana en matèria d'inversió pública i d'infraestructures públiques al nostre estat.

I una darrera qüestió, és veritat que un terç del saldo correspon al sistema de finançament i dos terços corresponen a altres polítiques de despesa pública que, segons l'Estat, no es poden canviar, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (Vicente Marí i Bosó):

... el Govern de les Illes Balears considera que sí que es poden canviar.

I.11) Pregunta RGE núm. 8417/14, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a optimització de recursos a l'ens Ports de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Onzena pregunta, RGE núm. 8417/14, relativa a optimització dels recursos de l'ens Ports de les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidenta. La actividad náutica, propia de nuestras islas, hace que los puertos, tanto los dependientes del Estado como los dependientes de nuestra comunidad autónoma, adquieran una notoriedad calificable de estratégica para los intereses de nuestra comunidad autónoma.

En el marco de nuestro sistema autonómico, durante un gobierno del Partido Popular se estableció una regulación propia, con rango de ley, de las instalaciones portuarias y marítimas, que en el desarrollo de nuestro Estatuto eran competencia exclusiva de nuestra comunidad autónoma, creándose para ello una administración portuaria propia, Port de les Illes Balears.

La pasada legislatura, en plena crisis económica, en este ente público el gobierno del pacto aumentó considerablemente los gastos corrientes y de personal, inflando la plantilla. Los 87,6 millones de transferencias corrientes y de capital no redundaron en una mejora de la explotación del ente, mientras que los ingresos se mantuvieron, incluso en 2010 descendieron. Hicieron inversiones que no producían ningún ingreso, no se cobraban los amarres ocupados ni los varaderos, se prestaban servicios sin tener aprobada ninguna tarifa al respecto, gastos en iluminaciones navideñas, coches de alta gama y teléfonos móviles, ni se actualizaban los cánones por concesiones, ni se controlaba el consumo de agua y electricidad en los diferentes puertos, acompañado de una dejadez que agravaba los problemas, un auténtico despropósito de gestión.

Con el lastre de la deuda y la mala gestión del anterior gobierno, que merma la rentabilidad, este gobierno, en Ports de les Illes Balears, desde comienzo de la legislatura puso en marcha medidas de optimización tendentes a la autosuficiencia financiera y al superávit, al tiempo que se impulsaba la actividad del ente y se solucionaban muchísimos problemas heredados y agravados.

Así, pasados tres años de legislatura, es importante conocer aquí, en sede parlamentaria, donde todos controlamos la acción de gobierno, los resultados actuales de tales medidas. Por ello, Sr. Conseller de Turismo y Deportes, le realizo la siguiente pregunta: ¿qué resultados está dando la optimización de recursos puesta en marcha en el ente Ports de les Illes Balears?

Gracias, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern, per contestar la pregunta.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, gràcies a l'esforç de la gestió d'aquest govern, el qual cerca en tot moment l'optimització dels recursos públics, podem dir que el resultat dels comptes de Ports IB són excel·lents. Pel que fa al 2014, els ingressos de Ports IB, durant el primer quadrimestre, han augmentat de forma significativa, es confirma així el creixement iniciat anys anteriors i consolidat el 2013, segons es

desprèn dels comptes de l'any passat i aprovats pel Consell d'Administració de Ports IB el mes de juny.

El ingressos durant el primer quadrimestre del 2014 han estat de 4.281.667 euros, que és un 20% més del que es va facturar es mateix període del 2013. Hem pogut incrementar les despeses d'explotació un 3%, després de dos anys de congelació, i això tenint en compte que les despeses totals es redueixen gràcies a la disminució del capital pendent d'amortització i de la baixada de la despesa financera.

El resultat del primer quadrimestre del 2014 mostra un benefici d'1.342.000 euros, un 71% major que el registrar el 2013.

Pel que fa als comptes del 2013, els ingressos van ascendir a 18,5 milions d'euros, un 18% més que l'any anterior. El diferencial ha estat generat per la facturació dels cànon de concessions actualitzades i per l'augment del tràmit de les navilieres i de les activitats comercials amb la xarxa dels 42 ports autonòmics. El resultat de l'exercici 2013 és de 7.331.000 euros de benefici, enfront dels 3.481.000 del 2012, import que es destinarà comptablement a la compensació de pèrdues d'exercicis anteriors, acumulades a reserves i a política portuària.

Cal destacar que no hi ha hagut transferència de capital de la CAIB a Ports més enllà de l'abonament del préstec associat a la construcció del dic de Ciutadella.

Tots aquests esforços fan que Ports IB pugui fer front a futures mesures d'inversió dins l'àmbit portuari de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 8421/14, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a dades de creixement del segon trimestre de 2014.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dotzena pregunta, RGE núm. 8421/14, relativa a dades de creixement del segon trimestre del 2014, que formula la diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. La desesperació i el descrèdit de l'oposició a cada nova dada que surt de les nostres illes va en augment. Han fallat tots els seus pronòstics, econòmics, laborals, socials, educatius, etcètera: el que havia de suposar el fracàs absolut de l'educació, resulta que permet una millora de

competències lingüístiques; el Govern, que no es preocupava per la promoció i resulta que som en una temporada turística històrica, on també a la tardor tenim un augment de reserves del 24%; les polítiques d'austeritat i control del dèficit que havien de dur-nos cap a un augment de l'atur i les desigualtats, i el fet és que ha possibilitat que s'encadenin 22 mesos de reducció d'atur, 11 mesos consecutius entre els aturats de llarga durada i 26 mesos entre els joves; 22.000 aturats menys que fa tres anys. Tot un encert, les prediccions de l'esquerra.

I fa uns dies coneguèrem l'informe del Govern sobre el model econòmic, un informe que demostra que el dinamisme empresarial, la confiança i el creixement ja no són un desig, sinó una realitat a les nostres illes. Les mesures econòmiques del Partit Popular donen resultat.

Unes dades que reflecteixen que el canvi de tendència en positiu s'ha accelerat aquest primer semestre del 2014, tot i que encara no contempen els bons resultats de la temporada turística. Hem passat de la recessió del pacte al creixement amb el Partit Popular, i no és casualitat. L'atur baixa a totes les illes i a tots els sectors, i a un sector, tan afectat per la crisi, com el de la construcció, també comença a mostrar signes de recuperació, amb un 21% més d'obres que el 2013 i un 17,2% més de compra-vendes, la qual cosa suposa més treballadors contractats.

Per això, des del Grup Popular volem saber, Sr. Conseller, la seva valoració de l'esmentat informe i volem felicitar-los a tots, Govern, ciutadans, empreses, autònoms i treballadors que fan possible, dia a dia, aquesta recuperació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern, per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta, Sra. Diputada. Sobre los datos de crecimiento de nuestra economía en el segundo trimestre, cierto que el experimento, el crecimiento es importante con respecto a un trimestre del año pasado, que también fue positivo, y que fue el primero después de la larga crisis en la cual nuestra economía está metida. Por tanto, además, el indicador es relevante porque pasamos de un 0,3% de crecimiento, en el segundo trimestre del año 2013, a un 0,8% de crecimiento en el segundo trimestre del año 2014, y no estamos incluyendo, o no está incluido en este análisis los datos de la temporada en la que estamos ahora mismo, es decir, el tercer trimestre.

¿Qué has que destacar? Hay que destacar que no solamente los sectores vinculados al turismo y a los servicios, estamos hablando del segundo trimestre del año, son los que están empujando o son los que están empezando a generar empleo, no sólo son estos sectores, sino otros sectores, como usted ha definido, como el sector de construcción, muy vinculado a inversiones y a restauración, a nuevos proyectos con valor añadido, muy vinculados a la generación de empleo están empezando a desarrollarse y ésta es la dinámica del cambio de tendencia. La dinámica del cambio de tendencia es empezar a generar confianza, el sector privado empieza a tener confianza

y eso se traduce en beneficios y estos beneficios se están traduciendo en inversión y es esta inversión la que está empezando a generar empleo y la que está empezando a generar una economía distinta a la que teníamos.

¿Qué más datos hay que dar?, bueno, pues es el resultado de indicadores, mayor consumo, mayor crecimiento en sectores específicos, traducido en 22 meses de disminución del paro, clarísimos 22 meses, 16 meses creando empleo y una actividad económica que está empezando a salir de la crisis.

Tenemos mucho trabajo, trabajo como el que ya hemos desarrollado, trabajo como el que empezará a dar siguientes resultados a una diferenciación, tenemos que desarrollar proyectos como el RIS que habla de una especialización de nuestra economía. Tenemos que desarrollar políticas que desarrollarán empleo, que desarrollarán inversión y que el trimestre que viene o el mismo del año que viene nos dará un indicador de crecimiento superior, que ya hay órganos independientes que lo están dando.

I.13) Pregunta RGE núm. 8422/14, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions contra la processonària del pi.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tretzena pregunta, RGE núm. 8422/14, relativa a actuacions contra la processonària del pi, que formula la Sra. María Asunción Pons i Fullana del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, la processonària del pi es va estendre ja fa anys als boscos de Menorca que es veuen afectats avui en una àmplia superfície de manera que té incidència a pràcticament tots els municipis de l'illa, fins i tot algunes zones forestal presenten nivells d'afectació molts elevats i suposen un fort impacte ecològic i mediambiental.

Les insistents i reiterades peticions dels empresaris forestals de Menorca perquè es fessin fumigacions aèries varen ser sistemàticament desatenses per al Govern del pacte, un govern que no va escoltar ni va tenir en compte cap d'aquestes reclamacions tot i que l'associació ASEFOME les sol·licitava per escrit any rere any. Per tant, aquesta plaga va anar en augment i es va estendre cada vegada més.

Enguany han tornat exposar al Govern la urgent necessitat de dur a terme aquestes campanyes amb mitjans aeris en haver detectat un avanç molt ràpid i preocupant als boscos del municipi d'Alaior. A més, els tractaments biològics que s'han emprat no han resultat eficaços i avui ens trobam amb les protestes de pagesos, propietaris, empresaris forestals i altres entitats i altres associacions que diuen que la processonària perjudica aquests boscos de Menorca.

Per tant, Sr. Conseller, pensa el Govern emprendre noves accions i unes altres actuacions destinades a eradicar i a lluitar contra la plaga de la processonària del pi a Menorca?

Moltes gràcies, Sr. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, el Govern balear realitzarà un tractament fitosanitari mitjançant diferents mitjans aeris, helicòpters i avionetes a Menorca amb l'objectiu de reduir el nivell de població de la processonària del pi.

A Menorca, es tractaran 3.018 hectàrees de les quals 1.788 s'aplicaran mitjançant avioneta i 1.230 mitjançant helicòpter. També se'n faran a altres parts de l'illa que sembla que hi ha gent que està preocupada, idè també...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats...

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

...per totes, per totes les illes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, els deman silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

El tractament es realitzarà en els termes municipals d'Alaior, Ciutadella, Es Mercadal, Es Migjorn Gran, Ferreries i Maó. Entre els diferents mètodes de control que s'utilitzen dins el Pla de control integral per la processonària del pi a les Illes Balears, els més efectius són els tractaments aeris ja que per mitjans aeris es pot arribar a les zones abruptes i inaccessibles, cosa que d'altra manera no es podria fer.

El producte fitosanitari a utilitzar està autoritzat per la Unió Europea i pel Ministeri d'Agricultura i Medi Ambient i té la categoria mínima d'afecció als humans i a la fauna i fins i tot és compatible amb les abelles.

El tractament es realitzarà mitjançant avionetes i helicòpters que volaran la primeres hores del matí sempre que es compleixin les estrictes condicions meteorològiques que exigeix el tractament i els objectius de control a Menorca es fixen en els nivells que estan en afectació 3 i també en alguns casos puntuals en els que estan en una afectació de nivell 2 ja que estan en polígons molt propers o pròxims o limítrofs amb els de nivell 3.

L'execució a Menorca anirà a càrrec de l'empresa pública TRAGSA i el Pla de tractament aeri s'ajusta també, ho vull dir, a la legislació vigent i està aprovat pel Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient en data 10 de setembre de 2014.

S'ha eliminat de les zones a tractar una sèrie de parts..., on hi ha assistència de masses d'aigua o zones humides, on hi ha assentaments apícoles, on hi ha explotacions d'agricultura ecològica o nuclis urbans el projecte el que ha fet ha estat definir el que són les zones de seguretat, les franges de seguretat que en cada cas s'han de tenir.

En definitiva, del que es tracta és de combatre aquesta plaga, la plaga de la processonària del pi, i aconseguir que torni enrere perquè efectivament durant bastants d'anys no s'han fet les feines que s'havien de fer. Moltes gràcies.

I.14) Pregunta RGE núm. 8423/14, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a donació d'òrgans a la nostra comunitat autònoma.

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta, RGE núm. 8423/14, relativa a donació d'òrgans a la nostra comunitat autònoma, que formula el Sr. Fernando Rubio i Aguiló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller de Salut, sense cap dubte és un fet clar que el model de trasplantaments espanyol és una referència en l'àmbit internacional, des de fa 23 anys el lideratge de trasplantaments a Espanya dobla les xifres de la Unió Europea. Podem afirmar que el 14% de trasplantaments de la Unió Europea es realitzen a l'Estat espanyol.

El passat dijous el president del Govern d'Espanya visità l'Organització Nacional de Trasplantaments i afirmà que aquests 25 anys de funcionament de l'esmentada organització ha suposat que a dia d'avui el nostre país sigui líder mundial en solidaritat i en excel·lència científica, assegurà que a dir d'avui Espanya és el primer país del món en trasplantaments. Per tant, som un vertader referent en l'àmbit internacional, i això posa de manifest dues qüestions que són molt importants: la primera és el potencial que té la sanitat pública espanyola i el prestigi que en l'àmbit mundial té, ja que aquest tipus d'intervencions quirúrgiques són intervencions complicades i requereixen d'un elevat nivell de qualificació i de rotatge per part de l'equip mèdic; però també posa de manifest que la societat espanyola està molt conscienciada en la donació d'òrgans i, per tant, es demostra que som un poble solidari entre ciutadans i veïnats, solidari a més a més entre ciutadans i veïnats d'altres comunitats autònomes.

Per descomptat la nostra comunitat autònoma posa de manifest la seva important contribució a la donació d'òrgans i per tant, als trasplantaments. Recordem que segons xifres de l'ib-salut el 2013 es varen registrar un total de 34 donacions d'òrgans a l'Hospital Universitari de Son Espases, que és el nostre hospital de referència al qual pràcticament es dona el 90% de les activitats de donació d'òrgans de les Illes Balears. Aquestes donacions, a més a més, són donacions que salven vides perquè són multiorgàniques i salven diverses persones.

Per tant, ens agradaria, Sr. Conseller, que ens poguéssiu explicar i ens poguéssiu donar la seva valoració sobre els resultats de les donacions d'òrgans que s'han donat aquest any i que s'estan produint a la nostra comunitat autònoma.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat, com molt bé emmarcava vostè Espanya és un país líder en donació d'òrgans i la nostra comunitat autònoma no dona l'esquena a aquestes dades, ja l'any 2013 vàrem presentar un increment del 19% de les donacions d'òrgans i en el que duim d'any 2014 ja hem fet tantes donacions d'òrgans com a l'any 2013. Per tant, l'important és tenir un estímul per continuar millorant.

Dins aquest estímul vull destacar la important tasca que duen a terme les unitats dels diferents hospitals, així hem aconseguit donació tant a Eivissa, a Menorca com a Son Espases, la qual cosa demostra també que tenim una societat implicada.

Ser capaç de presentar aquestes dades el que vull és referir l'agraïment a totes aquestes persones que dins la cadena de donació són capaces de conscienciar les famílies en uns moments molt difícils per seguir donant vida. En pro de continuar millorant en aquesta línia de donació d'òrgans hem convocat la dotzena jornada que serà a finals d'aquest mes de setembre, on comptarem també amb la presència del coordinador nacional de trasplantament d'òrgans Sr. Matesanz.

Per tant, la valoració des de la conselleria és d'implicació i de feina per tal d'aconseguir millorant aquests resultats, les xifres així ho avalen i per tant, és una valoració molt positiva.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, sí, Sr. Vicepresident.

I.15) Pregunta RGE núm. 8428/14, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a regeneració democràtica.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Sra. Presidenta, pediria que se aplazara la pròxima pregunta, la número 15, porque la consellera de Administraciones Públicas no ha podido asistir al Pleno.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord, *gracias*. El Govern avui matí ha presentat un escrit en què deia que la consellera vendria amb retard, per tant, es demana l'ajornament d'aquesta pregunta per a la propera sessió plenària. Gràcies.

I.16) Pregunta RGE núm. 8430/14, de l'Hble. Diputada Sra. Isabel Maria Oliver i Sagreras, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a defensa dels treballadors del sector d'hostaleria.

Per tant, passaríem a la pregunta setzena RGE núm. 8430/14, relativa a defensa dels treballadors del sector d'hoteleria, que formula la Sra. Isabel Maria Oliver i Sagreras del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, presidenta. Falta poc per acabar la temporada turística i molts indicadors econòmics assenyalen que serà bona, però al mateix temps que això passa veim com les condicions laborals i salarials de molts de treballadors han empitjorat, i juntament amb l'eufòria pels resultats de la temporada turística trobam precarietat i explotació laboral, frau a les contractacions, pèrdua dels drets dels treballadors. Aquesta és la situació que ens trobam avui al carrer.

Per això, li deman, Sr. Conseller, què fa el Govern per defensar aquests treballadors?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta. Sra. Diputada, en primer lugar agradecerle que reconozca que la temporada va a ser positiva y evidentemente esto..., llegaremos a un acuerdo que será bueno para nuestras islas, para los trabajadores y para todas las personas que están vinculadas a al industria del turismo y por tanto a todas las familias.

Por otra lado, las actuaciones las conocen, existe una comisión que el presidente firmó, un acuerdo que firmo con la ministra Fátima Báñez en marzo para avanzar y trabajar sobre la economía sumergida y todas las actuaciones no legales que usted ha mencionado y existen también políticas a través de comisiones y actuaciones de la propia conselleria y del Govern para evitar lo que usted está denunciando.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Malauradament, Sr. Conseller, per als treballadors no és bona. La reforma laboral aprovada pel Sr. Rajoy i la inacció d'aquest govern han suposat el més gran retrocés dels drets dels treballadors dels darrers trenta anys. Es pot amagar, Sr. Conseller, rere estadístiques, però la realitat, la que trobam al carrer és la que li he dit.

L'estacionalitat cada any és més acusada, però el Govern ha retallat les prestacions i subsidis de forma que els treballadors d'aquestes illes tenen menys cobertura en la temporada baixa i la gran mesura de les bonificacions de quotes en novembre i març no ha servit per augmentar els períodes de contractació, ha estat un fracàs, però el que és més greu és que molts de treballadors tot i tenir una ocupació són pobres perquè tenen salaris de pobresa. Aquest nou terme, pobresa laboral, és tot mèrit seu, Sr. Conseller, seu, d'aquest govern i del Sr. Rajoy ja que permeten que persones que treballen no puguin amb el salari que guanyen afrontar les despeses bàsiques i tenir unes condicions de vida dignes.

Les estadístiques oficials diuen el que diuen, però cada dia són més les persones que han d'acudir a la beneficència per menjar, basta que surti del despatx, miri i ho veurà. No ha fet res per controlar l'ús dels contractes a temps parcial i aquesta inacció ha permès l'explotació de treballadors perquè, com explica que hi hagi contractes de dues hores setmanals al sector d'hoteleria?, com ho pot explicar?

Prengui mesures, Sr. Conseller, ja que no ha fet polítiques actives per a la protecció dels treballadors, en tres anys no n'ha feta cap, ja que pràcticament ha liquidat el SOIB que no té ni un euro en fons propis, almanco faci alguna cosa en matèria de control. No li queda massa temps, Sr. Conseller. Deixi de fer coses indignes que aboquen els treballadors el pacte de la fam, faci un control exhaustiu de la temporalitat i dels contractes a temps parcial i així millorarà les condicions laborals de molts de treballadors.

Gràcies, presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Conseller per respondre.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Yo le pediría que la palabra "indigna" la retire usted de su vocabulario porque si analiza lo que significa verá que está hablando por encima... bueno, deje que acabe aquí.

Mire, le voy a decir una cosa, quien no ha ido a la calle ha sido usted, creo que usted está hablando de otros países y de otras situaciones, usted pásese dentro de un rato por esta calle cuando salga de aquí y verá lo que la calle está viendo.

Mire, los indicadores son los mismos...

(Remor de veus)

...perdone, los indicadores son los mismos...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

...que ustedes manejaban y la verdad es que el próximo día le voy a traer todas la frases que ustedes decían hace cuatro años, pero le voy a trasladar una cosa: si llevamos dieciséis meses creando empleo, ¿dónde ve usted los problemas?; si llevamos veintidós meses disminuyendo el paro, dígame dónde se ven los problemas; si llevamos creciendo desde hace seis trimestres, dígame usted dónde ve usted del problema.

(Remor de veus)

¿Sabe qué es indigno? Indigno, ¿eh?, indigno, indigno, ¿eh?, indigno sería lo que usted está diciendo porque precariedad es no tener trabajo, tener trabajo es digno, tener trabajo y poder comprar es digno y esto es lo que está...

(Remor de veus)

...suponiendo. Mire...

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Un momento, por favor, un momento, por favor, Sr. Conseller, un momento.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Yo solamente...

LA SRA. PRESIDENTA:

Un momento, por favor. Senyors diputats, per favor, deixin intervenir el conseller que està al seu torn de paraula i com saben l'article 75.3 diu que cap diputat ni cap persona que intervingui no pot ser interromput. Gràcies.

Sr. Conseller, puede continuar.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Indigno es la situación en la que nos encontramos y hemos tenido que trabajar todos. Indigno es ver los índices de pobreza que existían, hay informes Funcas, vaya usted a verlos, 2007-2011 la pobreza en Baleares ha crecido y lidera España. Eso es indigno. Esas actuaciones son indignas. Volver la cara cuando ustedes tenían que actuar, no tomar decisiones cuando tenían que hacerlo. Hoy los indicadores, los mismos sobre los que usted soportaban dan otros datos. ¿Cuál es el problema?, que no les gustan estos datos.

Sabemos que hay mucho trabajo que hacer, sabemos que hay muchas personas que necesitan actuaciones y en ello estamos, pero por favor, dignamente usted mire cómo dejaron esta comunidad y mire cómo está ahora.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.17) Pregunta RGE núm. 8424/14, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inici del curs escolar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dissetena pregunta, RGE núm. 8424/14, relativa a inici del curs escolar, que formula la Sra. Margalida Cabrer i González del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades i senyors diputats, Sra. Consellera, en nom del Grup Popular la volem felicitar, a vostè i a tot el seu equip i al Govern perquè el curs 2014-2015 ha començat a les Illes Balears amb normalitat, amb els docents, les instal·lacions...

(Remor de veus)

Els molesta, els molesta...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci, per favor.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

...amb els docents, les instal·lacions i tots els serveis educatius en condicions òptimes, amb noves infraestructures, nous estudis, una implementació progressiva per segon any consecutiu de trilingüisme i la posada en marxa de la LOMCE.

Li posen querelles, Sra. Consellera, li falten al respecte, pengem quadres seus cap per avall i demostren alguns docents actituds de poca tolerància i molta imposició, que és el que realment duen darrere, no respectar la llibertat i voler imposar.

Enfront del provincianisme d'alguns partits polítics el Partit Popular pot dir clar que és un partit que aposta per la llibertat, integrant les dues llengües oficials de la nostra comunitat autònoma i introduint progressivament l'anglès en totes les etapes educatives per a tots els centres educatius i no només per a uns quants com passava fins ara.

El Partit Popular mira cap Europa mentre partits polítics d'aquesta comunitat autònoma es dediquen al segle XXI a demanar una escola únicament en català, senyores i senyors, partits polítics d'una comunitat autònoma que viu del turisme. Ens diuen a nosaltres fanàtics i defensors de grups radicals per defensar el trilingüisme. Això evidentment es desqualifica per si mateix.

Ahir es va escenificar el fracàs de l'esquerra en la seva creuada contra el trilingüisme, una manipulació que no ha aconseguit superar el segon any. Han suspès, senyores i senyors diputats.

Vull aprofitar avui per agrair als docents, als pares i mares i als membres del sector educatiu el seu esforç per col·laborar en una educació trilingüe que està funcionant i en un inici de curs normal.

Per això, Sra. Consellera, volem conèixer la seva valoració.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada, entenem efectivament que el curs ha començat de forma adequada. El seguiment de la vaga va ser d'un 11,6% i de 15.000 professors varen fer vaga 1.744.

Des d'aquí vull agrair molt i molt seriosament i de cor precisament, ... el dret de la vaga és un dret fonamental, però a aquells docents que han respectat per damunt de tot el dret a l'educació dels infants, que també és un altre dret fonamental, i tal vegada tant o més important que el de vaga.

Així, Balears comença amb 160.000 alumnes, 31.390 d'infantil, 65.293 de primària, 38.388 de l'ESO, 587 de mòduls professionals, i 13.052 de batxillerat. També volem dir que hi ha 109.392 alumnes que van a centres públics i 49.860 que van a centres concertats. Per illes Mallorca té 126.134 alumnes, Menorca 13.665, Eivissa 18.352 i Formentera 1.101.

Quant al personal docent, a data 8 de setembre, perquè vostè sap que açò varia segons les necessitats, hi ha 15.024 docents, 11.416 a centres públics i 3.608 a concertats.

També els vull dir que enguany per primera vegada hem donat sortida a una aspiració de molts d'instituts i molts de centres amb l'augment dels cicles de grau superior de formació professional, grau superior. Així per exemple hem posat animació d'activitats (...) esportives nou, desenvolupament d'aplicacions web a l'IES Son Ferrer, eficiència energètica i energia solar tèrmica a l'IES Lluçmajor, automoció a l'IES Manacor, animació sociocultural i turística a l'IES Mossèn Alcover també de Manacor, integració social a l'IES Son Llebre i a l'IES Algarb, i assistència i direcció a l'IES Ses Estacions. Açò és un increment que reforça la nostra formació professional. A pesar de la situació econòmica que s'ha trobat aquest govern s'està sortint, i s'està sortint incrementant el nivell de formació per als nostres alumnes, per a la nostra ciutadania. A formació professional bàsica, en aplicació de la LOMCE, hem aplicat onze noves especialitats, que no tenc temps de repetir...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

...però que estan a l'abast de tothom. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.18) Pregunta RGE núm. 8426/14, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a inici del curs escolar.

Divuitena pregunta, RGE 8426/14, relativa a inici del curs escolar, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Bauzá, després de 150 milions de retallades en educació que han suposat manco professors, manco ajudes per a menjador, manco transport escolar, manco programes socials, manco programes d'atenció a la diversitat, manco recursos a les aules i més alumnes per aula; després que per culpa de la seva ineficàcia la conselleria s'ha quedat amb la meitat dels inspectors; després que ens volen fer creure que les competències lingüístiques i de les matèries han millorat durant el curs passat, fent passar tothom per beneits; després que ens volen fer passar per beneits, quan el conseller a l'ombra diu que el 88% dels docents està d'acord amb la política educativa del Govern i queda tan ample després d'aquest exercici de cinisme; després que vostè continuï negant-se a reunir-se amb la comunitat educativa, es reuneix amb tothom excepte amb els docents, als quals ha menyspreat contínuament en lloc de considerar-los uns aliats per recuperar la qualitat en l'educació

a les aules; després de tot això, i moltes més que podríem evidentment afegir a aquest debat, com considera que ha començat aquest curs escolar, Sr. Bauzá?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies i bon dia, Sr. Barceló. El primer que vull fer és donar les gràcies a totes aquelles persones que han contribuït precisament que ahir, quan començava el curs, es fes amb normalitat, i vull donar també les gràcies a totes aquelles persones que varen actuar amb responsabilitat definint que el més important precisament per a l'educació són els nins, i que un dia sense classe és un dia que no es recupera.

Òbviament vull reconèixer el dret que tenen tots els docents a manifestar-se, faltaria més, però també interpret que aquesta convocatòria de manifestació simplement té una connotació únicament i exclusivament política. Sr. Barceló, ho he dit moltes vegades i ho repetiré una altra vegada en aquesta cambra: aquí, en aquesta cambra parlamentària podem fer tota la política del món; a les aules i a les escoles no s'ha de fer política.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Un dia sense classe no es recupera, efectivament. Per això la conselleria tarda 15 dies a substituir els professors que estan de baixa.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Jo vull donar les gràcies a tota la comunitat educativa, pares, mares, professors, mestres, sindicats, Assemblea de Docents, tothom, perquè entre tots farem possible que, per sort, aquest serà el darrer curs del TIL, serà el darrer curs de l'autoritarisme, serà el darrer curs de la persecució als docents, serà el darrer curs de les retallades en educació, serà el darrer curs d'imposar una legislació contra criteris pedagògics, serà el darrer curs d'un mal govern.

Els pròxims anys es recuperarà el diàleg, el consens i es recuperarà l'autonomia dels centres, Sr. Bauzá, que no s'havia d'haver perdut mai, i sobretot l'ensenyament de les llengües no serà una arma entre els mallorquines i les mallorquines, entre els eivissencs, els formenteres i la resta d'illencs. Sr. Bauzá, una arma contra la nostra llengua és el que han utilitzat vostès i per descomptat es recuperarà, sobretot el diàleg i el consens, que no s'haurien d'haver perdut mai. Per sort el pròxim curs canviarà tot, i després d'aquest autoritarisme passarem al consens i al diàleg, Sr. Bauzá.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern. Quan vostè vulgui.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Barceló, miri, el model que nosaltres proposam és un model que curiosament no té cap problema la seva aplicació ni a l'escola concertada ni a l'escola privada. Curiosament, i jo crec que estarà amb jo, que els professors i els alumnes de la concertada i de la privada no són ni més intel·ligents ni millors que els professors i els alumnes de l'escola pública, supòs que estarà d'acord amb jo. El trilingüisme s'ha demostrat, durant aquest any, que s'ha aplicat i no ha passat cap drama per a cap nin. Tot el contrari, el trilingüisme suposa un canvi i suposa un esforç per a aquells que es volen esforçar a millorar l'educació, perquè més capacitacions lingüístiques, Sr. Barceló, més capacitacions lingüístiques donen oportunitats i possibilitats, i si vostè pensa el que m'està dient ara és molt trist i lamentable. Però més capacitacions lingüístiques donen més oportunitats als nostres fills. Si vostès només volen una capacitació diguin-ho, el poble ho dirà.

Sr. Barceló, s'han fet unes proves pedagògiques, proves científiques objectives que diuen, encara que a vostès no els agradi...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor. Silenci.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

...encara que a vostès no els agradi, que el trilingüisme ha funcionat, i a més a més desmenteixen la seva estratègia del caos i precisament del desastre educatiu. El trilingüisme funciona, Sr. Barceló, encara que vostè no vulgui i es giri perquè no vulgui escoltar el que jo li estic dient.

Sr. Barceló, una altra vegada s'ha demostrat que el temps posa les coses al seu lloc i que el temps posa les seves mentides on tothom ja sap, simplement en la política.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.19) Pregunta RGE núm. 8432/14, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a front comú contra les prospeccions petrolíferes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dinovenena pregunta, RGE 8432/14, relativa a front comú contra les prospeccions petrolíferes, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, fa set mesos li vaig demanar que reunís de forma urgent totes les institucions, partits polítics, però sobretot també les entitats, les plataformes, les entitats ecologistes, tothom, tots els sectors socials implicats en la lluita contra les prospeccions petrolíferes, per tots junts pactar un full de ruta i fer un front comú.

Vostè s'hi va negar, va dir que tot sol ho faria millor, i en aquests set mesos, Sr. President, tot ha empitjorat. Va anunciar una reunió urgent amb la Sra. Soraya Sáenz de Santamaría; no l'ha rebut, ni ella, ni en Rajoy, ni cap ministre. El Partit Popular estatal ha votat en contra de derogar la Llei d'hidrocarburs de l'any 98, que és la causant de tot això. Durant l'abril del 2013 hem sabut que es varen fer sondejos i ho varen amagar. Sembla que el conseller li ho va amagar a vostè, i no sé encara què fa el Sr. Company assegut de conseller, i tots vostès ho amagaren a tota la ciutadania. I encara no han contestat quin impacte ha tengut a la nostra costa, què ha fet el ministeri. Han expedientat aquesta empresa, Sr. President? Hi ha moltes preguntes enlaire.

I el que és gravíssim, Sr. President: el govern Rajoy no només no ha paralitzat les prospeccions del Golf de València i les del Mediterrani nord-occidental, sinó que ha reobert l'expedient de les prospeccions en el Golf de Lleó, que afecten 37.000 quilòmetres quadrats de les nostres illes. I el darrer tema, Sr. President, que ha passat una mica desaparebut però que a mi em posa els pèls de punta, és que hi ha un quart projecte de prospeccions que afecten les Illes Balears a la zona nord-est del Golf de Lleó, que ha estat publicat al BOE ni més ni manco que dia 17 de gener del 2013 i del qual vostès o no s'han assabentat fins la setmana passada, o ho han silenciats i això encara és molt més greu.

O sigui, que com més avança el temps, Sr. President, més amenaces hi ha sobre la costa de la nostra comunitat autònoma. Set mesos perduts, Sr. President del Govern. Jo avui a vostè el torn a emplaçar a convocar tots els sectors implicats -partits polítics, entitats ecologistes, plataformes ciutadanes- per pactar un full de ruta, i treballem junts per aturar aquesta amenaça contra les Illes Balears. Li ho demanam des de l'oposició, però també li ho demana Balears diu no, li ho demana Mar Blava, li ho demanen les entitats ecologistes. Sr. President, tot sol no se'n surt, el volem ajudar; per què es nega a aquest front comú? Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sra. Armengol. Ha quedat clar des del primer moment que tota la societat balear diu no a les prospeccions. Igualment ha quedat clar des del primer moment que aquest govern farà tot el que estigui a la seva disposició, tot absolutament, en contra de les prospeccions.

De tots els que deim..., de tots els que deim no a les prospeccions, els únics que no varen fer res quan era el moment són vostès. De tots els que deim no a les prospeccions, els únics que quan governaven el Consell de Mallorca -governava vostè-, Consell de Menorca i Consell d'Eivissa, de tots, els únics que varen dir no varen ser vostès. De tots els que deim no, els únics que varen dir...

(Remor de veus)

De tots els que deim no, els únics que varen dir...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

...*"tiene derecho el Estado a saber lo que hay en el subsuelo"* varen ser vostès. I els únics que no varen posar cap recurs contenciós quan estava en termini eren vostès.

Sra. Armengol, com sempre i és habitual fa la seva *política de postureo*, i aquesta *política de postureo* no la fa perquè està en contra de les prospeccions, perquè això depèn del dia, del mes i de l'any; ho fa simplement perquè vol treure un rèdit polític. El seu no a les prospeccions, Sra. Armengol, és simplement com sempre, *política de postureo*.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al segon punt... No vol intervenir, Sra. Armengol?

(Remor de veus)

No vol intervenir, Sra. Armengol? No vol intervenir? D'acord.

(Més remor de veus i alguns aplaudiments)

El segon punt...

(Continuen els aplaudiments)

Silenci, per favor.

El segon punt de l'ordre del dia correspon al debat de la interpel·lació...

(Continua la remor de veus)

II. Interpel·lació RGE núm. 7051/14, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a política educativa del Govern de les Illes Balears.

El segon punt de l'ordre del dia correspon al debat de la Interpel·lació RGE 7051/14, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a política educativa del Govern de les Illes Balears.

En nom del Grup Parlamentari MÉS té la paraula el Sr. Nel Martí per un temps de deu minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, Sra. Consellera, la veritat és que és difícil fer un debat de política general, especialment a l'inici del curs escolar, quan hi ha tants de temes, però lògicament per açò som aquí i així ho intentarem. Abans de res sí que em sembla que no puc deixar de fer una referència a la vaga d'ahir. Crec que els posicionaments en aquest sentit estan molt clars, però crec que també és necessari dir, afirmar que el fet que alguns no vagin a vaga s'interpreti o interpreti el Govern com que donen suport al mateix govern o al TIL és una manipulació i un despropòsit sense mesura, perquè no és així, i descriu molt bé qui ho afirma. Expressa, en tot cas, i açò hauria de preocupar el Govern, esgotament o que s'han pres decisions diferents de com s'ha d'expressar un desacord, però el decret TIL, que no és trilingüisme, el decret TIL, que no és trilingüisme, ni ha vençut ni ha convençut.

Però, bé, comencem el debat a la recerca de la normalitat perduda. I comencem, si ho troba bé, parlant dels inspectors. La primera qüestió hauria -jo crec que és necessari- d'aclarir ja quina va ser la decisió, quin és el motiu que aquells onze inspectors, accidentals en el seu moment, avui ja exinspectors incorporats al seu lloc de feina, no van ser..., van abandonar el seu lloc de feina i la conselleria va prendre la decisió de no iniciar, quan va conèixer la sentència del Tribunal Superior de Justícia de dia 2 de juliol, no va iniciar el procés per proveir novament de forma adequada, ara segons la sentència, novament els inspectors, perquè eren necessaris, perquè són necessaris en un moment que, a part del projecte del decret TIL, doncs hi ha la implementació d'una nova normativa educativa, de la LOMQE, que sense cap dubte requeria, requereix, l'orientació i el seguiment per part dels inspectors. Per quin motiu, idè, la conselleria va prendre aquesta decisió? Desídia?, intencionalitat?, per què?

En segon lloc m'agradaria també que parléssim de la renovació que s'ha duit a terme durant aquests dos anys especialment de la direcció dels centres de professors, una renovació que ha estat, com deia, completa, de la direcció de Palma, d'Inca, d'Eivissa, de Formentera, i l'única que no s'ha renovat és la direcció del CEP de Manacor. En el cas concret del procés de selecció del director i dels assessors del CEP de Menorca es va celebrar el procediment, el concurs públic de mèrits, i resultat d'aquest procés doncs hi ha hagut una renovació completa, amb un nou director, un nou equip; cal recordar que aquest nou equip s'ha nomenat a dit perquè el procediment així ho permet, i jo diria, i ara que se'n parlava, que és un equip més polititzat. Em podria explicar si ho entén així o no ho entén així la consellera? Per què no hi havia cap inspector al tribunal, ni de selecció de director ni d'assessors?, inspector que hi havia estat sempre. Doncs en aquest tribunal no hi era; hi havia el director general d'Ordenació i Innovació, el cap de servei, un funcionari de la conselleria, i en tot cas els sindicats en el moment en què hi van poder ser, però no hi havia inspector. Per què?

També respecte dels CEP jo crec que és important saber quina és l'opinió, quin és el propòsit, quina és la intenció del Govern respecte de l'assessorament en educació infantil. Des del decret llei del 2012, el 5/2012, de mesures urgents en matèria de personal, l'assessoria d'educació infantil desapareix; anterior hi havia estat fins i tot de forma unificada en primària i infantil, ara no hi és, i a més a més en el darrer concurs també desapareixia, a les darreres bases també desapareixia l'assessoria d'infantil. Què passarà amb la formació dels mestres d'educació infantil?, és que infantil no forma part del projecte d'aquest govern?

Crec que també seria molt important conèixer a hores d'ara l'opinió, la impressió de la conselleria, d'aquest govern, sobre el pacte per l'educació. Fa poques setmanes tres processos diferents iniciats a Eivissa i Formentera, a Mallorca i a Menorca, per elaborar un pacte per l'educació es van unir en allò que s'ha anomenat la Declaració de Ses Salines, precisament a Menorca, per elaborar, confeccionar un text únic de pacte per l'educació, un esforç inèdit en aquesta comunitat autònoma per aconseguir allò que aquí han pregonat tantes vegades, que és que l'educació ha de ser una prioritat però necessita estabilitat, necessita consens, necessita de grans acords. El pacte és aquesta voluntat per aconseguir els grans acords.

Fa pocs dies també es publicava una enquesta de GADESO on es posava de manifest que el 90% dels enquestats deien que el principal problema, un dels principals, el primer i principal problema del sistema educatiu era l'abandonament escolar i el fracàs escolar. En aquest sentit, quines són les mesures que ha pres i quines són les mesures que té aquest govern per combatre l'abandonament i el fracàs escolar? Avui crec que és l'oportunitat per reiterar una altra vegada l'explicació respecte d'aquells informes de la conselleria, de l'Institut de Convivència i Èxit Escolar, sobre matèries relacionades amb l'abandonament escolar i el fracàs escolar. Recordem: institut, conselleria, avalen, segons els seus estudis, que durant els darrers anys l'absentisme -durant el govern que governava el Partit Popular- l'absentisme escolar s'ha incrementat un 60%. Estan penjades, ho he tornat mirar avui, per poder-ho constatar, encara estan penjades a la web de la conselleria.

Diu també que la conflictivitat escolar s'ha multiplicat per tres, i no posem 2010..., durant el període, durant els cursos escolars en què ha governat el Partit Popular, i que el nombre d'expedients disciplinaris s'ha multiplicat per quatre.

Aquestes dades..., jo encara estic sorprès que a dia d'avui ningú no hagi donat una explicació, a un altre país normal hagués sortit, no la consellera, el president del Govern, a explicar aquestes dades, i aquí no ha passat res; tercera, quarta, enèsima vegada que deman una explicació i el silenci per resposta.

Sobre l'Escola Oficial d'Idiomes, també crec que seria important conèixer quina és la valoració, quina és la perspectiva que té el Govern. Per raons, crec que diverses i obvies, la demanda d'anglès a l'Escola Oficial d'Idiomes, en concret a Palma, s'ha incrementat de forma molt important durant els darrers cursos escolars, una cosa que s'ha de valorar sense cap dubte positivament, però la infraestructura i els recursos humans, i així s'ha posat també de manifest, són del tot insuficients per respondre a aquesta nova demanda, bona demanda. Com actuarà el Govern? Quina serà l'actuació del Govern en aquest sentit?

També crec que és imprescindible parlar dels projectes TIL, una batalla de xifres i de dades crec que impròpia d'una societat democràtica com aquesta. L'Associació de Docents ha exposat, publicat centre per centre l'estat en què es troba el projecte TIL. Per què no fa el mateix la conselleria? Per què els ciutadans no podem contrastar i saber fins a quin punt s'equivoca un o s'equivoca l'altre?

Jo vull recordar que la consellera va afirmar, no fa massa setmanes, que era una minoria el nombre de centres escolars que no havien aprovat el TIL, el projecte TIL; en canvi, avui sortia publicat que el secretaria autonòmic deia, reconeixia que eren 92 ja. Bé, 92 una minoria no ho és, una minoria no ho és!

Però és clar, si, a més a més, hem de considerar que estan aprovats aquells que jo he aprovat, és a dir, la conselleria; home, així està molt bé! És a dir, quants centres escolars han complert la normativa, han aprovat, a través del claustre, han seguit el procediment normal i han aconseguit aprovar, han aprovat el projecte TIL?

I finalment, perquè el temps la veritat és que no permet molt més, li tornaré a insistir: s'aprova el diagnòstic, bé, que s'ha posat de manifest, ja s'ha esmentat avui, del curs 2012-2013, Sra. Consellera, fa riure. Jo li vull demanar qui és el matemàtic de l'institut que ha avalat aquest estudi, perquè afirmar, afirmar que una valoració que es fa a principi de curs i a final de curs serveix per valorar el TIL és un autèntic despropòsit. Miri, una valoració, una prova que es fa a l'inici de curs i al final de curs, serveix per valorar si hi ha hagut una evolució en aquell alumne, de fet, els professors ho fem, a principi de curs fem una valoració, una avaluació inicial, i una avaluació final, i deim que hi ha hagut un procés. Què té a veure açò, que té a veure açò amb l'evolució, amb la implementació, amb els bons resultats del Decret TIL? Que m'ho expliquin, per favor, que m'ho expliquin, perquè és absolutament increïble, increïble que s'hagi pogut donar aval a aquest estudi!

També hem de dir que aquest estudi pertany al nou equip de l'IAQSE, no a l'equip anterior, no, no, al nou equip, i tant que sí.

Jo després, si tenc més temps, li diré les proves que no ha publicat la conselleria, que sí elaborava l'equip anterior.

En qualsevol, està clar, Sra. Consellera, que l'estadística, i aquí hi ha altres professors de matemàtiques que ho saben, és una ciència inexacta, perquè és la més inexacta de totes les ciències exactes, i s'empra per descriure i resumir un grup de dades; per açò és important que els centres d'anàlisi d'estadística siguin absolutament independents, no siguin manipulats, com ho han estat en aquest estudi. Perquè el poder, per desgràcia, té la temptació d'utilitzar-los al seu servei.

Deia Benjamin Disraeli que hi ha mentides...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

..., els matemàtics ho utilitzam molt, hi ha grans mentides i hi ha estadística. Avui, un professor, deia, amb tota raó, que a partir d'ara podrem dir que hi ha mentides, grans mentides i hi ha l'estadística del Sr. Estarellas.

I acab, també Lowell, un altre matemàtic, o el podríem considerar matemàtic, afirmava que les estadístiques són com els pastissos de carn: són bons si es coneix qui els ha fet i està segur dels seus ingredients. Aquí sabem perfectament qui els ha fet i també sabem quins són els seus ingredients, uns ingredients absolutament inadequats que donen com a resultat un estudi que fa empegueir, fa empegueir, no hi ha ningú que el pugui avalar.

I tan és així, jo li propòs una cosa: entregui'l al Departament d'Estadística Aplicada ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Martí, vagi acabant.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

... de la Universitat de les Illes Balears, si l'hi avala el donarem per bo i parlarem d'aquest estudi, si no, retiri'l, perquè és la vergonya d'aquesta comunitat autònoma. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. En nom del Govern, té la paraula la consellera Joana Camps, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Diputat. L'estudi està publicat, el pot analitzar qui vulgui, i li diré que està realitzat amb l'assessorament de l'Institut Nacional d'Estadística, i ja li he dit tot. I hi entrarem a l'estudi, hi entrarem a les valoracions que fa vostè, tan lleugerament, de docents que fa més de deu anys que fan feina dins l'IAQSE i que han firmat aquest estudi.

El primer, però, que volia fer, després d'aquesta intervenció, és agrair novament als docents que ahir no van fer vaga en pro que els alumnes poguessin gaudir del seu dret a l'educació.

Anant al tema dels inspectors, ho he dit per activa i per passiva, el Govern havia de fer un acte positiu, no és que mantingués una situació en el temps, que podria entendre's fins a una execució de sentència que es podia mantenir, és que havia de fer un acte positiu de renovar comissions de servei, en contra d'una sentència recent, i per açò es van cessar els inspectors.

Quant a la renovació dels centres de professors, també s'havia de fer per normativa, i no tan sols és Manacor, es mantenen els centres de Palma, què Deu n'hi do Palma, i Manacor!

Menorca, vostè fa mal quan ralla de Menorca, no perquè faci mal per si, o vostè no sap que jo ho he de dir aquí que tots els que es presentaven tenien idèntic el projecte que presentaven? Ho sap vostè açò, i m'ho fa dir aquí? Troba que fa bo els docents? No troba que si els van suspendre va ser per qualque cosa? Açò és científic, és probable, es pot comprovar.

(Remor de veus)

Vagi vostè, demani, demani, demani el que van presentar a les persones que es van presentar, les quals respect moltíssim, no s'hi ha intervingut per a res, i veurà que es van presentar idèntiques i per escrit, es va copiar. Per tant, no em ralli i no em faci rallar més del compte.

Quant a infantil, els professors d'infantil rebran la mateixa formació per tot, i no hi ha cap problema, ho han rebut fins ara. No em digui que es descuida la formació del professorat d'infantil perquè no és així, i és molt important.

Quant a un pacte per l'educació, de què vostè em rallava, nosaltres entenem..., hi creiem en un pacte, voldríem un pacte, però una cosa està clara, ha de ser que hi siguem tots, a mi no em vengui vostè amb pactes parcials. S'ha reunit un grup de gent que vol..., que ha acordat unes determinades coses, està molt bé, però que hi falta algú? Tal vegada hi falta molta gent que també ha d'opinar dins aquest pacte. O aquests, democràticament no poden opinar, o només tenen l'exclusiva de l'educació certs sectors?

Mesures de fracàs és evident que aquest govern..., em diu: quines mesures de fracàs s'adopten? Per començar, a veure, d'abandonament, la formació professional bàsica és una aposta de la LOMCE per evitar l'abandonament, precisament per reconduir aquells alumnes, aquells ciutadans, aquells joves que abandonen l'escola perquè tenen una falta de sortida, perquè no els agraden estudis acadèmics, precisament una formació professional, perquè tinguin una formació precisament en una professió determinada, uns coneixements. Açò és l'objectiu de la formació professional bàsica, precisament per disminuir l'abandonament.

Quant que ens interessa a nosaltres també disminuir el fracàs; per açò aquest govern, i no altre, ha avançat, va avançar l'any passat i va fer una prova d'avaluació censal a tercer de primària. La prova que preveu la LOMCE, que enguany ja la preveu com a obligatòria, el Govern balear l'any passat la va fer de forma voluntària, o sigui, la vam fer de forma voluntària com a govern, però la vam aplicar de forma censal a tots i cadascun dels alumnes de les Illes Balears de tercer de primària. I per què? Perquè a tercer de primària aviat podem valorar les deficiències que té cada alumne.

Ara es corregeix aquesta prova, i què es farà amb aquesta prova? Ens servirà per avançar-nos i centre per centre, alumne per alumne i pare per pare sabran com ha sortit, i els centres, i els professors, que són els més capacitats, analitzaran per què aquell alumne va bé o per què falla i on falla, i els propis centres i docents ens proposaran cas per cas i classe per classe una solució per evitar el fracàs. I açò ho ha fet aquest govern.

L'Escola Oficial d'Idiomes, no vulgui treure d'allò bo dolent, s'ha obert com mai no s'havia obert. S'ha fet un esforç per part del Govern i ha fet que tothom que volgués anar a anglès es pogués apuntar; hi ha recursos humans suficients. És evident que vostès mai no trobaran res bé, mai. I també és rar que ningú no faci mai res bé, perquè jo sempre li dic moltes vegades, un pot no estar d'acord amb el que fan els altres, però amb res de res és perquè hi ha altres intencions.

Els projectes TIL, no hi ha una batalla de xifres, aquí les xifres oficials són les del Govern balear, com ho han estat sempre; vostès, amb aquesta actitud, irrisòria, de burla, de burla, fan molt poc per a les institucions de les Illes i per al prestigi, perquè inicien unes actituds que després els poden passar factura a vostès, perquè vostès també governaran. I quan no respecten vostès les xifres que dona el Govern, que són xifres que apliquen els centres, que ens passen dins el GESTIB, que són totalment públiques -ahir el secretari, a la roda de premsa, va dir: em diguin centre per centre, que els ho puc dir, no hi ha cap problema.

Però és que, a més, li dic una altra cosa: tots els projectes TIL seran penjats enguany a les pàgines web, perquè els professors, els alumnes i els pares sobretot puguin saber les assignatures que es donen, una per una, amb quina llengua, el professor que les dona i tot serà súper transparent, i hi haurà transparència total.

També és molt trist que ataquí vostè la prova de diagnòstic que s'ha fet enguany de la forma com ho fa. És que vostès no volen que vagi bé, no ho volen, no volen que vagi bé, açò és la realitat. Per què? Perquè els preocupen més les eleccions que els resultats dels nostres alumnes.

Em demana vostè, duc un any i busques aquí, respecte pels docents i que rallen malament dels docents, vostè ja me n'ha rallat malament dues vegades, perquè tal vegada no fan el que volen vostès. Ja em va rallar molt malament una vegada del Grup Atles, i es va oblidar que aquestes persones eren docents que anaven a les escoles per ajudar, no va tenir en compte que eren docents, no importen, tal vegada si no són del seu partit ja no es mereixen el respecte.

Ara em ralla i em desqualifica unes proves que han fet docents; sap vostè que aquí hi ha docents que duen més de deu anys dins l'IAQSE i que ho firma, en concret, una persona que du més de deu anys, i que quan vostès governaven ja hi era? Açò és demostrable, em pot fer les capades que vulgui, vagi i s'ho miri. És que és una falta de respecte tremenda, és una falta de respecte i de desprestigi per les institucions que vostès han iniciat i que passarà factura a tothom.

Perquè a vostès els sap greu que les coses vagin bé, el Govern no sabia com sortirien aquestes proves, però com que és un canvi de model ha volgut avaluar-les. S'ha fet segons els barems de PISA, s'ha fet amb tot l'assessorament de l'Institut Nacional d'Estadística que ha fet falta; un procés totalment transparent. Sap qui ha preparat les proves? Mestres en actiu d'aquesta comunitat autònoma. A més, cada una d'aquestes proves ha passat per una comissió on hi ha havia la Inspecció Educativa, mestres, l'Institut de la Dona, tècnics de l'IAQSE, mestres dels CEIP, a més ha passat aquest control; però és que, a més, s'ha emprat la mateixa metodologia de PISA, on es demanen ítems en coratge i s'ha fet l'anàlisi estadística, la mateixa que PISA i els mateixos funcionaris que hi havia sempre.

Llavors, correctors, qui ho ha corregit? El més graciós de tot és que es va fer una reunió amb tots els correctors d'aquestes proves i n'hi havia uns quants que anaven vestits com va vostè ara, anaven vestits de verd. Què és que aquesta gent també ho deu haver fet malament o tota la resta ho ha fet malament menys aquests que anaven vestits de verd? Per què? Perquè els correctors s'apuntaven a una llista de voluntaris, el Govern no triava, i, per ordre d'entrada, se'ls seleccionava per corregir, totalment transparent. Mostra credibilitat.

Clar que el Govern està content, està content perquè funciona; si ha funcionat a un any en què hi ha hagut la vaga que hi ha hagut, funciona el sistema, funciona, i en un any sense vaga es dispararà. Perquè miri, les proves que s'han fet, no em digui que un alumne avança en un any, ara li posaré un exemple, a tercer de primària, les proves que s'han fet a tercer de primària no és que els alumnes ho haguessin de tenir adquirit, els coneixements, deien els mestres, havien d'estar adquirits ja abans de començar el curs. Però és que després, les proves de

final de curs s'han fet amb un procés del mateix coneixement que havien de tenir a final de curs, molt més complicades. I així i tot, si açò no hagués funcionat, s'hagués mantingut pràcticament igual el percentatge de coneixements o hagués davallat. I ha augmentat molt, moltíssim a nivell general, és un bon resultat.

De fet, ho corrobora una vegada més un del País Basc que li deia, el País Basc, precisament la consellera del País Basc, dins el tema de mòduls que tenen ells, diu que va posar el trilingüisme de forma experimental, com va fer Balears, -si s'hagués deixat que el conseller Fiol ho hagués seguit, ho va intentar implantar, hagués seguit, no rallaríem ara així, perquè vostès ho van llevar-, però el País Basc ho va mantenir i ara la consellera diu: ha funcionat, en les tres llengües, en paritat; una consellera d'esquerres, amb un pacte de PSOE en el seu moment. I ara demana, demanava el mes de juny que ho universalitzin. Però és que, a més, perquè les estadístiques, fetes per l'Institut de Qualificació del País Basc, donen una millora important de les competències lingüístiques, una millora important en l'anglès i a més que l'eusquera, la llengua pròpia del País Basc no disminueix, com la nostra, com la nostra. Ha demostrat que els nostres alumnes milloren l'anglès, milloren el català, propi de les Illes Balears, i milloren el castellà.

Ara, jo entenc que vostès no ho vulguin creure, jo entenc, fent política, puc entendre que vulguin que tot vagi malament. Ara, si miren el bé dels alumnes, no haurien de voler açò, haurien de voler que les coses vagin millor i ho haurien de celebrar. I açò són les realitats.

I no discuteixin coses que saben que no es poden discutir, perquè han anat bé, perquè, si no, posen en tela de judici tot el sistema, com els ho posaran a vostès quan governin, perquè no respecten absolutament res. I la discrepància és bona, però discrepància amb respecte, sabent les institucions quines són ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

... i no desprestigiant... -gràcies, Sr. President-, i no desprestigiant els docents quan a vostès els interessa i dient que els desprestigien els altres.

Per tant, senyors, el sistema funciona, estam contents i hem de continuar endavant. Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Per al torn de rèplica, té la paraula el diputat Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies. Començant pel darrer tema que ha abordat la consellera.

Bé, les proves diagnòstic del curs 2013-2014, no només és que metodològicament creiem que són pèssimes, pensi que les proves pretext i les proves postext s'han de passar, per tenir validesa, per ser comparables, als mateixos grups, i no s'ha fet. Però, independentment de la metodologia, suposem que la metodologia és impecable, suposem que està bé, vostès què han avaluat? Han avaluat un curs escolar. Hi estam d'acord? Les proves a inici de curs, les proves a final de curs; què pot valorar unes proves que valoren a inici i a final de curs? El procés d'aprenentatge. Vostè em diu que hi ha hagut aprenentatge. Home, Sra. Consellera, què m'està dient! Què vostè pensa que després d'un curs els alumnes, l'aprenentatge ha de ser zero? Avaluen el procés d'aprenentatge.

Aquestes proves res no tenen a veure, res no tenen a veure amb valorar els resultats del TIL, del Decret TIL, del projecte TIL, res no tenen a veure, perquè per comparar projectes TIL s'hauria de fer una altra cosa, per exemple comparar proves diagnòstic, les mateixes fetes un any i un altre. Per exemple, les que es van fer a segon d'ESO el 2012 i el 2014. El 2014 no s'han publicat encara, supòs que les deu tenir a punt de publicar.

El 2014, i què veiem? Que la competència lingüística en llengua en anglès, perdó, en anglès, s'ha millorat un 1,2%. La millora on es produeix i és espectacular és en llengua castellana, en un 4,9%. I on la competència disminueix, retrocedeix, és en català, del 2012 al 2014 -i no em digui que no, perquè aquest document és el document que vostès han entregat, d'acord?, és el document que vostès han entregat, no publicat, açò sí! I açò és el que avala el TIL? Açò és el que vostès amaguen.

Però amaguen més, quin problema hauria de ser, amb el sistema informàtic potent que té la conselleria, de poder donar a conèixer els resultats acadèmics? Però, fent públics els resultats per matèries i especificar les que s'han impartit en anglès del curs 2013-2014, per poder-les comparar amb les corresponents de cursos anteriors. Només així es pot fer una valoració. Ara, vostè dir que els resultats acadèmics globals avalen el TIL és amagar la realitat, és enganar, és enganar la ciutadania.

Respecte dels inspectors, home!, no m'ho ha aclarit, per tant no els interessava. La meua resposta, entengui que és que aquests inspectors, donat que van presentar ja prou discrepàncies respecte de l'ordre i de les ordres de la conselleria amb la implantació del TIL, doncs la conselleria va optar per no renovar-los, perquè eren, són necessaris, i la conselleria ha optat per dir no. I a més, ho ha fet de males maneres: fa poc sortia una carta d'una exinspectora, corroborat després per la resta d'inspectors, dient literalment, està publicat: "Ens mentien vostès, ens mentien i ens ignoraven, des de la meua experiència com a docent i com a inspectora mai no m'havia sentit tan menyspreada per l'administració educativa actual, mai. Els hauria de fer pensar". Efectivament, i molt!

Respecte del CEP, no m'ha explicat res, per què no hi havia un inspector en el tribunal? Em vol dir que els altres anys no hi eren, m'ho digui. Els altres anys no hi havia un inspector, un treballador capaç d'actuar amb independència pel que fa a la seva figura? I considera bé que els assessors que s'havien de nomenar a dit, després, una vegada s'ha considerat que no superaven les proves, es nomeni un càrrec del Partit Popular? Tampoc no m'ho ha contestat.

Respecte del pacte per l'educació. Home!, més confiança, quan li interessa al Partit Popular anima la societat civil; bé, idò jo li dic: la societat civil s'ha organitzat i ha aconseguit allò que aquest parlament no ha estat capaç, que és elaborar un document, el qual, lògicament, no és unilateral. Què es creu, que aquest pacte per l'educació es pot dur a terme? No es pot dur a terme si no és amb l'aval, amb el suport, amb el compromís d'aquest parlament i del Govern que l'haurà de portar a terme. Clar que sí que açò arribarà, però li deman, ara li deman per un procés el qual és una realitat i és una realitat crec que molt valorable.

Tampoc no m'ha contestat, Palma necessita una nova Escola Oficial d'Idiomes o no? Creu que no, he entès?

I per acabar, m'agradaria tornar mostrar la meua absoluta sorpresa, perquè així com ha explicat les dades de l'Institut de convivència i èxit escolar, crec que les ha certificades, l'explicació que ha donat, de la tasca que vostè creia que el Govern feia per combatre l'absentisme, per combatre el fracàs; per tant, són certes les dades? La conflictivitat s'ha multiplicat per 3 durant el Govern del Partit Popular, durant els cursos que ha governat el Partit Popular, els expedients s'han multiplicat per 4 i l'absentisme s'ha incrementat un 60%?

Sra. Consellera, si açò és així, si açò és així alguna cosa ens hem de fer mirar, eh! Són dades gravíssimes, gravíssimes, ...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí, ha d'acabar.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

... que estan penjades avui a la pàgina web i ratificades pel Govern, és molt greu.

I acab, crec que els ciutadans, Sra. Consellera, volen que tots estiguem per l'educació, qüestionar-ho, dubtar-ho em sembla inútil. La gent vol que aquest curs sigui un curs normal, el qual no va començar ahir, va començar dia 1 de setembre i va començar dia 12, en què els alumnes tots eren a classe; sense però...

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi, Sr. Martí, per favor.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

... expedients, però sense inspectors -acab-, cessats; sense TIL imposats, sense CEP depurats, i amb diàleg i amb seny, açò, tan senzillament com açò.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, en temps de contrarèplica, la consellera, Sra. Joana Maria Camps, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta i gràcies, Sr. Diputat. No tenc cap dubte que els ciutadans volen que el curs sigui normal, pares, fills, tothom, i el Govern també, tal vegada vostès són els únics que no ho volen. Quina gràcia resulta veure les dades de l'Institut de Convivència Escolar, que em repeteix, aquestes són bones. Ai, o són bones aquestes!

(Remor de veus)

No, vostè les treu aquí, però resulta que les de l'IAQSE, que diuen que ha anat molt bé el trilingüisme, aquestes no ho són.

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Com quedam? Vostè per a segons què critica i per a segons què avala. Primer, ara li diré, es miri de quin període són les de l'Institut de convivència escolar.

Però també li diré una cosa: per què li sap greu? Perquè l'IAQSE ha fet unes proves totalment objectives, verídiques. I no m'estranya, quan he llegit la notícia del País Basc no m'estranya, és perquè el sistema de trilingüisme, el sistema TIL funciona. Quan, amb el pacte del País Basc de PSOE-PP, es va iniciar el trilingüisme voluntari, com ara aquí, les seccions europees, o Fiol, el nostre conseller del Partit Popular ho va intentar iniciar fa uns anys, allà es va fer el mateix, i va funcionar. I per açò ara, per açò, aquella consellera, Isabel Celaá, ara, després d'un període de temps, com nosaltres hem tengut seccions europees que també han funcionat, fa una proposta i diu allà: "*Que se generalice y extienda el trilingüismo a todas las aulas de Euskadi, de forma progresiva desde el curso -des del curs que ve-, hasta el 2019-2020*". Vostè ho troba rar? Què és que allà funciona i aquí no funciona? Jo no ho trob rar que funcioni, és normal, el sistema de trilingüisme,

el sistema TIL funciona i hem estat pioners a tota Espanya, hem estat pioners. I no tenc cap dubte que la resta de comunitats autònomes, una rere l'altra, ens vindran darrera, no en tenc cap dubte. Però açò no ho dic jo, açò ho diu una exconsellera del Partit Socialista.

I a més, el més graciós d'açò és que s'han cansat de dir-nos que ho volien de forma progressiva, i nosaltres dèiem: ja li fem. Però no, vostès ho volien més progressiu, i resulta que el Partit Socialista a Euskadi proposa una progressió universal i total amb un any menys del que nosaltres tenim aprovat el projecte TIL.

(Remor de veus)

Realment, i tot el que diu el País Basc es basa, com nosaltres, en l'institut que tenen allà basc, de valoració i investigació educativa, el mateix IAQSE que nosaltres. I allà, igual que aquí, s'ha comprovat que els alumnes han millorat en anglès, sense perdre l'Euskadi i el castellà. Home, la resta d'assignatures.

I jo li dic que nosaltres, a més, hem millorat en el català propi de les nostres illes i en el català. I aquella consellera crida fort en el País Basc i diu: *“No hay razón alguna para mantenerlos parados, el curso que viene no puede ser un curso perdido como éste”*, com dir: s'ha d'instaurar ja. La necessitat actual exigeix el trilingüisme, les competències lingüístiques han de millorar en les tres llengües, i és necessari. I açò és el que nosaltres diem aquí.

I volem aquí, i és comprovable i és palpable i els nostres alumnes han millorat, no em digui que hi ha hagut fracàs, perquè després tenim, a part d'açò, que era una prova específica per a competència lingüística, perquè aquest govern té responsabilitat i aquest govern vol ser responsable, i aquest govern, si canvia un sistema educatiu el vol avaluar i com més aviat millor. I per açò l'ha avaluat, perquè, si no, si ens oblidéssim, com feien abans les coses, sense avaluar els processos, demostrariem irresponsabilitat.

I precisament per açò creiem que el projecte és bo, que els nostres alumnes aprenen, no es discrimina cap llengua. Ara, i que els ciutadans acabaran apostant totalment per aquest sistema.

I no ralli vostè en nom de la població, que vostè representa una mínima, mínima, mínima part de la població! De vegades, de vegades s'autoproclama representant de la ciutadania i no ho és, ho fem tots, ho som tots, amb la participació de bancades que té cada un.

I li diré una altra cosa, el respecte a la democràcia fa que les pròximes eleccions volen que governi un altre partit, que volen que governin vostès, perfecte! Açò és la democràcia, jo no l'insultaré ni proclamaré que hi hagi convivència, que hi hagi crispació a les aules, no li faré açò, perquè açò és la democràcia i és la convivència i és el respecte. Ara, quan un no respecta, vol conflictivitat, vol mantenir artificialment una situació de conflicte, no vol pau, no vol convivència i diàleg i intercanvi d'idees. I açò és el que hem d'anar a cercar tots.

El trilingüisme funciona, funciona, i si l'hem de millorar ho hem de fer entre tots, i el Govern hi està disposat, faltaria més! Però el trilingüisme funciona per al bé dels nostres estudiants, per al bé de la nostra ciutadania i per al bé de la nostra competència lingüística en el futur i a favor de totes les llengües, sense discriminar absolutament cap llengua.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

III. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials i Drets Humans, de la Proposició de llei RGE núm. 2005/13, presentada pel Grup Parlamentari Popular, per la qual s'estableix i regula una xarxa de suport a la dona embarassada.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al tercer punt de l'ordre del dia d'avui, que consisteix en el debat i votació del dictamen de la Proposició de llei RGE núm. 2005/13, per la qual s'estableix i regula una xarxa de suport a la dona embarassada.

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Socialista RGE núm. 13717, 13718, 13719, 13720, 13721, 13724, 13727, 13730, 13731, 13734, 13737 i 13716/13, té la paraula l'Hble. Sra. Conxa Obrador, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. El primer de tot saludar els representants de les entitats Pro Vida, les vertaderes impulsores d'aquesta proposició de llei que vostès, el Partit Popular, duen avui aquí.

Mirin, si hagués estat una llei impulsada pel Govern haguéssim demanat la seva retirada, i ho saben. No ho vàrem poder fer, però en el debat de presa en consideració vàrem deixar ben clara quina era la nostra posició: no al text que va presentar el Grup Parlamentari Popular per plantejar una proposta legislativa que en res millorava la situació de les dones embarassades sense recursos. Una vegada iniciada la seva tramitació parlamentària, el nostre grup va decidir col·laborar per millorar el seu contingut i per transformar una llei merament informativa i d'acompanyament a les dones, per una llei de suport a la maternitat lliurament decidida, dotada amb una memòria econòmica i amb expressió dels recursos públics que s'han de posar a la disposició de les dones que volen ser mares i no poden, per manca, precisament, de suport públic o d'ingressos.

Així, a la primera esmena que vàrem presentar, a la qual em vull referir ara, és el canvi del títol d'aquesta llei, que inicialment es va presentar com a una llei per regular una xarxa de suport a les dones embarassades, el títol proposat va ser *Llei de suport a la maternitat*. I ho volem argumentar: les socialistes feministes han lluitat sempre per superar un rol que relega les dones a l'esfera reproductiva, una esfera assignada des dels interessos masculins per a una societat patriarcal. Sempre hem defensat la llibertat de les dones a elegir una maternitat desitjada, fruit de l'alliberament d'una pressió secular que ens ha anul·lat com a persones autònomes i com a persones amb altres interessos projectats fora de la família.

Perquè no hi hagi dubtes ni confusions, no plantejam ni defensam un *baby boom*, com els impulsats per la dreta, nosaltres estam radicalment en contra de qualsevol pla d'estímul a la natalitat per sotmetre les dones a un únic rol, el reproductor. Fem una aposta decidida per la generació de polítiques de suport a la maternitat, sense que això signifiqui menyscar el dret de les dones a decidir. Per això no volíem com la que consta que el Grup Popular va presentar, d'assessorament i tutela de les dones embarassades sense recursos econòmics, volíem una llei que contemplés la implementació de mesures de protecció de la maternitat per a totes les dones, especialment per a aquelles que volen ser-ho i no poden per qüestions econòmiques.

Reivindicam la maternitat elegida, desitjada, cercada i la superació de qualsevol trava econòmica que impedeixi les dones desenvolupar una part del seu projecte vital. Amb aquest objectiu vàrem presentar, primer, un canvi de títol, i, segon, un seguit d'esmenes amb la finalitat d'incorporar un canvi en el plantejament presentat pel Grup Popular. El Grup Popular va acceptar aquest canvi, però res més, un canvi de títol per continuar plantejant una llei que fonamenta la protecció de la maternitat en una mera qüestió informativa d'assessorament i de tutela, així queda reflectit a l'exposició de motius: assessorar i informar de manera personalitzada sobre les ajudes de suport que puguin rebre les dones per exercir el seu dret a ser mares, amb una informació detallada sobre els recursos de protecció social a l'àmbit estatal, autonòmic i local.

A l'exposició de motius se cita l'article 39 de la Constitució Espanyola, se cita l'article 16 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, se cita l'article 3 de la Llei 12/2006, per a les dones, però no cita ni fa cap menció de la Llei de salut sexual i reproductiva i d'interrupció voluntària de l'embaràs, quan aquesta llei, precisament, és una peça fonamental per a l'exercici de la maternitat. Aquesta Llei Orgànica 2/2010 ordena que les dones embarassades siguin informades de totes les prestacions, ajudes i drets als quals puguin accedir, tant si desitja continuar amb el seu embaràs com si el vol interrompre.

Mirin, quan una dona sospita un embaràs acudeix directament al seu centre de salut, allà és atesa per personal sanitari, el qual comprova la gestació; en cas afirmatiu, i prèviament a qualsevol decisió que puguin prendre aquesta dona, se li facilita un sobre, un sobre com aquest, amb informació sobre les polítiques actives de suport a la dona embarassada i a la maternitat, amb una relació de drets, ajuts, beneficis i prestacions per a l'embaràs, el part, el postpart, el naixement i la cura i l'atenció dels fills i filles, establerts a la legislació estatal. Se li facilita també informació sobre la xarxa pública

autonòmica, insular i local en relació amb la salut sexual i reproductiva i també la relació d'unitats d'atenció a la dona de les Illes Balears. Se la informa, com diu la Llei Orgànica de salut sexual i reproductiva i d'interrupció voluntària de l'embaràs, amb un fulletó amb totes les prestacions existents, amb tots els ajuts existents i amb tota la informació necessària perquè aquesta dona pugui cercar tots els recursos que són a la disposició en aquesta comunitat autònoma.

Va dir la portaveu del Grup Popular: "*Es derecho de cualquier persona conocer la verdad y ser informada antes de tomar cualquier decisión, información detallada sobre los recursos de protección social existentes en el ámbito estatal, autonómico y local, tanto públicos como privados. No existe hoy una legislación que armonice, publicite y potencie el elenco de recursos disponibles para las mujeres.*" Va dir, "*no existe*". Existe, Sra. Bauzá. Senyores del PP, no hi ha buit institucional que sigui cobert per la llei que vostès volen aprovar. Hi ha una llei vigent, la Llei Orgànica 2/2010, de salut sexual i reproductiva i d'interrupció voluntària de l'embaràs, que obliga les administracions a informar les dones embarassades sobre els recursos disponibles, i es fa.

Per cert, una llei amenaçada pel ministre Gallardón, amb una contrareforma amb tota regla, una amenaça que sembla ha finalitzat, just ahir va publicar la informació, encara no desmentida, que el Partit Popular aparca definitivament l'avantprojecte de la llei denominada protecció de la vida del concebut i dels drets de les dones embarassades, del ministre Gallardón, el qual es va aprovar el desembre passat i que derogava la vigent llei. Aquesta és una gran notícia per a les dones, que esperam que es pugui confirmar en uns dies; significaria un gran èxit de les organitzacions feministes, de les organitzacions polítiques i cíviques, un triomf de milers d'homes i de dones que s'han mobilitzat per defensar els drets humans de les dones, el dret a decidir sobre la seva maternitat que tenen les dones.

(Alguns aplaudiments)

Esperam que es materialitzi aquesta retirada definitiva, esperam que no es torni recuperar aquest avantprojecte de llei, quan les expectatives electorals del Partit Popular tenguin un millor pronòstic. Ara el que hem d'aconseguir és consolidar la normativa actual, que millori l'educació i la qualitat de l'educació en matèria sexual i reproductiva i en l'accés a mètodes anticonceptius que són els instruments més eficaços per aconseguir el descens d'embarassos no desitjats.

Continuant amb el text legislatiu que proposa el Partit Popular, volem assenyalar el nostre profund desacord amb el primer punt de l'article 4, el qual assenyala quina és la primera finalitat, el primer principi, la primera orientació que estructurarà les polítiques d'atenció a la maternitat i que s'assenyala com a primera directriu, que diu: "El suport a la maternitat i a la protecció del concebut no nascut com a principis de l'estat del benestar social de la comunitat autònoma de les Illes Balears"; un plantejament que no podem compartir de cap manera, ja que aquest principi és el que precisament va avalar el fonament ideològic de la llei Gallardón, una llei que pondera, com ja hem vist, el dret de la vida en evolució que ha de predominar per sobre del dret fonamental de les dones, una llei que la majoria ciutadana ha rebutjat.

Per això, el Tribunal Constitucional va establir, sense cap tipus de dubte, que la protecció jurídica al no nascut no pot estar per sobre del dret fonamental de les persones, i que és a partir del naixement quan se'l considera persona titular de dret.

Valoram positivament la nostra proposta, que sigui l'Institut Balear de la Dona l'encarregat d'informar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

... i assessora les dones del que podrien disposar, en lloc que ho puguin fer les entitats privades que han impulsat aquesta iniciativa a tot l'Estat, com ja he dit, les entitats Pro Vida.

Senyores i senyors del PP, si volen donar un suport real a les dones que volen ser mares i no poden, per viure una situació de precarietat, hauran de potenciar tots els recursos de l'estat del benestar que es retallen; perquè l'estat del benestar és la garantia per poder exercir el dret a ser mares.

Senyors i senyores, les dones tenen fills si tenen feina, si tenen ingressos suficients, si tenen independència econòmica; tenir habitatge, tenir les necessitats bàsiques cobertes és la millor garantia per tal que les dones puguin plantejar-se ser mares. Malauradament, la precarietat laboral, les remuneracions paupèrrimes i la manca de no cultura de conciliació laboral i familiar tiren enrera els desitjos i les possibilitats de moltes dones a ser mares. Les polítiques de desregulació del mercat laboral, mitjançant l'aprovació de la reforma laboral el 2012, han propiciat la substitució dels contractes a temps complet per una ocupació a temps parcial i han posat fi a la garantia d'una vida digna per sobre dels llindars de pobresa que el treball proporcionava.

Els contractes a temps parcial, majoritaris entre les dones, signifiquen menys hores de feina, salaris més reduïts, major nivell d'eventualitat, menors possibilitats de formació i d'ascens; signifiquen més dependència econòmica, més dificultats per a l'emancipació, per poder desenvolupar un projecte integral de vida. Així mateix, les darreres dades d'ocupació a les Illes Balears, del mes passat, d'agost, indiquen que 9.000 dones en edat fèrtil estan sense feina a les Illes Balears; que la taxa d'atur juvenil entre les dones és del 51% i que el 50% de les dones assalariades, amb un contracte temporal, tenen menys de 35 anys.

Les mesures d'austeritat han retallat els serveis públics bàsics, han introduït copagaments i eliminat polítiques actives d'igualtat de gènere, la qual cosa no ha ajudat per avançar envers d'una corresponsabilització del treball de cura i de les llars, ni cap a una igualtat en les relacions laborals i del treball.

La pobresa té cara de dona, senyors i senyores, i aquesta pobresa dur de la mà els seus infants, els infants que pateixen més quan els seus progenitors queden sense feina, quan els seus progenitors són desnonats, quan no tenen una alimentació adequada, quan no poden pagar els medicaments.

Senyors i senyores del Grup Popular, aquestes dones, aquests nins i nines són els que han de protegir amb mesures concretes, amb accions concretes, si no hi ha feina, si no hi ha prestacions, si no hi ha habitatges, si no hi ha ingressos suficients no hi haurà fills, per molt que vostès aprovin aquesta llei.

Som davant una llei sense memòria econòmica, sense un pla d'objectius, sense accions, sense mesures concretes. Aquesta va ser una de les nostres propostes, vostès varen votar en contra d'una esmena que proposava tenir redactat un pla als tres mesos d'entrar en vigor aquesta llei, juntament amb una memòria econòmica que fes viable les mesures de protecció de les dones. No ens dona cap confiança la declaració d'intencions de la disposició addicional única, quan diu que el Govern elaborarà un pla. Quan? No ho sabem. Amb quines accions i mesures concretes? No ho sabem. Amb quina dotació econòmica? No ho sabem.

Mirin, aquesta llei no resoldrà cap dels problemes que tenen les dones vulnerables, amb baixos ingressos, sense ocupació, que vulguin ser mares; aquesta llei no aprovarà cap mesures de les mares amb fills petits perquè puguin sortir del risc d'exclusió i del risc de pobresa. Aquesta llei es va plantejar per accedir, al marge de la Llei Orgànica 2/2010, a les dones embarassades per tal de tutelar la seva gestació, i aquesta és la intenció vertadera d'aquesta llei que vostès avui duen aquí.

Una llei més per derogar, senyors del Partit Popular, una llei que no servirà absolutament per a res. Nosaltres, amb aquestes circumstàncies, amb aquest plantejament, no podem donar suport, no podríem donar suport a una llei que no significa que les dones que volen ser mares i les dones que volen sortir de la pobresa tenen garanties d'aquest govern.

Per tant, el que hem dit ho mantenim; mantindrem totes les nostres esmenes, les que varem plantejar i que no es varen, finalment, aprovar, i les mantenim amb els mateixos plantejaments que es varen defensar a la ponència i a la comissió.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari MÉS, RGE núm. 13785, 13787, 13789, 13773, 13774, 13775, 13776, 13777, 13791, 13792, 13778, 13779, 13780, 13781, 13782, 13783, 13784, 13793, 13796, 13797, 13798 i 13802/13, així com el vot particular presentat per la denominació de la proposició de llei, té la paraula l'Hble. Sra. Fina Santiago, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta, bon dia a tots i a totes. I vull també donar la benvinguda a tots els ciutadans i ciutadanes que han volgut escoltar el debat sobre aquesta llei.

Quan vàrem debatre la presa en consideració d'aquesta llei, fa ja uns mesos, hi havia una amenaça molt clara sobre els drets reproductors de la dona, aquesta decisió de modificar la Llei de terminis de l'avortament, avui aquesta decisió, no anunciada encara, de congelar aquesta intenció de modificar la Llei de terminis actual, i mantenir-la i no substituir-la per una llei de suport hiperrestricta, la veritat és que el Grup Parlamentari MÉS, i més en general, ens congratulam moltíssim, perquè això hagués suposat una reducció dels drets de reproducció de la dona; hagués suposat que perquè la dona prengués la decisió d'avortar hagués hagut de ser tutelada; hagués suposat tornar als avortaments clandestins i hagués suposat també que per avortar una dona hagués hagut d'anar als països democràtics del nostre entorn, com Itàlia, França, Anglaterra, Portugal, etcètera.

Donam, per tant, l'enhorabona al moviment feminista que ho ha aconseguit i estam molt orgullosos la resta d'haver participat en aquesta lluita.

Confiam que quan parlem d'avortament una altra vegada a la política, parlem d'avortament perquè tots celebrem que s'han reduït els avortaments en el conjunt de l'Estat espanyol i a la nostra comunitat autònoma perquè realment s'han fet polítiques públiques de planificació familiar i s'han fet campanyes d'una sexualitat lliure i responsable. I que parlem i ens congratulem tots, quan parlem d'avortament, que s'han reduït.

Quan es va dur a la presa en consideració aquest debat de la llei, nosaltres ja vàrem mostrar el nostre rebuig a aquesta proposició no de llei o a aquesta proposta de llei, i ho vàrem dir per diverses coses: primer, perquè infravalorava la llibertat de la dona, la considerava subjecte de tutela, la dona ha de ser subjecte de tutela, ha de ser assessorada -després ja veurem per qui ha de ser assessorada. Perquè una de les propostes que nosaltres tenim, i que la mantendrem i que es debatrà en aquest parlament i que segurament el Partit Popular hi votarà en contra, és que sigui assessorada per tècnics, tècnics de sanitat i tècnics de serveis socials. Doncs, aquí es votarà que no, que serà assessorada per unes ONG que la llei no especifica.

Perquè nosaltres, una de les propostes que tenim, de les esmenes que tenim, és que sigui assessorada per tècnics; doncs no, aquí es votarà, perquè a la ponència es va votar en contra, que no; serà per una llei, l'article 11, que nosaltres votarem en contra. Era, és una llei buida, una llei buida, no dóna cap dret. Quan aprovem aquesta llei, demà, les dones embarassades d'aquesta comunitat autònoma no tendran cap dret, tendran dret a ser assessorades, i encara no sabem per qui, per unes ONG que el Govern decidirà, no sabem per qui, no tendran cap dret. Me'n digui un, me'n digui un.

L'article 6 parla que es podran modificar els horaris escolars, i quan nosaltres, a tot un seguit de propostes, demanem que es concretin aquests drets, que no només siguin els horaris escolars, es vota en contra a la ponència. I aquí també es votarà en contra, si no es modifica. Ja em dirà... -que vostè, que em diu que no amb el cap, Sra. Bauzá-, em digui quin dret, quin dret determina aquesta llei? Un telèfon d'assessorament, no sabem qui.

És una estafa aquesta llei, és una estafa perquè sí, perquè mentre es debatia aquesta llei hi havia l'amenaça no només de modificar la llei de l'avortament, sinó de suprimir la Llei de drets sexuals i reproductius, i que la Llei de drets sexuals i reproductius obliga les administracions públiques a donar suport a les dones embarassades i obliga a fer polítiques de planificació familiar públiques. Doncs, mentre es discutia aquesta llei en aquest parlament, hi havia aquesta amenaça.

S'han reduït recursos mentre es discutia aquesta llei, el Punt d'Informació d'Assessorament Juvenil, el PAS, ha desaparegut.

Es fa una reforma laboral en què la dona embarassada queda desprotegida, si abans no es podia acomiadar una dona embarassada, ara, amb el contracte de pràctiques que dura un any, s'han acomiadat, i les dones han anat fins al Tribunal Constitucional i el Tribunal Constitucional els ha dit, no, no, és la voluntat del legislador: una cosa és que s'acomiadi i l'altra és que l'empresari considera que no és adient. I s'han acomiadat dones embarassades, perquè s'han quedat embarassades amb un contracte de pràctiques. Mentre es discutia aquesta llei en aquest parlament tot això succeïa a l'Estat espanyol.

Políticament, teníem dues accions davant aquesta barbaritat de llei: una, articles de supressió, un rera l'altre; i l'altra, intentar elaborar, ja que tenim aquí un grup parlamentari que la treurà, intentar matisar coses d'aquesta llei. I per tant, vàrem optar políticament per això, vàrem presentar 30 esmenes, 5 han estat acceptades i 2 transaccionades.

Quines són les esmenes que nosaltres hem presentat? Per una banda, esmenes per modificar tot allò que generava el nostre rebuig, tot allò que culpava la dona que prengués la decisió, pensàs en la possibilitat d'avortar. Esmenes que modifiquessin tot el vocabulari, tots els textos que suposaven que la dona havia de ser tutelada. Eliminar del text tot allò que lligava la llibertat de la dona a la maternitat, com si l'obligació de les dones o com si la llibertat de la dona hagués d'estar lligada a la maternitat, com si visquéssim a un país on s'aplicassin avortaments selectius.

Tot això no ho hem aconseguit, tot això es manté en el text. Vàrem aconseguir una cosa, entre tots, una cosa que fins i tot els sectors més radicals, els més Pro Vida, consideraven que era una vergonya, però que el Partit Popular ho va introduir aquí, en el Parlament, aquella que deia que "es promocionarà l'adopció i l'acolliment com a alternativa eficaç que permetrà a la dona gestant continuar endavant amb el seu embaràs". Això, que és una barbaritat, que és més del segle XIX que del segle XX, que fins i tot els sectors de Pro Vida ens varen venir a explicar que féssim aquesta modificació, el Partit Popular ho va introduir en aquest parlament, i afortunadament ho va modificar.

Com volen nosaltres que sigui un embaràs? Va ser una altra de les esmenes que vàrem presentar. I nosaltres demanam, a una de les esmenes que es va votar a la ponència, és que “la present llei reconeix el dret a la maternitat lliurament decidida, que implica que les dones puguin prendre la decisió inicial sobre el seu embaràs i que aquesta decisió, conscient i responsable, sigui respectada.” Doncs això es va votar en contra a la ponència, es votarà avui també en contra en aquest parlament.

Una altra de les que nosaltres vàrem proposar és que l'objecte d'aquesta llei siguin accions dirigides a evitar embarassos no desitjats i que la maternitat i la paternitat sigui una decisió voluntària, responsable i joiosa. Doncs es vota en contra a la ponència, la maternitat i la paternitat no és una decisió voluntària, responsable i joiosa, no. Què és? És l'atzar que ens estableix!

Una altra de les que demanàvem, que l'administració ha d'impulsar mesures per evitar embarassos no desitjats, amb una atenció especial a les adolescents, amb polítiques de promoció, informació, formació i fàcil accés a la planificació familiar. Això no es vota que sí, però que l'administració sanitària de les Illes ha d'assegurar l'exercici dels drets reproductius i sexuals de la dona, a ponència es vota que no.

Un altre dels blocs d'esmenes que nosaltres vàrem presentar és quins han de ser els principis rectors d'aquesta llei? Un dels principis és l'exercici per part de les dones dels seus drets reproductius i sexuals; votam en contra, voten en contra. El dret de la dona a la maternitat lliurament decidida; voten en contra. La maternitat biològica o no biològica com un valor social, es vota en contra a la ponència, i aquí votaran vostès, votaran que no a això. L'adopció de mesures d'acció positiva per a aquells col·lectius de dones que es trobin en situació de vulnerabilitat i risc social i econòmic, així com les dones que, per la seva orientació sexual, precisin d'inseminació artificial per poder ser mares; parlem de maternitat, hi ha dones que tenen dificultats per ser mares, idò aquí també es va votar que no a la ponència, i vostès aquí votaran que no.

En fi, una altra de les mesures, a l'article 6, que jo crec d'allò milloret que hi ha en aquesta llei, que diu, ve a dir que l'administració educativa tindrà en compte si una jove embarassada, està en edat escolar, adaptarà els horaris escolars, res pus. I nosaltres diem: anem a concretar això, que és del milloret que hi ha en aquesta llei, a veure què podem rescatar, anem a veure qui serà el responsable, quins terminis, que hi hagi altres recursos; es vota en contra de totes les nostres propostes que van en aquest sentit. Demanam que aquest horari escolar no només sigui fins als dos anys, que sigui fins als tres, perquè l'oferta educativa comença als tres. Idò no, tampoc, als dos anys. Per què no als tres anys, si l'oferta majoritària comença als tres anys i la pública comença als tres anys, abans no n'hi ha tanta? Per què no de dos als tres? Tampoc, tampoc!

I després passa una altra cosa, aquesta llei informa la dona, podem suposar que l'acompanya durant determinat procés, però bé, després quan neix la criatura què passa, què passa? Si l'administració ha fet una llei perquè l'assessorem, evitar que prengui la decisió d'avortar, l'acompanyem en aquest procés de gestació i després, quan neix la criatura, què passa? Ja em dirà quin dret té aquesta dona, quina prestació reconeix aquesta llei? Cap, cap. Que tindrà prioritat, diu, “que tindrà prioritat en les determinades prestacions que generi aquesta comunitat autònoma”. Nosaltres n'hem fem una en concret i diem: “El Govern de les Illes Balears garantirà que la dona embarassada que no tengui ingressos econòmics rebrà una renda econòmica equivalent a la renda bàsica de la comunitat autònoma, la rebrà mentre es trobi en aquesta situació almanco fins que el fill o filla tengui tres anys.” Es vota en contra.

Demanam que faci un pla, perquè ho posa evidentment una de les disposicions, i, entre d'altres coses, “garantir que tots els centres de serveis socials comunitaris i centres de salut radicats en el territori de la comunitat autònoma de les Illes facilitaran a les dones embarassades i a les seves famílies la informació específica sobre els recursos públics adaptats a la situació.” Es vota en contra en ponència i aquí el Partit Popular, dones i homes del Partit Popular votaran en contra d'això. Votaran en contra d'això, que a la nostra comunitat autònoma hi hagi un servei integral, dirigit a les dones embarassades en situació de vulnerabilitat social i econòmica, que ha de garantir el servei d'acolliment per a l'atenció de les dones embarassades sense recursos, votaran en contra de tot això.

La nostra voluntat era arribar a acords, ja ho veuen, vàrem fer feina, però no n'hi ha, no. No hi ha cap mesura de protecció, no hi ha cap mesura de protecció. Les informarem, les assessorarem, fins i tot les acompanyarem, però aquí ja, a partir d'aquí te'n vas als serveis socials normals, i fins ara t'hem acompanyat i a partir d'aquí no t'acompanyam, a partir d'aquí t'espaviles tu i la teva criatura.

Varem fins i tot aprofitar aquesta llei per a aquest concepte de violència econòmica, perquè tenim molts casos, i vostès ho saben, que a la nostra comunitat autònoma i a la resta d'Europa i a la resta de l'Estat espanyol, de vegades els homes no compleixen amb la seva obligació de donar la prestació econòmica que han de donar mensualment. Vàrem considerar que això també era una bona opció de protegir la maternitat, perquè normalment qui pateix això són les dones; introduir el concepte de violència econòmica i definir-la com a tal, perquè les dones que tenguessin aquesta situació fossin considerades maltractades a la nostra comunitat autònoma i poguessin tenir prioritat. Vull dir, perquè no fa falta que et peguin, no fa falta que t'insultin cada dia per ser maltractada, que tu tenguis dret a rebre una prestació econòmica o una part del sou del teu exhome i te la pagui, això repercuteix molt en la qualitat de vida dels teus fills i teva; anem a considerar-la violència econòmica i que tengui accés prioritari a totes les prestacions que hi ha per maltractaments. També s'ha votat en contra, també es vota en contra; avui també vostès votaran en contra d'això. I ho vull dir, perquè de vegades les esmenes són números, però quan les concretes ..., ja em dirà per què no!

I després hi ha allò de l'article 11, la qual cosa crec que és l'objecte final d'aquesta llei, que hi hagi un article a una llei on es digui que el Govern donarà doblers a les ONG, a les ONG que defensin, doncs que defensin, no ho sé, ja ho concretarà el Govern. Poca cosa més. I nosaltres votarem en contra d'aquest article.

En relació amb el tema del títol, nosaltres votarem..., varem demanar el vot particular per al títol perquè podem entendre l'exposició que ha fet la Sra. Obrador, en nom del PSOE, de la bona voluntat del canvi del títol, però jo crec que els han fet un favor al Partit Popular, perquè avui aquesta llei, si no hagués estat per la seva esmena, hagués sortit doncs això: regula la xarxa de suport a la dona embarassada. I ara, amb l'esmena que vostès varen presentar, que el PP sí la va acceptar aquesta esmena, sortirà com a "Proposició de llei per la qual s'estableix i regula la protecció a la maternitat", i no hi ha res que reguli aquí la protecció a la maternitat, no hi ha res. Això sí que ho varen acceptar, varen ser espaviladets i ho varen acceptar, efectivament.

Ara, en lloc de donar suport a la dona embarassada, regulen la protecció a la maternitat, i em diran quina protecció a la maternitat té aquesta llei! Jo crec que es van equivocar, crec que l'haguessin haguda de retirar a la ponència, perquè ara tenim una llei que, teòricament, protegeix la maternitat i que no parla de la maternitat, només parla de l'embaràs, i sempre el relaciona amb temes de..., com un objectiu de fet de la dona, vull dir, tot lligat a això.

Nosaltres votarem alguns articles a favor, perquè es varen acceptar algunes de les nostres propostes, però, en general, estam absolutament en contra d'aquesta llei. Aquesta llei respira tot el temps que l'embaràs és un fet biològic, com si l'embaràs...

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha d'anar acabant, Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Sí, tot d'una, presidenta- ... l'embaràs no tengués un component social i un component cultural.

Un fill és un desig, no sols pot ser fruit de l'atzar; un fill i una filla és un desig, no és fruit de l'atzar, no et pots quedar embarassada i si no vols continuar amb aquest embaràs ho has de continuar. I el dret de reproducció de la dona està per sobre de moltes altres coses, que aquesta llei qüestiona totalment.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Margalida Font, per defensar les seves esmenes, de la RGE núm. 13810/13 a la 13826/13. Té la paraula la Sra. Margalida Font, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats, bon dia a tots i a totes. També vull saludar les associacions que avui ens acompanyen.

Avui el Partit Popular presenta una proposició de llei, una iniciativa plantejada a nivell estatal i segons el nostre criteri està concebuda per implantar mesures, permetin-m'ho dir, mesures de tutela, amb la intenció de predisposar o d'influir les dones embarassades de cap on ha d'anar el seu embaràs en cas que tinguin dubtes, i on sots-jeuen implícitament missatges els quals nosaltres no podem compartir, sobretot pel que no diu aquesta proposició, pel que ignora, però que evident hi és. Hi ha omissions molt clarificadores i aquesta proposició de llei que vostès avui presenten n'està plena.

Dit això, en primer lloc, vull argumentar el sentit del meu vot el qual ja els avanço que serà negatiu a aquesta iniciativa, i no perquè no estiguem d'acord a defensar ni suportar les dones embarassades, sinó perquè creiem que aquest projecte de llei amaga més del que mostra i és una utilització ultraconservadora d'un dret concret i legalment establert al nostre país, com és el dret a l'avortament. Que vull recordar aquí, que vostès, els senyors del Partit Popular, varen recórrer davant el Tribunal Constitucional, van recórrer la Llei de salut sexual i reproductiva i de la interrupció voluntària de l'embaràs, una llei que, entre d'altres trets, donava, posava l'accent en el respecte, en la voluntat de la decisió última de la dona; vostès això ho varen recórrer davant el Tribunal Constitucional i per tant no ens ve de nou que ara intentin continuar amb la mateixa línia política que el Partit Popular té front a aquest tema.

Un tema que té molt a veure amb els drets de les dones, drets que, d'altra banda, ens han costat molt de temps i molts esforços aconseguir que es desenvolupessin, i ara presenten aquesta proposició la qual entenem que va en contra d'aquesta llei orgànica, ja que la seva iniciativa, en el seu artículat, en cap moment no s'estableix el dret de les dones embarassades a prendre una decisió, bé, sí, anima a prendre una decisió tutelada i en un únic sentit, així com el deure dels poders públics de respectar aquesta decisió, en cap moment no en parla. Més aviat tot el contrari, com queda clar a l'exposició de motius, quan diuen que una de les raons a la xarxa de suport a la dona embarassada és perquè trobi -es fixin bé- alternatives positives, o perquè l'ajudi a poder optar amb llibertat a la maternitat. La intencionalitat i la direcció de la seva proposta queda absolutament clara i molts ens preguntam, després de veure això, si la decisió de la dona és interrompre la gestació, si vostès acompliran la llei i la informaran del procediment a dur a terme per fer-ho.

Parlen vostès d'alternatives positives i optar amb llibertat per la maternitat, però per a vostès què és la llibertat per a la maternitat? Miri, jo els ho diré: la llibertat per a vostès només és quan s'opta per la seva posició, i la llibertat és una opció de diverses opcions. Ja és ben hora que respectin la voluntat de les dones envers les seves decisions, siguin quines siguin.

En aquesta proposició de llei es tracta les dones com a menors d'edat, se'ls passa directament a tutelar.

Aquesta no és una iniciativa creïble ni real, perquè no contempla el dret a decidir i l'atenció tant a les dones que desitgen continuar endavant amb un embaràs, com aquelles que desitgen interrompre-ho. Aquesta proposició no ofereix a totes les dones mirar de cara un problema real, perquè vostès només contemplem, amb la seva iniciativa, les directrius que des de la seva posició ideològica poden acceptar.

Les esmenes presentades per la coalició que jo represent, totes de supressió del text, deixen clara la nostra posició: no donarem suport a una proposició de llei que ha estat impulsada per iniciatives legislatives populars en suport d'una xarxa d'associacions, anomenada Red Madre, perquè s'estableixi i reguli una xarxa de suport a la dona embarassada, creada a instàncies dels grups que la inspiren, moviment antiavortistes i ultraconservadors. I que la seva filosofia i la seva finalitat consisteix a imposar la seva moralitat ultraconservadora a la resta de la societat.

Ens hi oposam, sobretot, per les possibles conseqüències que un posicionament d'aquestes característiques podria suposar.

A més, aquesta proposició parteix d'una gran fal·làcia argumental, senyores i senyors del Partit Popular, vostès parteixen d'una suposada manca de punts d'informació i d'assessorament, quan vostès saben perfectament que la Llei 2/2010, de salut sexual i reproductiva i de la interrupció voluntària de l'embaràs contempla aquests aspectes. Per tant, la manca d'informació i assessorament que vostès al·leguen no és real i no és certa, simplement aquesta és l'excusa per dotar de contingut aquest despropòsit de projecte de llei.

I afirmant que hi ha manca d'informació vostès falten al respecte que mereixen totes i tots els professionals del servei de salut o dels centres socials tècnics, imparcials, que facilitin tota la informació necessària a les demandants.

Senyors del Partit Popular, jo vull entendre que vostès assumeixen que aquesta informació, aquesta atenció ja es ve fent; entenc que vostès assumeixen que s'haurà atès totes i cadascuna d'aquelles dones embarassades amb càrregues familiars o en situació de necessitat que ho hagin sol·licitat, perquè això és bàsic i està regulat a qualsevol àmbit. Entenc, senyors del Partit Popular, que això ho assumeixen. Si és així, aquesta iniciativa no té més que una motivació, la de voler intentar tutelar les dones, voler influir en la seva decisió.

I per altra banda, si vostès no ho assumeixen, els haurem de demanar les responsabilitats adients tant al conseller de Salut com a la consellera de Benestar Social per no garantir un dret reconegut.

El Partit Popular continua oposant-se a la legislació vigent, continua cercant argücies per pervertir la llei orgànica. Miri, no intentin confondre la gent, vostès saben molt bé del que tractam aquí, què és el que es tracta aquí, en el fons és que és aquí sobre la taula és l'oposició per part del Partit Popular a la Llei de salut sexual i reproductiva del 2010, una llei que respecta la decisió de la dona, aquest és el seu problema i no un altre. Una llei que consagra, precisament, el dret de la dona a decidir, això és el

que realment a vostès no els agrada, és més, sembla, tenc la impressió que els molesta que les dones tinguin dret a decidir, i no només sobre la seva reproducció.

Per tant, diguin el que diguin, sí que hi ha legislació i sí que hi ha drets establerts, la legislació actual ja ho preveu que les dones siguin informades sobre totes les prestacions, ajudes i drets als quals poden adherir-se i poden accedir-hi, tant en el cas de voler continuar l'embaràs i dels efectes que poden produir provocats puntualment per la continuació de l'embaràs, com de la interrupció.

A aquesta iniciativa, a la seva iniciativa només es parla d'una realitat, i realitats, senyors del Partit Popular, n'hi ha d'altres. Per a vostès en aquest projecte una realitat no existeix, l'eliminen, és invisible, no la tenen en compte, només existeix una possibilitat, una solució vàlida, tal i com diu la seva exposició de motius: optar amb llibertat per la maternitat.

Mirin, nosaltres els donaríem suport a una llei que tengués en compte tant les dones que vulguin continuar endavant amb el seu embaràs i no tenen recursos, com les que opten lliurement per una altra opció, hi estaríem d'acord, però això requereix d'una llei integral que desenvolupi les dues realitats, i no podem estar d'acord amb una llei que només en desenvolupa una, negant el dret de decidir a les dones. Aquesta es una iniciativa que neix incompleta, que neix sense tenir en compte tota la realitat de suport que necessita una dona embarassada.

Per altra banda, vull significar que el que vostès denominen xarxa de suport a la dona es concreta bàsicament, bàsicament, en l'atenció telefònica o presencial a les dones embarassades que vagin a l'Institut Balear de la Dona, això sí, s'ha de dir, les cridades seran gratuïtes per a les dones que la facin servir.

Una llei, aquesta llei no dona, ja s'ha dit abans però jo ho tornaré repetir, aquesta és una llei que no dona cap dret especial, no obliga a la creació de recursos, no dona cap alternativa, no contempla cap opció per al minut 1 després del naixement. Els he de dir, si m'ho permeten, que aquesta iniciativa té molt d'enrenou i poca llana.

Mirin, la realitat d'aquesta comunitat és que assistim a una retallada importantíssima en matèria de polítiques socials, som a la cua de despesa sanitària per habitant, on no tan sols es manté el nivell més baix, amb diferència, del conjunt de comunitats quant a despesa de servei social, sinó que és la comunitat on s'ha retallat més aquesta despesa.

Li faré una pregunta, els faré una pregunta: després d'aquest historial, amb quin pressupost es pretén complir l'objectiu d'aquesta norma quan es parla de propiciar l'establiment de mesures necessàries de caràcter socials, jurídics, educatius, sanitaris i assistencials? M'ho podrien clarificar, per favor, és una pregunta que els faig directament. Amb quin pressupost pretenen dur-ho endavant?

Vostès volen parlar de la maternitat, de la maternitat i de la defensa de la maternitat, bé, idè en parlem, en parlem; però clar, hem de parlar de tot el que envolta la realitat d'una dona embarassada i també de les seves realitats, no sols del que vostès volen; no poden parlar de maternitat sense parlar de prevenció en l'àrea de salut sexual i reproductiva, que no només existeix sinó que, a més, és un dels drets específics i concrets, és el dret a la planificació familiar, un pilar imprescindible per a la prevenció.

Parlem també dels tractaments de fertilitat que vostès han restringit i així deixar fora del sistema les opcions d'inseminació artificial o fecundació *in vitro*. Parlem, parlem també de la retirada de finançament del Sistema Nacional de Salut d'anticonceptius, deixant fora de finançament més del 50% de les prescripcions actuals. Parlem també dels programes que vostès han llevat que hi havia de consultes de joves als centres educatius, els quals informaven els alumnes sobre la planificació sexual.

També podem parlar de pisos tutelats per a dones embarassades sense recursos. També podem parlar de garantir una renda bàsica per a dones embarassades sense recursos. Parlem de tot això, parlem de l'ajornament de l'augment de la baixa per paternitat. Parlem també de l'àmbit laboral, parlem, parlem-ne. Per a vostès què és parlar de maternitat? Tenir el fill i la filla, i l'abans? I el que no és menys important, el després? Per què els preocupa tant els que encara no han nascut i tan poc les dones i els seus fills quan ja han nascut?

(Alguns aplaudiments)

Per què no demanen les mateixes ajudes per a les mares que han assumit a soles la seva maternitat que les que demanen per a les famílies nombroses, per què? No es pot parlar de suport a la dona embarassada i obviar totes aquestes premisses, no es pot, seria de fariseus.

Hi ha moltes raons per dir que no a aquesta llei, però només ens queda dir que aquesta diputada, en nom de la coalició que represent, no suportarà aquesta llei, perquè som clarament davant una iniciativa sectària i, com ja havia comentat abans, una iniciativa insubmissa amb la legislació vigent. Una iniciativa promoguda per grups antiavortistes i moviments ultraconservadors. Jo els pregunto: realment a vostès els preocupen les mesures que apliquen? A vostès els preocupa el suport a les dones embarassades?

Mirin, les que vostès apliquen diuen que el més mínim, aquesta és la realitat. La maternitat vostès no la poden imposar, i jo ja li dic, perquè ho tinguin clar, li dic que, evidentment, desitjaria que no hagués cap avortament a la nostra comunitat ni a la resta, això significaria que no hi hauria embarassos no desitjats, però per a això es necessita fer molta feina quant a planificació familiar i promoció dels mètodes anticonceptius, però, malauradament no som davant aquesta situació.

Aquesta iniciativa que vostès presenten avui intenta pressionar les dones perquè no tinguin més opció que la de continuar amb el seu embaràs, mentre les retallades dels recursos públics amb el seu govern continuen i continuen.

Ja per acabar, vull deixar clar que la intenció d'aquesta llei, malgrat es presenti amb un aparent propòsit tan inofensiu i lloable, en realitat emmascara darrera si una llei de profunda càrrega ideològica, d'un intent de limitar el dret de la dona a decidir, intentant boicotejar la Llei de salut sexual i reproductiva i d'interrupció voluntària de l'embaràs.

Senyors del Partit Popular, senyors i senyores del Partit Popular, a mi em trobaran defensant el dret de les dones, sí, defensaré el dret de les dones, m'hi trobaran, ja els ho dic: defensant la llibertat de decisió, a diferència, crec, que de vostès, sigui quina sigui la seva decisió, em trobaran en el respecte a les llibertats individuals. Jo, simplement per acabar ja, simplement una pregunta: els hi puc trobar a vostès en aquest espai?

Gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Torn en contra, per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la diputada Sra. María José Bauzá.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sr. Presidente, yo también lo primero de todo quiero dar la bienvenida a las personas que están en el público.

El motivo de la intervención de hoy es el debate final previo a la aprobación de la Proposición de ley presentada por el Grupo Popular, por la que se establece y regula una red de apoyo a la mujer embarazada. El objetivo no es otro que el de garantizar la protección integral a la mujer embarazada, y muy especialmente a aquella que se encuentra en riesgo de exclusión.

Durante en su debate en comisión, desde el Partido Popular hemos apostado por el diálogo, por el consenso y por acercar posturas, tratando de incluir en el texto final algunas de las consideraciones y enmiendas que los grupos parlamentarios habían presentado. Hay que decir que se han presentado enmiendas prácticamente a todos los artículos de la ley, al título y a la exposición de motivos.

A la Sra. Margalida Font sólo le puedo decir que cuando la única aportación que hace al texto es intentar suprimir, uno a uno, cada uno de los artículos, sin hacer ninguna aportación en positivo, evidentemente no hay posibilidad alguna de acercamiento de posturas. Lamento que no haya aprovechado la oportunidad para hacer alguna aportación en positivo.

En cuanto a las enmiendas del PSOE y del Grupo MÉS, hemos aprobado casi el 30% de las enmiendas del PSOE y casi el 19% de las enmiendas del Grupo MÉS. Mi grupo ha estado, como digo, en todo momento abierto al diálogo y a llegar a acuerdos, pero siempre respetando, como no podía ser de otra manera, la esencia de la ley. Incluso hemos incorporado propuestas del Lobby de Dones, con quien nos hemos reunido también.

Lo que no vamos a hacer es aceptar aquellas enmiendas que van en contra del propio objetivo de la ley o que son puramente ideológicas.

Nos habría gustado aprobar esta ley con su apoyo, aunque ya nos confesaron en la comisión, Sra. Santiago, que para ustedes ir en contra de la misma era una cuestión ideológica. Pero yo les diría que si ustedes están tan convencidos de que tienen argumentos de peso para oponerse a esta ley, los debatamos, los expongan, al margen de temas que nada tienen que ver con lo que hoy estamos debatiendo.

Yo quiero que me expliquen qué motivaciones tienen ustedes para votar en contra de una ley cuyo único objetivo es el de garantizar y proteger el derecho de la mujer embarazada a ser madre, porque ese es el único objetivo de la ley, ese y no otro. El objeto de esta ley no es otro que garantizar un apoyo a todas aquellas mujeres que tienen dificultades y que aún así, libremente, optan por ser madre. Con todos los datos que nos ha dado la Sra. Obrador, expliquen ustedes cómo pueden oponerse a una ley que tiene este objetivo.

Esta proposición de ley defiende el derecho de cualquier mujer a estar bien informada sobre los recursos que están a su disposición para facilitar su derecho a ser madre. ¿Me pueden decir por qué quieren negar a las mujeres ese derecho? ¿Por qué los partidos de izquierda de esta comunidad están en contra de una ley que regule los recursos necesarios para que una mujer esté mejor informada de sus derechos?

(Remor de veus)

Ustedes tendrán sus motivos para apoyarla, lo que sí está claro es que para el Partido Popular existe una clara necesidad de apoyar la maternidad; existe una clara necesidad de garantizar un apoyo real a todas aquellas mujeres que libremente decidan ser madres.

Las políticas de apoyo y protección a la familia son un compromiso permanente para el Partido Popular. España es un país que envejece y la única forma de romper esa tendencia es apostar por políticas de protección y fomento de la familia. Aunque la sociedad ha cambiado mucho en los últimos años, la familia sigue siendo la institución más importante para todos los ciudadanos.

A los portavoces de la oposición les oigo mucho hablar de aborto, pero nunca les oigo hablar de las medidas que hay que adoptar para que la mujer en su derecho de ser madre no se vea obligada a abortar por motivos económicos y sociales.

(Alguns aplaudiments)

Cada año son muchas las mujeres que viven la dramática situación de un embarazo no deseado, lamentablemente hoy en día y por lo general la primera solución que viene a la mente de estas mujeres es el aborto. Alguien puede pensar que este procedimiento es una salida sencilla, rápida, sin complicaciones, pero la realidad es muy diferente. La mujer que se enfrenta a un embarazo no deseado generalmente está sola, desesperada, presionada, decepcionada y es por eso que en estos momentos necesita más que nunca de alguien que le brinde alternativas de solución y apoyo para poder sacar adelante su situación.

Es necesario sin duda que los poderes públicos apoyen el acceso a la maternidad de todas aquellas mujeres a las que por circunstancias sociales o económicas les resulta excesivamente gravosa la continuación del embarazo.

En el Partido Popular queremos apostar por el derecho de las mujeres a ser madres y no podemos escatimar en esfuerzos y recursos para ayudar a todas esas mujeres que están pasando por un embarazo inesperado o no buscado que les está causando esa situación de crisis e incertidumbre.

Es necesaria una política seria y estable de apoyo a la maternidad y a la familia. España es el país de Europa en el que la población más retrocede, sabiendo ya que en el 2017 va a haber más defunciones que nacimientos constituye una irresponsabilidad que nuestro país siga a la cola en políticas de apoyo a la maternidad y a la familia. Es urgente que analicemos con seriedad y sin complejos ideológicos este problema demográfico y consensuemos políticas a largo plazo comprometidas con la maternidad y con la familia.

Por ello nuestro propósito no puede ser otro que el de dotar a las familias de los medios necesarios para desarrollarse y ayudarles a afrontar los retos que los continuos cambios sociales suponen.

Hoy por hoy muchísimas mujeres embarazadas encuentran grandes dificultades para ser madres y lo que no podemos consentir es que una mujer que quiera ser madre no tenga el apoyo de los poderes públicos. Invertir en maternidad es invertir en el futuro, en el progreso, en crecimiento social y económico.

Ustedes dicen que esta ley está vacía de contenido, yo les digo que el propio texto recoge en su disposición adicional la obligación del Gobierno autonómico de elaborar un plan integral donde estarán incluidas las medidas de apoyo a la maternidad.

Igualmente, en la misma línea, el Gobierno de España está ultimando un plan integral de apoyo a la familia que el Consejo de Ministro aprobará en breve. Este plan contará con iniciativas fiscales, laborales y ayudas a la maternidad. Igualmente y conscientes de la necesidad de apostar por la conciliación de la vida familiar y laboral el Gobierno ha decidido recientemente ampliar en cuatro años el período en que los trabajadores pueden solicitar una reducción de jornada para el cuidado de los hijos. Actualmente podían hacerlo hasta que el hijo cumplía ocho años, mientras que con la nueva norma el plazo se extenderá hasta los 12 años como ya ocurría en la Administración.

Todo ello, junto con las medidas incluidas en la reforma fiscal aprobada recientemente, responde a la necesidad que entiende el Partido Popular de aprobar medidas globales para apoyar a las familias, siempre con especial atención a las familias con menores a cargo y a aquellas que se encuentran en situación de pobreza.

En el Partido Popular queremos potenciar servicios y políticas que garanticen un entorno favorable y positivo al desarrollo de la vida en familia para reforzar esta institución como elemento de cohesión.

Señoras portavoces de la oposición, está muy bien defender el derecho a no ser madre o a no ser madre como opción válida de cualquier mujer sin que por ello se deba cuestionar su identidad femenina, pero yo les pregunto: ¿dónde quedan las posturas de la izquierda de esta comunidad sobre aquellas mujeres que sí quieren ser madres?, ¿dónde están sus políticas de apoyo a estas mujeres?

El derecho a ser madre tiene una dimensión privada y también pública, pero el olvido o las reticencias de la izquierda lo quieren condenar a ser un aspecto exclusivamente privado de las mujeres.

Naciones Unidas ya en la Convención sobre la eliminación de todas las formas de discriminación contra la mujer estableció como obligaciones de los estados partes garantizar una educación familiar que incluya una comprensión adecuada de la maternidad como función social, proteger a la mujer en el campo laboral ante su maternidad y el derecho al acceso a la información, a la educación y a los medios que le permitan ejercer estos derechos.

Y yo me vuelvo a preguntar: ¿por qué la izquierda de esta comunidad se niega a garantizar el derecho de las mujeres a estar informadas sobre las opciones que tienen? ¿Por qué la izquierda de esta comunidad se niega a ofrecer un apoyo a la mujer embarazada, en especial a aquellas que se encuentran en riesgo de exclusión socio-laboral? ¿Por qué la izquierda de esta comunidad se niega a una política pública de información y apoyo a la mujer embarazada que le va a ayudar a poder optar en libertad?...

(Remor de veus)

Es lo que están votando. ¿Por qué están en contra de sensibilizar a nuestra sociedad sobre la importancia y el valor personal y social del embarazo y la maternidad?

Ustedes me hablan de ideología, pues sí, para el Partido Popular es una cuestión de ideología apostar por la familia y apostar por las políticas de apoyo a la maternidad...

(Alguns aplaudiments)

Y precisamente por ello hoy vamos a aprobar esta proposición, para elevar a rango de ley en esta comunidad autónoma la obligación de promover actuaciones concretas de apoyo y protección a las mujeres embarazadas.

Queremos garantizar por ley el derecho de la mujer a ser asesorada e informada de forma personalizada sobre todas las ayudas y apoyos que pueda recibir para ejercer su derecho a ser madre y la mejor atención a su hijo, recomendaciones que por cierto en su momento ya hicieron el Consejo Fiscal y el Consejo de Estado en sus informes al Anteproyecto de ley del aborto. Algo que también recomendaba la comisión de expertos creada al efecto en el Ministerio de Igualdad y en el Congreso de los Diputados, porque yo me pregunto de nuevo: ¿quién puede estar en contra de informar a las mujeres de aquello a lo que tienen derecho en caso de querer ser madres?, ¿quién puede estar en contra del derecho de cualquier persona a conocer la verdad y a ser informada antes de tomar cualquier decisión, pero especialmente cuando aquella decisión es irreversible? Esa es la verdadera libertad: tener opciones.

Otro punto que parece generar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

...suspicias en el debate de toma en consideración era el de la... que nos querían acusar de crear una red alternativa al servicio público, como ven y gracias a una enmienda del Partido Popular se recoge ahora expresamente que la información se va a canalizar a través del Institut Balear de la Dona donde a la mujer embarazada se le proporcionará la información detallada sobre los recursos de protección social existentes, ya sean de ámbito estatal, autonómico o local, tanto públicos como privados.

Igualmente se va a orientar a la mujer sobre cómo acceder a esas ayudas colaborando en su tramitación y gestión cuando fuera necesario. Creo que con esto quedan disipadas sus dudas.

También recoge este texto otros aspectos que ha mencionado mi antecesora en la palabra, el impulso a la formación afectivosexual, la corresponsabilidad de los hombres durante el embarazo de la mujer y su responsabilidad con los hijos, el carácter transversal de las políticas sociales de protección a la maternidad, el fomento de medidas y programas sociolaborales de las mujeres gestantes -y estoy segura que en todo esto estamos de acuerdo a pesar de los distanciamientos ideológicos.

También recoge la obligación de las administraciones públicas de adoptar las medidas adecuadas para que ninguna mujer embarazada sea objeto de perjuicio, discriminación laboral por su embarazo o maternidad. También recoge una especial protección para las mujeres embarazadas menores de 30 años en situación de desprotección y de forma muy especial para las menores de edad que tendrán derecho a una asistencia específica. Todo ello para evitar que apostar por ser madre no tenga que suponer para ellas ni renunciar a su formación ni a su futuro.

Señoras y señores de la oposición, esta ley que hoy les proponemos no viene a limitar ningún tipo de derechos, todo lo contrario, lo que hace es precisamente proteger a las mujeres articulando un sistema completo de asistencia y apoyo a la maternidad y a la familia, asegurando que la información va a garantizar la capacidad de elección en libertad de las mujeres embarazadas.

Si a ustedes les preocupara de verdad la igualdad y la libertad de las mujeres aprovecharían esta oportunidad que tienen hoy para hacer alguna propuesta constructiva, porque yo hablo de una libertad para la mujer que no se vea condicionada ni por expectativas ni por prejuicios; hablo de una libertad que signifique que no tenga que decidir en función de intereses económicos, sino en función de su propia libertad de elección; hablo de una libertad que no existe cuando falta el apoyo familiar o el apoyo social; yo hablo de una libertad que consiste en que una mujer que se enfrenta al gravísimo conflicto de decidir si interrumpe o no su embarazo tenga una respuesta por parte de los poderes públicos.

En definitiva, como dije en el debate de toma en consideración, la iniciativa que hoy presentamos tiene como principal objetivo proporcionar a la mujer toda la información y todo el apoyo necesario por parte de las instituciones a fin de garantizar que sea cual sea la decisión que toma finalmente ante un embarazo sea una decisión que haya sido adoptada en el ejercicio de su propia libertad, nunca porque no haya tenido otras opciones.

Por todo ello, les animo a votar sí a la aprobación de esta ley porque difícilmente, al margen de todos sus prejuicios ideológicos, encontrarán en el texto nada que pueda justificar su voto en contra. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de rèpliques. Té la paraula el Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Conxa Obrador, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Bauzá, nosaltres no negam que les dones hagin d'estar informades i assessorades, les dones estan informades i assessorades tal i com diu la Llei Orgànica 2/2010, jo li he duit aquí el sobre que reben aquestes dones, la informació que reben aquestes dones, per tant, nosaltres no ens hi negam. Ens negam que vostès presentin una llei que diu "Protecció integral de la dona embarassada" sense cap mesura ni una que garanteixi aquesta protecció integral, a

això ens negam, al fet que venguin aquí amb una llei que és buida, que no significa absolutament res.

L'article 1, objecte de la llei, mesures dirigides a protegir els drets de les dones, informada i assessorada amb mitjans de caràcter social, jurídic, educatiu, sanitari o assistencial, ja ho sabem, ja ho hem vist, ja tenen aquesta informació.

Article 2, àmbit, dones embarassades de les Illes Balears, val.

Article 3, principis rectors, tindran dret a ser informades de forma personalitzada dels recursos existents. Una altra vegada insistim en el mateix, ja tenen dret a ser assessorades.

Article 4, directrius d'actuació, suport a la maternitat i a la protecció del concebut no nascut, i aquí ens posam totalment en contra que sigui precisament que el principi de protecció al concebut no nascut el que sigui fonament de la base del benestar d'atenció a les dones.

Article 5, prioritat d'atenció no discriminada, o sigui fer complir la llei.

Article 6, adolescents i joves embarassades, quan estan llevant el Consell de la Joventut, anticonceptius de darrera generació, que han llevat de la cartera, i quan estan llevant recursos sanitaris d'informació dins els centres educatius.

Article 7, dret a la informació, un telèfon, una pàgina web.

Miri, aquesta llei no té cap sentit ni un, és que està buida de contingut, sap per què?, perquè, la vertadera intenció, l'ha vingut a dir aquí, vostès volen una protecció a la família, perquè tenen un problema demogràfic, perquè volen impulsar un altre pla de dinamització demogràfica igual que el que va impulsar el franquisme!, això és el que volen, que les famílies...

(Remor de veus)

Sí, sí, sí, ho ha dit aquí, problema demogràfic, impulsar la natalitat, perquè les dones es posin a criar i a parir fills, això és el que volen, per favor!, per favor!

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, diputades, silenci, per favor.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

No, posin-se com vulguin...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Aquesta és la vertadera intenció, ho ha dit la Sra. Bauzá, tenim un problema demogràfic que les dones hauran de solucionar.

Miri, vostè fa una anàlisi de l'avortament carregada de prejudicis, ben igual que ho feia l'Auxili Social de la Secció Femenina, les dones que volen avortar prenen la decisió d'avortar lliurement...

(Remor de veus)

I vostès amb aquesta imatge que volen projectar de la dona quan ha de decidir un avortament que està tota sola, que està desemparada, que està sense recursos, que està aïllada, això és el que volen transmetre a la societat, però les dones, les dones, tenen recursos, tenen informació, tenen ajuda tal i com diu la Llei 2/2010 quan han de prendre aquesta decisió, i el fonamental, el fonamental és que puguin prendre aquesta decisió des de la llibertat, des de la seva llibertat, i això el Partit Popular no ho vol, perquè el Partit Popular el que vol és tornar a una societat patriarcal on les dones es posin a tenir ...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Sí!, el que dic i...

(Remor de veus)

Per favor, Sra. Presidenta, per favor...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor, senyors diputats, silenci.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Home, per favor!, per favor, respectin el torn de paraula.

(Remor de veus)

Les dones..., les dones, les dones...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats. Sra. Obrador.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Això... en definitiva, l'actitud del Partit Popular, la que representa el Partit Popular està aquí dins aquest hemicicle, vostès no volen consentir que les dones puguin exercir el seu dret a la llibertat i per això critiquen l'oposició i les esmenes que varen presentar el Grup Socialista i els grups de l'oposició en general.

Nosaltres votam que no a una llei que no significa absolutament res; votam que no perquè vostès el que han de fer, si volen protegir els drets de les dones, és derogar la reforma laboral, han de desenvolupar un pla d'ocupació perquè les dones puguin tenir polítiques actives específiques de promoció de l'autoocupació; han de mantenir els drets reconeguts a la Llei de promoció i d'autonomia personal de l'atenció a la dependència; han de promoure polítiques que permetin la corresponsabilitat en la vida laboral i familiar d'homes i dones i el compliment de la Llei de la igualtat efectiva de les dones i homes; ha de mantenir l'actual llei de salut sexual i reproductiva, interrupció voluntària de l'embaràs; han d'impulsar polítiques i serveis de

prevenció de violència de gènere i de suport a les dones que la pateixen; han de derogar la llei que augmenta les taxes judicials; han d'impulsar la Llei d'educació infantil de 0 a 3 anys; han de potenciar els serveis socials i han de derogar la Llei de reforma de l'Administració local...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Obrador, ha d'anar acabant.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

...que elimina les competències de serveis socials dels ajuntaments; han d'estimular un pla d'habitatge públic i han d'incorporar una renda bàsica garantida. Només així les dones podran tenir dret a accedir a una maternitat i a decidir sobre la seva maternitat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de rèplica del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula la Sra. Fina Santiago, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Sra. Bauzá, protecció integral en sis articles o amb onze, amb onze articles donar una protecció integral a les dones embarassades, fantàstic, mai no s'ha donat tanta protecció amb tan poc articulat, però vegem, vostè ara tindrà dret a replicar-nos, digui'm, per favor, digui'm: d'aquesta protecció integral, quins drets de salut dóna aquesta llei, quins drets de salut dóna aquesta llei de la dona embarassada, llevat d'una frase que posava "prioritat"?

Quins drets educatius?, article 16, per a aquelles menors que cursin estudis obligatoris s'inclourà una adequació dels horaris i plans. Més això d'allò, quins drets, quina atenció sanitària, quina atenció en educació, quins drets dóna?, perquè estam parlant d'una llei, no d'un reglament, parlem d'una llei, una llei no només ha de tenir principis ideològics, perquè efectivament totes les lleis tenen un component ideològic, però ha de concretar coses. Les lleis donen drets, quins drets dóna aquesta?, en serveis socials, quins drets?, quina protecció integral dóna en serveis socials? Zero.

Vostè ens diu, *¿quién puede estar en contra de informar a las mujeres en cuanto a embarazo?, ¿quién? El Partido Popular*, el Partit Popular que tenia damunt la taula del Govern una proposta de derogació de la llei de drets sexuals i reproductius de la dona que precisament parlava de la informació, qui?, el Partit Popular.

El Partit Socialista amb els grups d'esquerra aprova aquesta llei, i el Partit Popular s'hi oposa, qui?, el Partit Popular, ja li he contestat.

Vostè sap la llei... la coneix la llei de..., la llei?, parla de tota la informació que han de donar a les dones embarassades, de la planificació familiar que han de fer els governs, que no es fa, és clar, qui?, el Partit Popular.

Vostè em diu, *¿quién se puede oponer?* Em vol dir qui es pot oposar d'aquesta cambra a, per exemple, aquest text: "la present llei reconeix el dret a la maternitat lliurement decidida", no és un dret que tenim les dones a triar lliurement la maternitat, que implica que les dones puguin prendre la decisió inicial sobre el seu embaràs, la decisió inicial sobre el seu embaràs?, qui pot oposar-se a això?, i que aquesta decisió sigui responsable i respectada, qui?, algú del públic?, per favor!, qui es pot oposar a això? Es votarà en contra d'aquesta esmena avui.

Qui es pot oposar al fet que hi hagi accions dirigides a evitar embarassos no desitjats i que la maternitat i la paternitat siguin una decisió voluntària responsable i joiosa, qui?, es votarà en contra d'això. Digui'm-ho, vostè... però "*quién se puede oponer a la información*", ja li ho he dit, el Partit Popular.

Ara digui'm, d'aquestes dues esmenes que comprometrien aquest text, qui s'hi pot oposar, que tenguí dos dits de sentit comú i que no visqui només, no visqui això una llei absolutament ideològica, perquè són vostès que la plantegen com a una llei ideològica, nosaltres sabem que les lleis són ideològiques, però que concretin drets. Vostè no en concreta cap, no se'n pot concretar cap.

Ens parla que especifica un pla, i una de les esmenes de l'oposició, que no era la nostra, però que era del Partit Socialista, concretava, doncs en ics mesos que presenti un pla. S'hi varen oposar.

(Remor de veus)

Veurem..., veig que està..., que l'estan..., sí, ja, el pla, varen dir concretament el pla, i quants..., és que vostè fa moltes preguntes i després jo li contest i es veu que parla amb altres, que no li interessa massa; el pla, concretament el pla, quants mesos? Hi havia una proposta, anem a concretar, que d'aquí a un any, d'aquí a un any que hi haurà un altre govern, però que estigui obligat a presentar-lo.

Vostè diu com a una de les grans propostes del Partit Popular o dels grans avantatges del Partit Popular ha estat que per allò de la conciliació de la vida familiar ha ampliat dels vuit als dotze anys. Si ara, pràcticament, el percentatge de llars de l'Estat espanyol, en què els dos membres fan feina és molt reduït, si ara el problema de vegades no és aquest, si el problema..., no, no és aquest, sempre hi ha el pare o la mare que poden ocupar-se dels fills, malauradament, perquè són a l'atur, i, si no, hi ha els padrins.

(Remor de veus)

A un moment com aquest..., sí, sí..., sí, sí, a un moment com aquest, sí, perquè no tots són tan privilegiats com determinats, en aquest moment hi ha un munt de llars on un membre és a l'atur. Això, en aquest moment vostès amplien als dotze anys, que està bé, no ens hi oposam, però no és cap panacea, no és que hagin resolt el problema de la conciliació de la vida familiar, no l'han resolt amb aquest punt; està bé, nosaltres hi haguéssim votat a favor, però no és res de l'altre món.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

I vostè, al final -sí, Sra. Presidenta-, les esmenes, escolti, aquí qui ha tengut voluntat de diàleg ha estat l'oposició o, com a mínim, el Grup MÉS, que ha presentat 30 esmenes, hem fet feina. Home, haguéssim pogut dir: no volem, però les hem presentades, 30 esmenes. N'han aprovades cinc nostres i dues s'han transaccionat, aquesta és la capacitat de diàleg.

Ara veurem, a la proposició no de llei on demanam una modificació de la reforma laboral, la qual discutirem dijous, en què demanam que les dones embarassades que tenguin un contracte temporal, un contracte de pràctiques, no puguin ser acomiadades, a veure què farà el Partit Popular. Ho pensin una mica, ho pensin una mica, perquè després d'aquesta llei, si voten que no a aquella proposició no de llei se'ls mostrarà la careta.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de rèplica, té la paraula la Sra. Margalida Font, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, jo no repetiré els arguments inicials, el que sí, de veritat, vostès puguen aquí i falten a la veritat d'una manera escandalosa; vostès diuen que no hi ha, que no s'informa; se'ls ha repetit aquí, se'ls ha demostrat aquí que això és mentida, s'informa, hi ha informació, està recollit, hi ha legislació, està tot recollit. Per tant, un dels seus motius queda absolutament anul·lat.

Miri, jo, després de la seva intervenció, Sra. Bauzá, i s'ho prengui de manera..., jo, abans una companya de la bancada havia dit que érem a *Matrix*, no?; i jo, després de la seva intervenció, diria que érem a *Un mundo feliz*, sí, sí, sí, totalment, perquè és evident, jo crec que és evident que també les posicions que vostè defensa, que defensa el seu grup, no coincideixen per a res, en absolut, amb els posicionaments de la coalició que jo represent, això és evident. Vostès continuen ancorats en el blanc i negre i fent un símil, ara que començam

un nou curs escolar, amb les mateixes problemàtiques, per cert, que els cursos anteriors, els diré que vostès no progressen adequadament en la defensa dels drets individuals i menys en la defensa i el respecte cap a les decisions de les dones envers d'un embaràs no desitjat, no progressen adequadament.

Prova d'això és la presentació d'aquesta iniciativa, un atropellament que contra els drets de les dones avui es pretén dur a terme. Miri, li tornaré repetir: no puc estar d'acord amb una llei que ven fum, fum, Sra. Bauzá. Vostès avui, sens dubte, aprovaran, sense el suport unànime d'aquesta cambra, una proposició de llei que boicoteja les dones d'aquesta comunitat, que pugui exercir, el dret a exercir sobre la seva maternitat.

Li he dit a la meua primera intervenció i li torn repetir: vostès presenten una iniciativa que no és necessària. Si es vol ajudar a una dona jove, a una dona jove o a una dona gran, a no avortar per motius econòmics, les normes actuals són suficients. El que no són suficients són els pressuposts per accedir al treball i a les ajudes socials, això és el que no és suficient, això és el que no és suficient.

Sra. Bauzá, a mi em sembla, particularment, d'escàndol la manera com volen tutelar les dones quan a l'exposició de motius..., -bé, si a vostè li fa gràcies, doncs continuï, però miri, jo continuaré amb el que crec que és molt seriós-, quan a l'exposició de motius diuen literalment: "Les embarassades en situació de conflicte i/o desemparament necessiten sobretot ofertes de suport efectives, ofertes de suport efectives, assessorament i orientació que els ajudin a superar les càrregues emocionals i les discriminacions negatives per poder decidir-se en la veritable llibertat -veritable llibertat-, per a la vida del seu fill", fi de la cita.

Vostès creuen que algú, de veritat, vostè creu de veritat que algú obliga a les dones a avortar, ho creuen de veritat això, ho creuen?

Vostès creuen que una dona que decideix no portar endavant el seu embaràs no ho ha meditat, que no ho ha meditat, que no ho ha reflexionat i que ha pres una decisió de forma lliure? Vostès ho creuen això?

Aquesta iniciativa presenta les dones com a menors d'edat i subjectes a tutela. Miri, des de la coalició que represent, Gent per Formentera i el Partit Socialista, entenem que les dones són ciutadanes de ple dret, i per això reconeixem la seva capacitat i responsabilitat com a persones en totes les decisions que hagin de prendre, en totes, incloent les relatives a les vivències sexuals i reproductives.

Sra. Bauzá, li vull preguntar: quina necessitat han vist vostès per presentar una llei que té com a únic objecte donar atenció telefònica? Què és el que han vist? Sense ampliar cap dret, sense un compromís pressupostari, jo crec que la resposta és molt senzilla, Sra. Bauzá, perquè vostès volen, el que intenten és elevar la creença personal, respectable, ja li dic, però l'intenten elevar a la qualitat de norma jurídica. I aquí no ens hi trobaran, perquè això, senzillament, és inacceptable.

Miri, els ho torn repetir: el que s'ha de fer són polítiques actives perquè ningú, per manca de recursos econòmics, hagi de decidir no portar a terme un embaràs. Però això no és el que fan vostès, que obren cada vegada més la bretxa entre els que més tenen i els que menys tenen, aquesta és la realitat. I això, amb el seu govern, la taxa de pobresa és cada major i la gent que viu sota el llindar de la pobresa és cada vegada major.

I això, Sra. Bauzá, no ho arregla un telèfon. Miri, jo no vull acabar sense manifestar la preocupació que tenim envers l'article 11, i ja s'ha comentat, d'aquesta llei, pel qual nosaltres entenem que s'obrirà legal per finançar organitzacions que s'han dedicat bàsicament a organitzar manifestacions contra l'avortament...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, per favor, Sra. Font.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

... anant en contra de la legalitat vigent.

Acab, i ara sí, per acabar, entenc que és una llei que no mereix la presentació..., no mereixia la presentació d'un text alternatiu, perquè, senzillament, nosaltres rebutjam de ple la creació d'aquesta xarxa, perquè creiem fermament que amb uns bons serveis públics consolidats i amb tot el suport social, mitjançant aquests serveis, no necessàriem crear xarxes paral·leles.

Que ningú no pugui caure, com és el cas, en mans d'entitats poc favorables a la igualtat de la dona, i ho dic per ser benèvola amb els meus qualificatius.

I per acabar els demanaria, personalment, que retirassin aquest projecte de llei, no ho faran, no ho faran, però aquest projecte de llei, com altres lleis, comença amb data de caducitat, maig de 2015.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de contrarèplica, té la paraula el Grup Parlamentari Popular, la Sra. María José Bauzá, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Señoras de la izquierda, les voy a decir algo: las mujeres ya somos mayores de edad para que nadie nos diga lo que tenemos que hacer...

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

... y no necesitamos tutelas de nadie, y menos de la izquierda.

Me hablan ustedes de igualdad y que con este gobierno ha habido retrocesos, con este gobierno no ha habido ningún retroceso en políticas de igualdad, ninguno.

(Petita cridòria i alguns aplaudiments)

Y no ha habido ninguno porque la igualdad es un tema prioritario para este gobierno. Creemos firmemente en la igualdad, pero no en aquella como la que tienen ustedes que se queda sólo en palabras y en discursos, nosotros creemos en la igualdad real, en la igualdad que se demuestra con hechos y con acciones concretas.

¿Saben ustedes quién aprobó la única ley de la mujer que hay en esta comunidad? El Partido Popular. ¿Saben quién ha puesto en marcha el primer plan de igualdad de la administración de las Islas Baleares? El Partido Popular. ¿Saben quién está elaborando el próximo plan de igualdad de las Islas Baleares? El Partido Popular, porque el Partido Socialista y MÉS, en cuatro años, no fueron capaces de aprobar un plan de igualdad, ni nada, no fueron capaces...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

¿Saben quién ha puesto en marcha...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Santiago, Sra. Santiago, Sra. Santiago no té la paraula. Sra. Santiago.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

... las ayudas a las mujeres víctimas de violencia de género, sabe quién ha puesto en marcha estas ayudas? El Partido Popular, porque en cuatro años el pacto de progreso no fue capaz de ponerlas en marcha.

(Cridòria i alguns aplaudiments)

Ustedes, durante cuatro años, se dedicaron a bajar en un 30% el presupuesto del Instituto de la Dona, y ustedes nos quieren dar lecciones a nosotros de igualdad.

Miren, me hablan ustedes de mujeres sin trabajo, sin duda son muchísimas las mujeres que a día de hoy no tienen empleo, como muchísimos hombres, pero el retroceso que vivimos hoy en día no es fruto de estos años, sino de que se produjo un gran retroceso cuando gobernaba el pacto de progreso y no tomó ni una sola medida para evitar la situación que se estaba produciendo.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

¿Saben ustedes cuántos millones de mujeres más perdieron el empleo en la época socialista? Ocho años de gobierno socialista supusieron un millón de mujeres más en el desempleo. Los cuatro años del pacto de progreso, además de llevar a 50.000 personas al paro, ¿saben cuántas mujeres había entre esas 50.000? Casi 19.000 mujeres perdieron el empleo.

Ustedes se encontraron con una comunidad que estaba a la cabeza, a la cabeza de las comunidades autónomas, que era la que tenía menor índice de pobreza...

(Petita cridòria i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Bonet, per favor.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

¿Saben cuánto se incrementó el índice de pobreza de esta comunidad en cuatro años de pacto de progreso? Un 287,7%, ustedes dejaron a la comunidad autónoma entre las cinco comunidades con mayor índice de pobreza, ésta es la herencia que nos dejaron.

Yo creo que hay que tener mucha cara y muy poco pudor para acusar a este gobierno de dismantelar el estado del bienestar.

(Alguns aplaudiments, remor de veus i petita cridòria)

Miren, yo creo que entre todos tendríamos que conseguir que ninguna mujer se vea abocada a la necesidad de plantearse una maternidad por motivos económicos, y por eso es un compromiso del presidente de esta comunidad autónoma y del Partido Popular la puesta en marcha de un plan de apoyo a la familia, con medidas dirigidas a la protección de la maternidad, que no es, ni más ni menos, que un plan de apoyo a la libertad de las mujeres.

Señoras portavoces de la oposición, yo respeto la opinión de todas las mujeres, incluida la suya; ustedes no respetan nunca la opinión diferente, incluida la mía, están acostumbradas a intentar patrimonializar la voz de las mujeres y se olvidan de que esa voz es muy plural y que, además, tiene su mejor expresión en las urnas. Así que no traten de imponer el pensamiento único. Ustedes pueden seguir con su discurso demagógico, que en el Partido Popular seguiremos trabajando por la igualdad real entre hombres y mujeres, en la que creemos firmemente;...

(Remor de veus)

... seguiremos bolcados en que desaparezcan las desigualdades en el mercado de trabajo; seguiremos dedicando nuestros esfuerzos a mejorar la conciliación de la vida familiar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

... y laboral, que es una de las principales causas de desigualdad; continuaremos empeñados en defender la familia y el derecho a la maternidad. Y por supuesto, seguiremos considerando la prioridad de las prioridades, la lucha contra la violencia que se ejerce contra las mujeres.

Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Una vegada esgotat el debat de les esmenes, passam a les votacions.

En primer lloc, votarem l'esmena del Grup Parlamentari Socialista RGE núm. 13719/13. Passam a la votació. Votam.

Queda rebutjada per 33 vots en contra i 24 a favor.

En segon lloc, votarem la resta d'esmenes del Grup Parlamentari Socialista, amb RGE núm. 13717, 13718, 13720, 13721, 13724, 13727, 13730, 13731, 13734, 13737 i 13716/13.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sra. Presidenta?

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam a la votació.

Sí?

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sra. Presidenta, voldríem demanar votació separada de la 13724 i la 13727.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord. Per tant, si els sembla bé ara passaríem a la votació d'aquestes dues esmenes, de la RGE núm. 13724 i de la 13727. Passam a la votació. Votam.

Queden rebutjades per 33 vots en contra; 19 a favor i 5 abstencions.

Ara passaríem a la votació de les esmenes RGE núm. 13717, 13718, 13720, 13721, 13730, 13731, 13734, 13737 i 13716/13. Passam a la votació. Votam.

Queden rebutjades per 33 vots en contra i 24 a favor.

Votarem ara el vot particular presentat pel Grup Parlamentari MÉS, a la denominació de la proposició de llei. Passam a la votació. Votam.

Queda rebutjat per 51 vots en contra; 5 a favor i 1 abstenció.

Votarem ara les esmenes del Grup Parlamentari MÉS, amb RGE núm. 13778, 13785, 13787, 13783, 13784, 13793, 13796, 13797, 13798 i 13802/13. Passam a la votació.

Sí, Sr. Thomàs?

EL SR. THOMÀS I MULET:

Sra. Presidenta, demanam la votació separada de la 13785 i de la 13787.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord. Idò, si els sembla bé, ara passarem a votar aquestes dues esmenes, les RGE núm. 13785 i 13787. Començam la votació. Votam.

Queden rebutjades per 32 vots en contra; 5 a favor i 20 abstencions.

Passarem ara a votar les esmenes RGE núm. 13778, 13783, 13784, 13793, 13796, 13797, 13798 i 13802/13. Passam a la votació. Votam.

Queden rebutjades per 52 vots en contra; 4 a favor i 1 abstenció.

Passam a la votació de la resta d'esmenes del Grup Parlamentari MÉS, RGE núm. 13789, 13773, 13774, 13775, 13776, 13777, 13791, 13792, 13779, 13780, 13781 i 13782/13. Passam a la votació. Votam.

Queden rebutjades per 33 vots en contra; 23 a favor i 1 abstenció.

Votació de les esmenes de la Sra. Margalida Font, de la RGE núm. 13810/13 a la 13826/13.

Sí, Sr. Barceló?

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta, nosaltres voldríem demanar la votació separada de la 13810, 13814, 16, 17, 20, 21, 23 i 25.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord. Per tant passaríem ara a la votació de la 13810, 13814, 13816, 13820, 13821, 13823 i 13825. I 13817 també m'havia demanat? D'acord, i 13817. Començam a votar. Votam.

Queden rebutjades per 37 vots en contra, 19 a favor i 1 abstenció.

Ara passaríem a la votació de la resta d'esmenes de la Sra. Margalida Font. Passam a la votació. Votam.

Queden rebutjades per 33 vots en contra i 24 a favor.

Passam ara a la votació de l'articulat. Votació conjunta de la denominació de la proposició de llei i dels articles 1, 2 i 7. 1, 2 i 7, passam ara a votació, d'acord? Començam a votar. Votam.

Queden aprovats per 52 vots a favor i 5 en contra.

Passam ara a la votació conjunta dels articles 4 i 11, de la disposició addicional única i de l'exposició de motius. Començam la votació. Votam.

Queden aprovats per 34 vots a favor i 23 en contra.

Votació conjunta dels articles 3, 8 i 10, primera de la disposició final segona. Passam a la votació. Votam.

Queden aprovats per 34 vots a favor, 1 en contra i 22 abstencions.

Votació de l'article 5. Començam a votar. Votam.

Queda aprovat per 56 vots a favor i 1 en contra.

Votació conjunta dels articles 6 i 9.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, Sra. Presidenta...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí?

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Voldria demanar votació separada.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord. Passarem primer a votar l'article 6. Començam a votar l'article 6. Votam.

Queda aprovat per 34 vots a favor, 19 en contra i 4 abstencions.

Ara passarem a la votació de l'article 9. Començam la votació. Votam.

Queda aprovat per 38 vots a favor i 19 en contra.

Votació conjunta de la disposició derogatòria única, primera de la disposició final primera. Començam a votar. Votam.

Queda aprovat per 56 vots a favor i 1 en contra.

Es faculden els Serveis Jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent. Una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama la llei aprovada, la Llei per la qual s'estableix i es regula la protecció de la maternitat.

(Aplaudiments)

IV. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Economia, del Projecte de llei RGE núm. 5615/14, d'ordenació minera de les Illes Balears.

Passam al punt quart de l'ordre del dia de la sessió plenària d'avui, que correspon al debat i votació del dictamen de la Comissió d'Economia del Projecte de llei RGE 5615/14, d'ordenació minera de les Illes Balears.

Esperam un minut...

D'acord. Començarem amb la presentació del projecte de llei per part del conseller d'Economia, el Sr. Joaquín García Martínez, per un temps de quinze minuts.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta, señoras y señores diputados, buenos días a todos. En primer lugar quiero agradecer a todas las personas que han venido a este momento tan relevante como es la presentación de la ley que entendemos que será aprobada, que es la Ley de ordenación minera, y agradecerles el año o más de trabajo que llevan con nosotros para haber podido llegar al día de hoy. También quiero agradecer a todos los grupos parlamentarios el esfuerzo y el trabajo y la dedicación que han tenido con respecto a esta ley hasta el último minuto, y me consta que además de una forma comprometida.

Creo que hoy es un día importante para nuestra economía, y para un sector productivo también relevante en nuestra comunidad, puesto que -así lo espero- vamos a aprobar la primera ley de ordenación minera de nuestra comunidad, una ley que regula no sólo las canteras sino también otros muchos tipos de explotaciones i actividades industriales como aguas minerales, la geotermia o las salinas que, como saben, está siendo una de las principales actividades exportadoras de nuestra comunidad.

¿Por qué se ha elaborado una ley de minas? Como saben quienes han tenido responsabilidad de gobierno, en esta materia existe una necesidad perentoria de una ley de minas. ¿Por qué una necesidad perentoria?, por varios motivos: por la inseguridad jurídica existente, que en algunos casos ha llegado a los juzgados y que hoy están en los juzgados; y por la demanda de las partes en el sentido más amplio, incluidas las personas que trabajan en la administración. Ustedes mismos, gobernando, señalaban la necesidad de tener una ley de minas; señalaban, empezaron a trabajar, pero nunca salió esta ley. ¿Por qué motivo? Bueno, yo creo que durante este año que me ha tocado, que nos ha tocado debatir y trabajar sobre ello hemos podido entender el porqué: porque era una ley difícil, técnicamente con muchas decisiones que tomar, y por supuesto con mucha valentía a la hora de redactarla.

Si hemos elaborado, por tanto, la Ley de ordenación minera ha sido un ejercicio de responsabilidad de gobierno, porque las cosas se tienen que hacer cuando se tienen que hacer, y además se tienen que hacer bien. Lo dice nuestro presidente: este gobierno trabaja pensando siempre en las próximas generaciones, es decir, como les comentaba estamos para dar soluciones. Temas pendientes, situaciones problemáticas no se arreglan por arte de magia ni por azar ni guardados en un cajón, sino resultado de un estudio pormenorizado de una radiografía de la situación para, a partir de ahí, aplicar los remedios necesarios y, en este caso, desarrollar una ley. Creo que es lo que hemos hecho y hoy se está presentando la Ley de ordenación minera. El problema estaba..., no se trataba de mirar hacia otro lado sino de buscar soluciones, y este gobierno ha buscado soluciones.

Además de ser una ley necesaria, valiente, como he dicho, es una ley eminentemente técnica, ¿y saben por qué?, ustedes mismos han tenido ocasión de comprobarlo, más de doce meses trabajando sobre ella e identificando todos los puntos en los cuales teníamos que actuar y dar soluciones, y en muchos casos soluciones que han sido complejas. Si me permiten haré un repaso de los puntos más relevantes que configuran esta ley. En primer lugar, y el más importante, restauración, restauración y restauración; por otro lado, dar salida a reutilización o restauración de antiguas canteras; no a las expropiaciones; protección y clarificación de las relaciones entre propietarios y explotadores, que saben que ha tenido hasta ahora muchos problemas; seguridad jurídica para todos, para todos; y dar respuesta a situaciones problemáticas en ámbitos como el agua, minerales, salinas, etc.

En resumen, el contenido de la ley se ha estructurado en base a tres claves: seguridad jurídica, restauración y transparencia. ¿Por qué seguridad jurídica? Será una realidad para las empresas que cumplan la normativa; también evitaremos que los empresarios estén sometidos a arbitrariedades que puedan conducir a eventuales situaciones judiciales a las que me he referido anteriormente y que todos conocen.

Restauración. En un entorno como nuestra comunidad es en efecto un eje prioritario de esta ley. Nuestro principal motor económico no se puede permitir tener heridas en el territorio que se perpetúan a lo largo del tiempo. Partiendo de esta máxima hemos buscado la solución a los problemas, tanto para las explotaciones existentes y activas como para las caducadas.

Y tercer eje, la transparencia. En cuanto a la transparencia hemos buscado la máxima claridad en la documentación que rija en los procesos de las explotaciones mineras; tanto es así que el Registro de la minería, con su componente gráfica, será el máximo exponente en este sentido. Además de este registro el Consejo de la Minería creado en esta ley será un órgano participativo en el que tendrán cabida instituciones -y hablamos de gobierno, consells, ayuntamientos-, todos los agentes socio-económicos vinculados a la minería, además de sindicatos, los más representativos, y asociaciones de defensa del medio ambiente, un consejo de la minería que dará transparencia absoluta a cualquier decisión respecto a la ordenación minera en nuestra comunidad.

Ustedes, que han participado en todo el proceso de elaboración de esta ley desde sus inicios, convendrán conmigo que en todo momento hemos tenido la voluntad desde el Gobierno de trabajar para lograr una norma que surja del máximo consenso posible, y de nuevo he de reiterar el gran trabajo que todas las partes han hecho, sectores implicados, asociaciones, y por supuesto ustedes. El anteproyecto de ley incorporaba el 86% de las aportaciones que se realizaron previo a iniciar todo el proceso administrativo; estas aportaciones venían de distintos grupos parlamentarios, entidades ecologistas, ayuntamientos, consells insulares, profesionales, particulares, Ministerio de Industria, Energía y Turismo, Colegio de Minas y Escuela de Minas. Incluso hasta el último momento, en el apartado de enmiendas, una vez discutido en ponencia del día 27 de agosto y explicadas adecuadamente, además con las personas técnicos que han trabajado arduamente en el desarrollo de la ley, se han incorporado en el texto muchas de las enmiendas que ustedes han presentado. Por tanto es una ley que entendemos que sale con el máximo consenso posible respondiendo a todas las partes.

Es cierto, sin embargo, que enmiendas que se pretendían incorporar a la redacción de la ley, por ejemplo el *fracking*, como ya se explicó en sesión plenaria en esta cámara el día 23 de julio, entendíamos y entendemos que estaban y están fuera de lugar, ya que provocarían la inconstitucionalidad, como se ha puesto de manifiesto en otras comunidades, y ahora saben que el Tribunal Constitucional se ha puesto a trabajar también sobre la misma ley, *fracking*, en la comunidad navarra. Por tanto, para que nos declaren una ley de inconstitucional después de todo un año de trabajo y de muchas personas afectadas entendíamos y entendemos que no se tenía que incorporar. Pero es que además creo que el Gobierno, y en este parlamento, ha demostrado en varias ocasiones su rotunda, su rotunda y categórica postura en contra del *fracking*. Ya lo hizo respondiendo a una pregunta parlamentaria de un diputado popular, ya se hizo el 11 de junio de 2013, y a través, en septiembre de 2013, de una PNL presentada por el Partido Popular contraria a la práctica del *fracking*. Por tanto la postura del Gobierno ha quedado totalmente reflejada, y el incorporarlo en esta ley hubiera sido un gran problema para la misma porque al final hubiéramos acabado en el Constitucional. No es de recibo, si me permiten la expresión, entonces, una ley donde se intente hacer -y perdonenme la palabra- demagogia con algo tan relevante, y sobre todo en que toda esta cámara está de acuerdo.

Sr. Pons, además se han aceptado enmiendas para quitarles a ustedes el miedo de que esta ley pudiera tener algún tipo de segunda intención. Me refiero a que se le ha escuchado y se ha suprimido la referencia a la sección D, que ustedes entendían que podía permitir la explotación de hidrocarburos. Además dijo usted que, según su punto de vista, la declaración de impacto ambiental en la regulación no era obligatoria para todas las explotaciones; se ha propuesto una nueva redacción para su tranquilidad, y aunque a nuestro parecer estaba bien expresado se ha admitido, se ha incorporado esta duda que ustedes tenían y se ha mejorado la redacción, a la cual usted nos ha dado el visto bueno.

En todo caso nunca como ahora con esta ley se han previsto mecanismos de control medioambiental como la ley, con todas sus figuras, incluye. La ley refuerza la figura de los informes medioambientales en todos los pasos de la gestión de la explotación minera en Baleares, y una estructura de inspecciones que controlarán la situación de manera real y no sólo en los papeles.

Quiero agradecerles..., agradecerle todas sus aportaciones, todo el debate de estos días, y particularmente decirle que esperamos que al final todos los puntos que teníamos de desencuentro y que aun tenemos al final de esta ponencia y de la siguiente podamos conseguir su visto bueno.

En su caso, Sr. Abril, enmiendas no aprobadas son aquellas referidas a la ampliación del plazo respecto al tema de las regularizaciones, pero porque entendemos que teníamos que empezar ya y teníamos que empezar a trabajar. Pero es que además se garantiza la máxima transparencia durante el proceso y se trabaja para que de alguna forma esas dudas que usted tiene se puedan resolver durante todo el proceso. Ustedes han tenido la responsabilidad política en esta materia, han tenido ocasión de vivir la realidad de las canteras, y cuando un terreno o una finca tiene las autorizaciones que datan de los años sesenta o anteriores, el proceso de regularización no es que sea necesario, se hace imprescindible.

Cuanto hablamos de regularizar básicamente se trata de marcar unas reglas de juego para que la documentación sea común para todas las administraciones; en definitiva, lo que se hace es la actualización de datos, todas las administraciones han de manejar la misma información. Siempre en el proceso de regularización estamos hablando de canteras que tienen autorización minera; por tanto la enmienda a la totalidad preventiva entiendo que en este proceso le ha quedado a usted totalmente resuelta, a favor de que no hacía falta una enmienda a la totalidad.

Las explotaciones que no dispongan de ningún tipo de documentación que justifique su zona de explotación serán obligadas a su clausura, abandono y restauración, así como, si procede, sometidas a los correspondientes expedientes disciplinarios. Y no se preocupe usted, que como ya se le dijo en sesión plenaria la ley no comportará ninguna amnistía ante situaciones o explotaciones irregulares; al contrario, uno de los puntos fuertes de esta ley, Sr. Abril, y usted lo ha comprobado, precisamente es la distinción entre aquel propietario explotador que cumpla la legalidad y el que no cumpla la misma. Hasta ahora se hacía muy difícil diferenciar entre el infractor y el que no lo era y, posiblemente, la culpa no era muchas veces de los actores, era de no tener una regulación clara.

El proceso de regularización que contempla la ley acabará con esa situación, ya que, una vez finalizada, será imposible, como determina la propia norma, que aparezcan dos documentaciones disonantes.

Por otra parte, tenemos ya las primeras, y ustedes lo han comprobado, muestras de la información gráfica que los ciudadanos con libre acceso, a través del servidor web del Govern, podrán ver respecto a las explotaciones mineras y sus procesos de restauración, ustedes han visto una maqueta, y en ello estamos trabajando.

Sr. Abril, no dude que lo único que queremos es que se cumpla la legalidad, se restauren las heridas del territorio, pero también que las empresas puedan trabajar de acuerdo con una seguridad jurídica que nosotros siempre hemos mantenido y tenemos como emblema en nuestro programa electoral. En todo caso, me consta que, con independencia de lo que he manifestado hasta el momento, a medida que ustedes han trabajado más sobre el texto, han ido viendo la bondad de la ley. De hecho, con las enmiendas que le comentaba anteriormente, en las discusiones respecto a ellas el nivel de acuerdo, creo, y lo veremos en los próximos minutos, ha sido muy importante y relevante. Por tanto, es de agradecer por nuestra parte.

Probablemente, el único tema al que le hemos dado una solución y ustedes no han tenido a bien aceptar, es nuestra propuesta referida al procedimiento de discrepancia que, como usted bien sabe, está referido en otra ley y, por tanto, tenemos que incorporarlo y atenernos a ellas. En este sentido, incluso le dimos la opción de incorporar al Consejo de la Minería, como un órgano que nos ayudara a resolver esta discrepancia, bueno, no hemos podido llegar a un acuerdo y espero que en los próximos minutos, a lo mejor, podamos hacerla.

Cuando hablamos del Consejo de la Minería, creo que es un órgano que va a tener mucho que decir, como sabe, que es el Consejo de la Energía, queremos que tenga mucho dinamismo y por supuesto que puedan llegar muchos temas a tratar y muchos temas a resolver.

Señoras y señores diputados, a modo de conclusión, y entiendo que compartimos esta ley que hoy vamos a aprobar tiene que ser una ley de larga vigencia, porque es una ley que entre todos se ha desarrollado conforme a una visión técnica, conforme a responsabilidad política y sobre todo unida al consenso y al rigor. En todo caso, con independencia del posicionamiento político, hemos de tener un respeto total y absoluto por la sociedad a la que representamos, y en este caso también por las personas aquí presentes interesadas en esta ley y afectadas por la misma. Se trata de dar una imagen de máxima sinceridad y con ello ganaremos el respeto de la ciudadanía con relación a la clase política.

Antes de acabar mi intervención, y de nuevo como he empezado, quiero agradecer a todas las partes, personas, colectivos que han estado trabajando con nosotros durante este período, al equipo técnico, a su director, a ustedes, porque hoy creo que estamos haciendo algo muy relevante para nuestra comunidad, muy relevante para nuestra economía y sobre todo lo que estamos es incorporando rigor jurídico a un sector económico que hasta ahora no había tenido referencias muy claras y por tanto hasta ahora había tenido muchas complicaciones en el desarrollo de su actividad.

Muchas gracias a todos y esperamos que esta ley sea aprobada hoy por mayoría.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

A continuació, passarem al debat de les esmenes mantingudes al projecte de llei, en primer lloc, passam al debat de les esmenes RGE núm. 6559, 6560, 6561, 6563, 6568, 6569, 6570, 6571, 6572, 6573, 6575, 6577, 6578, 6579, 6582, 6580, 6581, 6583, 6584, 6585, 6592, 6594, 6595 i 6598/14 del Grup Parlamentari Socialista.

Per a la defensa d'aquestes esmenes intervé el diputat Sr. Marc Pons, per un temps de quinze minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Després d'un calorós estiu, ens retrobem de nou en aquesta cambra per concloure la tramitació d'una llei complicada, molt tècnica, però també necessària, especialment per al sector pedrer, ja que ve a cobrir un buit normatiu existent des de fa molt temps. Després, idò, d'un estiu en ponència i en comissió, després d'un estiu de feina, tornam donar la benvinguda als representants aquí presents de la Mesa de la Minería i de les persones assistents, interessades i fins i tot afectades, que continuen amb màxim interès la tramitació parlamentària d'aquest projecte de llei d'ordenació minera de les Illes Balears.

Del primer debat, el de l'esmena a la totalitat, en vàrem treure algunes conclusions acordades, és cert que no totes, però sí algunes, que al llarg d'aquest estiu han estat objecte de discussió, tant en ponència com en comissió entre les diferents forces polítiques i que arriben a aquest debat final raonablement ben resoltes. Quins són aquests punts d'acord, quines són les qüestions que s'han modificat des de l'acord respecte del projecte de llei?

Principalment, jo faig referència a tres, el conseller les ha esmentades: la primera qüestió és la referida a la necessitat que qualsevol regularització d'un dret miner o qualsevol nova pedrera hagi de comptar amb la corresponent avaluació d'impacte ambiental, tal com ja vam afirmar en aquest plenari tots els grups polítics i fins i tot el mateix conseller. I no era açò exactament el que expressava l'avantprojecte de llei, per tant s'ha hagut de modificar el text per ajustar-ho, una modificació que s'ha fet per acord de totes les parts i que des del Grup Socialista volem reconèixer en aquest debat. Insistesc, sobre la necessitat d'adequar-se a la normativa mediambiental que aquesta llei així ho contempla i que des del Grup Socialista ho valoram positivament.

La segona qüestió, on també s'ha arribat a un acord entre totes les parts, és la que fa referència a la no registrabilitat dels recursos geològics de la Secció D, açò són els carbons, els minerals radioactius, els recursos geotèrmics, les roques bituminoses i qualsevol altre jaciment mineral o recurs geològic d'interès energètic. No hi haurà idò registrabilitat per a aquest tipus de recursos a les Balears. En canvi, sí trobam convenient que Balears pugui ser declarada, en tot cas aquelles zones, com a zones registrables per a recursos geològics de la Secció C, i

molt especialment els referits a l'extracció de pedreres. I és que la declaració de registrabilitat de la Secció C equipara les pedreres de les Balears, en exigències fiscals, a les de la península, un plantejament compartit per part del Grup Socialista i que, per açò mateix, el nostre acord amb la modificació de l'articulat que en aquests moments arriba a aquest plenari, el nostre acord de permetre la registrabilitat dels recursos de la Secció C i, en canvi, prohibir-los per als de la Secció D.

La tercera qüestió, el tercer punt on s'ha arribat a acord, és el referit a la necessitat de revisar de forma integrals les zones, els recursos miners actualment vigents en el Pla director sectorial de pedreres de les Illes Balears. Ja vam veure de forma clara en el passat debat a la totalitat fins on arribaven les errades de l'actual pla: urbanitzacions, zones aeroportuàries, esportives, educatives que en l'actualitat es troben catalogades com a zones amb recursos d'interès miner sense cap tipus de justificació, i que, per açò mateix i que de forma obligatòria, en el termini de dos anys, els consells insulars, en el marc del seu àmbit competencial, hauran de revisar i aprovar aquestes noves zones amb recursos d'interès miner.

Tres acords idò importants, tres qüestions que són prou destacables i que ens han permès arribar a punts de trobada que torn valorar de manera positiva, i molt més quan sabem el difícil que és tancar acords en aquest parlament en aquesta legislatura. I és en base, precisament, a aquests acords assolits entre totes les forces polítiques que, des del Grup Socialista, votarem a favor de tota aquella part de l'articulat on no s'hi han presentat esmenes o que aquestes han estat aprovades per part del Partit Popular quan les hem presentat nosaltres. El nivell d'acord, idò, el valoram i el volem posar en consideració.

Però tampoc no ens hem d'enganyar, en aquesta llei no tot han estat ni són tot flors i violes, el text que avui previsiblement serà aprovat i que és objecte de debat, també conté articles que no compartim i que hem rebutjat des de l'inici de la tramitació. I ho hem presentat sempre esmenes alternatives, les quals creiem sincerament que millorarien notablement el projecte de llei i que, en canvi, el Partit Popular ha decidit no acceptar.

Aquestes propostes no acceptades, els desacords entre Govern i oposició són els que arriben vius a aquest plenari i són, per tant, els que s'hauran de resoldre mitjançant la votació posterior en el debat d'avui. Insistesc, propostes de millora presentades per part del Grup Socialista, les quals han estat rebutjades per part del Partit Popular; propostes que no van ser acceptades en comissió i que avui haurem de tornar votar; propostes amb les quals o amb les que encara hi són a temps de poder-les acceptar, Sr. Conseller i membres del Partit Popular, propostes que millorarien la llei i que farien encara més ampli l'acord; propostes que tornaré explicar-los com a últim intent de poder-los convèncer.

Aquests són idò els actuals desacords entre el Govern i el Grup Socialista i les propostes alternatives.

El primer desacord, la Llei d'ordenació minera de les Illes Balears ha de tractar exclusivament la regulació del sector miner i no s'ha de dedicar a corregir equivocacions d'altres lleis que res no tenen a veure amb el sector miner. La disposició transitòria sisena, la qual té per finalitat la regulació dels estudis de viabilitat de grans infraestructures de transports, de transports, i que modifiquen els articles 195 i 196 de la Llei de transport terrestre, aprovada fa ara tres mesos, aquesta disposició transitòria s'hauria d'eliminar, perquè res no té a veure aquesta disposició amb l'àmbit de la mineria. Si vostès volen corregir la Llei de transports la corregeixin, faltaria més, tramitin la modificació en el seu àmbit competencial, canviïn els articles 195 i 196 de la Llei de transports terrestre i aquells que trobin convenients, però no utilitzin aquesta llei de mines per fer-ho, perquè si no, acabarem amb un *pupurri* de lleis on totes tracten de tot, on totes ho embullen un poc més tot i acaba sent impossible aplicar-les de forma certa i rigorosa.

De fet, fins i tot els propis lletrats d'aquest parlament ja han advertit sobre el fet que no procedeix l'aprovació de la disposició transitòria sisena, precisament per aquests motius.

Per tant, idò, els demanam que facin cas d'aquesta proposta, que escoltin també els lletrats d'aquesta casa i que suprimeixin la disposició transitòria sisena. Cregui'm, Sr. Conseller, que la llei guanyaria en seguretat jurídica i que el sector de la mineria també els ho agrairia.

El segon desacord, el dels teulers, tots els grups polítics amb representació en aquest parlament ens hem reunit amb l'Associació de Teulers, els coneixem i sabem que són empreses totes que compten la seva edat per decennis, que es troben ubicades en sòl rústic i que de manera contínua necessiten adaptar-se, adaptar les seves instal·lacions a normatives tècniques, ambientals i de seguretat cada vegada més exigents. I que aquestes adaptacions necessiten moltes vegades d'obres i per tant d'autoritacions, autoritzacions, que és cert, s'eternitzen.

La forma amb la qual vostès han resolt aquesta situació ha estat amb un article on de l'únic que es preocupa és de legalitzar tot l'existent i fer taula rasa, com en certa manera a vostès els sol agradar, però sense preocupar-se de res més; els resolen el passat, però en canvi no es miren el que succeirà de cara al futur. I en canvi, no veuen que aquestes empreses hauran de continuar adaptant les noves normatives que és ben segur tornaran a sortir. I aquestes noves normatives, aquestes noves adaptacions els obligarà a haver de fer obres i tornaran a tenir exactament els mateixos problemes que han tingut fins al dia d'avui, perquè aquesta llei no dóna resposta a aquestes qüestions de futur.

Per açò la nostra proposta no tan sols resolvia situacions actuals, sinó que, a més a més, deixava resoltes situacions de futur i afavoria adaptacions més ràpides a normatives que cada vegada, ben segur, seran més exigents. Però el Govern i el Partit Popular s'han oposat a la nostra proposta sense que haguem pogut escoltar massa arguments, i volem i li demanam que s'ho repensin i que acceptin la transacció que els vam presentar en ponència.

Tercer desacord, les dispenses reservades al Consell de Govern en cas de no acomplir la normativa. No compartim aquesta idea que és igual si no s'acompleix la normativa, perquè si el Govern vol sempre se la podrà botar i atorgar igualment el dret miner. Aquesta espècie de butlla papal envia un mal missatge als ciutadans, el fet que la normativa no és exactament igual per a tothom, que a la gran majoria se li aplicarà la llei, però que alguns, els que més tenen, els que més poden, aquests se la podran botar per decisió de Govern. I aquest govern, malauradament, a pesar del que vostè ens digui, moltes vegades ja ha demostrat que no és de fiar.

Senzillament no ho compartim, no compartim aquesta discrecionalitat i hauríem volgut que haguessin suprimit el punt sisè de l'article 15, tal com li hem demanat obertament els grups de l'oposició. Aquest era el tercer desacord.

El quart, el quart és el paper que han de jugar els consells insulars, d'acord amb les competències atribuïdes per l'Estatut d'Autonomia. Sens dubte que aquesta legislatura ha vingut marcada i ha estat una tònica al llarg de tota la legislatura d'una forta component recentralitzadora; de fet, el Partit Popular ha jugat molt fort a açò i, a més a més, ho ha fet a tots els nivells: ho hem vist des del Govern central respecte dels governs autonòmics, al qual, al Govern autonòmic, els han retallat en inversions a les Illes Balears, avui ens ho recordaven, els obliguen a retallar en serveis prestats als ciutadans; els ha deixat amb un sistema de finançament que caduca; no ha volgut saber res del règim especial per a Balears, i a més a més, els ha empès a relegar qualsevol singularitat pròpia i molt especialment en matèria de llengua i cultura.

En definitiva, més per a Madrid i menys per a Balears, i hem vist aquesta mateixa actitud també a nivell autonòmic, on cada llei a cada proposta legislativa aprovada per aquest parlament al llarg d'aquesta legislatura sempre s'han retallat competències als consells insulars. És igual si ara parlam de la Llei general turística, de la Llei de finançament dels consells insulars o de la Llei de mesures per a la reactivació econòmica, a totes elles sempre els consells insulars hi surten perdent, com també hi perden en aquesta llei d'ordenació minera, la qual elimina la declaració d'interès general que fins ara, quina casualitat, era responsabilitat dels consells insulars. A partir d'ara ja no serà necessària aquesta autorització i per tant serà menor la capacitat de cada una de les illes per poder modular, per poder definir, per poder planificar com volen el seu territori.

Ja sé que açò tal vegada des de Mallorca pugui tenir aquesta idea de la capacitat competencial poca rellevància, de fet fins i tot hem vist com la mateixa Sra. Salom hi ha treballat perquè els consells vagin minvant cada vegada més, el de Mallorca especialment. Però no oblidem que de la mateixa manera que no compartim molts dels plantejaments recentralitzadors del Govern central respecte de les Balears, també és lògic que a la resta d'illes, Menorca, Eivissa i Formentera, es reclami una certa autonomia i que, per tant, el Partit Popular retalla de manera constant.

I el cinquè, ja el darrer desacord, és el que fa referència al *fracking*. No ens agrada, Sr. Conseller, l'actitud, i li pos l'exemple perquè en siguem conscients, que fins ara s'ha adoptat en matèria de prospeccions petrolíferes: sempre han dit vostès que no hi estaven d'acord, però en canvi sempre hi han actuat com si hi estiguessin d'acord, han predicat una cosa i n'han practicada una altra; han anat a manifestacions, s'han posat samarretes, han firmat declaracions i en aquest parlament han votat en contra de les prospeccions; però mentrestant, mentre fèiem tot açò, també ocultaven informació als ciutadans dels sondejos realitzats, no actuaven ni políticament ni jurídicament per evitar-ho i fins i tot han estat capaços de veure com ressuscitaven expedients caducats per part del Govern central per continuar amb noves prospeccions sense immutar-se, sense alçar la veu, sense dir que no hi estan en absolut d'acord.

I ens fa l'efecte, Sr. Conseller, que en matèria de *fracking* actuen un poc de la mateixa manera. Diuen que s'hi oposen, però la veritat és que són incapaços de plantejar cap iniciativa legislativa que els faci inviables, incapaços d'acceptar una proposta per evitar-les.

Al Grup Socialista ens hauria agradat veure el Govern de les Illes Balears actuar de forma decidida per aturar el *fracking*, i no tan sols amb manifestacions sense resultats, sinó també veure-ho amb resultats i amb contundència.

Vaig acabant ja, senyores i senyors diputats, i ho faig de la mateixa manera que he començat, reconeixent els espais d'encontre que ens han permès millorar el redactat d'aquesta llei: l'exigència de l'avaluació d'impacte ambiental, de la revisió de les zones d'interès miner o la supressió de la registrabilitat de la Secció D a totes les Illes Balears són acords importants que mereixen el nostre reconeixement, i així volem que quedi constància.

Ahora, però, també lamentam que aquesta voluntat d'acord no s'hagi estès a altres propostes de millora que havíem plantejat. La llei milloraria moltíssim en matèria de seguretat jurídica si eliminéssim la disposició transitòria sisena, referida a la Llei de transports; o si s'eliminassin les dispenses a aquelles noves pedreres que no complint la normativa es podran tal vegada acabar aprovant. La llei guanyaria si haguessin escoltat millor l'associació de teulers i acceptessin la proposta per facilitar l'adaptació de futures reformes que de ben segur hauran de fer, perquè sempre s'aprovaran noves normatives que s'hi hauran d'adaptar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

O si mostressin -acab ja, Sra. Presidenta- un major respecte a la capacitat competencial dels consells insulars o si introduïssin una actitud valenta de rebuig al *fracking*.

Però res de tot açò no ha estat possible, i precisament per açò li demanam en aquest debat i abans de la votació, Sr. Conseller, una darrera reflexió sobre les propostes que fins ara han rebutjat. Li demanam una darrera oportunitat per fer encara més gran l'acord, per fer més bona aquesta llei que avui segurament serà aprovada.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

A continuació passam al debat de les esmenes RGE 6610, 6611, 6614, 6615, 6616, 6617, 6621, 6622, 6624, 6625, 6626, 6627, 6628, 6629, 6630, 6631, 6632 i 6635/14, del Grup Parlamentari MÉS. Per a la defensa d'aquestes esmenes intervé el diputat Sr. David Abril, per un temps de quinze minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bon dia a totes i a tots. Benvinguts els sectors afectats per aquesta llei i aquest sector complex, director general i tota la gent que hi ha a la sala, i ja faig l'advertència que m'agradaria avui fer cap gran discurs, perquè crec que hi ha al voltant d'aquesta llei bastant d'acord, i ja s'ha dit a les intervencions que m'han precedit; fins i tot he advertit i he avisat als portaveus dels altres grups que si manteníem aquest bo to jo renunciava al meu segon, així que ho deix caure, com diuen, no?, i sobretot m'agradaria fer una mica de balanç del que ha estat el tràmit d'aquesta llei, allò en el que estam d'acord i allò en el que encara continuam discrepant, malgrat aquest acord en la major part de l'articulat.

I el primer que volia dir és que efectivament, com m'ha recordat avui el Sr. Conseller, en el debat sobre les esmenes a la totalitat el nostre grup va presentar una esmena, que jo li vaig dir que era preventiva, i el conseller em va dir que no havia sentit parlar mai d'això de les esmenes preventives, i vaig manifestar en aquell moment quines eren les discrepàncies. Avui li continuaré recordant quines són les discrepàncies que es mantenen, discrepàncies que és vera que també han anat minvant en els diferents esborranys, fins i tot abans del darrer que va entrar a aquest parlament i que avui debatem ja molt millorat, però crec que això de l'esmena preventiva s'entén molt quan amb aquest govern discrepam dia sí i dia també, i avui matí mateix hem discrepat permanentment, fins arribar a aquesta llei no hem pogut parlar d'acord. Per tant estam en desacord en moltes lleis, i sobretot en allò que normalment, directament o col·lateralment, sol tocar els temes que tenen a veure amb el territori, on l'actitud i els fets en tota l'elaboració en matèria legislativa aquesta legislatura sobretot ha anat més de desregular que de regular, i això el conseller de Turisme, que el tenim aquí també, sap que és una de les qüestions que li retrec en moltes ocasions. Amb aquesta llei sobretot es tractava de regular, i crec que entre totes i tots ho haurem aconseguit una mica més.

Em vaig comprometre aquell dia, com em recordava, que si efectivament s'havia produït aquest consens i aquest diàleg jo diria que m'havia equivocat presentant aquell esmena preventiva. No sé si puc arribar a afirmar que m'he equivocat, perquè encara hi ha algunes discrepàncies importants, però sí que mantenc que hi ha hagut un diàleg i que el text que crec que sortirà avui aprovat és molt millor i és segurament el millor que podia sortir, donades les circumstàncies.

De fet ja ha vist que dels 73 articles i de la desena de disposicions que queden en el text final que avui votarem el nostre grup votarà només en contra de mitja dotzena d'articles i d'alguna disposició. També advertesc la Sra. Marí que a partir d'aquí no tregui gràfiques respecte dels percentatges de suport que això significa al Govern, perquè seria entrar en un debat fals.

Entrant en matèria, estam d'acord, crec que tots i totes estam d'acord que sobretot del que es tractava -i els que els toca gestionar ho saben més de primera mà i tenen més la urgència- sobretot del que es tractava era de posar en ordre un sector que el punt de partida és molt caòtic, és molt caòtic sobretot des del punt de vista administratiu, però fins a l'extrem que du que molts de casos que tenen a veure sobretot amb pedreres, que és un dels apartats, però el principal, d'aquest projecte de llei, estan ja directament judicialitzats pel nivell de conflictes i d'interessos que hi ha, no només amb l'administració, que és una de les primeres fonts de caos, i aquesta inseguretat jurídica com a concepte que tant han repetit avui en aquest debat, sinó que hi ha discrepància entre els explotadors, els propietaris, els veïns, el món ecologista..., i fins i tot hi ha hagut també la veu, i això s'ha traduït també en forma de participació, d'aportacions, de diàleg i de debat, també, més enllà del debat estrictament polític o entre grups parlamentaris, del que podríem anomenar altres sectors extractius, com són els temes de l'envasament d'aigües minerals i de les teuleres.

Per tant, d'acord, s'ha de posar en ordre, s'ha de posar ordre a tot això. La qüestió és com, i amb aquesta "la qüestió és com" és per on varen venir les nostres aportacions i per on varen venir i també mantenim algunes de les discrepàncies. Primer és evident que necessitàvem una normativa molt més actualitzada que allò determinat per la Llei de mines de l'any 73, que és una de les darreres lleis que es va aprovar durant el franquisme, no perquè fos franquista sinó senzillament perquè evidentment en dècades han passat moltes coses, perquè nosaltres a més tenim una condició insular i un territori molt limitat i estam parlant d'una activitat extractiva que afecta el territori on s'ubica i l'extracció també de recursos bàsics, i que també treballàs d'alguna manera aquest desajust que hi ha hagut entre el poc desplegament normatiu estrictament en matèria d'ordenació minera i el que sí que ha estat una important feina d'elaboració de normativa a tots els àmbits mediambientals, aquí a l'àmbit autonòmic, a l'àmbit estatal i sobretot a l'àmbit europeu, que acaba afectant el sector. Perquè jo crec que també, n'estic convençut després d'haver llegit molt sobre aquesta llei, sobre la qual no era cap expert quan vàrem començar a debatre-la, una de les principals fonts d'inseguretat jurídica és aquesta distància entre el poc que hi ha hagut d'avanç normatiu en matèria de mines i el molt que hi ha hagut en matèria normativa mediambiental.

I a més és bo fer-ho ara, és bo posar-nos a regular aquest sector ara, que estam en un cicle, per al bo o per al dolent, més de regressió, que no en un cicle expansiu en què l'activitat és més intensa i els interessos també es multipliquen.

La segona qüestió que volia comentar és al voltant d'això del consens i de la participació; ho vaig dir també a l'altre debat, ha estat la llei -almanco de les que m'ha tocat participar- en què hi ha hagut més reunions amb sectors amb interessos moltes vegades contraposats; això supòs que el Govern, que la va redactar, va fer la primera redacció de la llei, ho ha viscut també de primera mà, i per tant també d'alguna manera és una exigència que afegeix complexitat a aquest projecte de llei. Pensam que el Consell de la Mineria és un instrument encertat a l'hora que sigui el màxim òrgan competent en matèria de mineria, però també valoram positivament que a més hagi incorporat la participació -eren algunes de les nostres esmenes- els altres sectors extractius, no estrictament les pedreres; trobam a faltar, d'alguna manera, algun contrapès pel tema dels interessos veïnals, potser el Consell de la Mineria no és el lloc però trobam a faltar això. Bé està també que s'hagin incorporat els grups ecologistes.

Però tenim alguns dubtes, dubtes que pos aquí de manifest perquè crec que també implicaran la feina concreta de la conselleria, o del Govern en aquest cas, el dia després de l'aprovació d'aquesta llei. Tenim dues eines, el consell i el registre, sobretot, el Consell de la Mineria i el Registre de la Mineria. El registre és sobretot una eina jurídica, i fins que no estigui fet -i aquí també ens hem quedat una mica insatisfets- no substitueix aquell mapa que nosaltres reclamàvem; és vera que hi ha el catàleg de pedreres, que se'ns ha dit fins i tot a l'àmbit de la ponència no, i a més m'han mostrat mapes, "no, mira, ara ja estam treballant fins i tot en la cartografia del que hi ha", però això no és un diagnòstic objectiu i seriós del que hi ha, sobretot pel que fa a pedreres actives, i per això el nostre dubte, que sense tenir aquesta foto clara des del minut número 1 ja avançàssim com ha de ser el procediment, cosa que nosaltres veïem més pertinent a un reglament que no tant a una llei, perquè ens podem equivocar, i amb això no estic introduint un concepte que és el d'amnistia, o una insinuació, que la varen introduir vostès, perquè jo no he parlat mai... El meu dubte, el dubte del nostre grup sobre el procediment de regularització és que per ventura és molt exhaustiu per posar-lo damunt una llei, no perquè hi vegem la bubota que això serà una porta per aprovar qualsevol cosa. Pens que amb això hem marcat distància respecte del que ha estat el posicionament respecte d'altres lleis com la del sòl. Nosaltres no hem posat la paraula amnistia damunt la taula, en tot cas hauran estat altres grups.

I l'altre dubte és si el Consell de la Mineria, que ens pareix bé quant a la seva composició i al seu funcionament, i tenint en compte que a més hi ha la Comissió Balear de Medi Ambient, que també vaig fer la proposta que doblassin o triplicassin la plantilla al Sr. Company per desbloquejar segons quines coses -a vegades agilitar el procediment també té a veure amb el fet que els serveis públics estiguin ben dotats-, hem d'instar que el Consell de la Mineria no se'ns converteixi en una comissió balear de medi ambient bis, encara que l'òrgan substantiu ambiental encarregat de l'avaluació ambiental sigui la Comissió Balear de Medi Ambient, però entre Comissió Balear de Medi Ambient i Consell de Mineria, o començam a treballar ja en com han de funcionar conjuntament aquests dos organismes, i sobretot com ha de funcionar el Consell de la Mineria, o haurem avançat poc.

La quarta qüestió té a veure amb les garanties ambientals. També certament, i ho ha comentat també el company del Grup Socialista, ha millorat molt el text; sobretot ha millorat respecte de la primera de les redaccions, on es pretenia fins i tot modificar la Llei d'espais naturals; aquest aspecte es va corregir. S'han introduït propostes nostres que tenen a veure amb la protecció del paisatge, sobretot en els objectius de la llei, però aquí en aquest camp sí que és on hi ha el principal punt de discrepància respecte dels articles en què el nostre grup votarà no; votarem que sí a la major part dels articles però hi ha aquesta mitja dotzena que són les excepcions. Per a nosaltres no és estètic -m'atreveria a dir que tampoc no és ètic, però és igual, ho deixarem en estètic- aprovar una llei, rompre'ns tots el cap, fer tant feina per regularitzar un sector tan complex, i llavors a mitja dotzena d'articles afegir les famoses excepcions. O sigui, tot superexhaustiu, el procediment superexhaustiu, però llavors sempre deixam allà un punt amb la porta oberta, com l'article 15 que ha esmentat el Sr. Pons, per "bé, i en cas que hi hagi un informe ambiental negatiu, idò, bé, ja cercarem la manera d'arregla el tema". Això pensam que és poc seriós, és poc seriós, i això es reproduïx a mitja dotzena d'articles i a alguna disposició, i per una qüestió de fons, però que té a veure en aquest cas amb la forma de la llei, no hi podem estar d'acord.

Sobre el *fracking*, poc a comentar. També havíem fet alguna aportació, però a efectes d'anècdota crec que també hem de ser seriosos. Si l'argument per no incorporar cap referència al *fracking* en aquesta llei, que hi puc estar d'acord perquè també em vaig abstenir quan el Grup Popular ens va fer votar una declaració sobre Balears lliure de *fracking*, és la inconstitucionalitat perquè no és competència nostra, idò també és inconstitucional la proposta que va aprovar aquest parlament que ens declara zona lliure de *fracking* sense instar el Govern de l'Estat a fer res ni a tocar cap llei. Ho dic perquè mesurem bé els arguments que utilitzam, i ho deix com una qüestió anecdòtica, però és així. Vull dir que he aprovat una declaració que som lliures de *fracking* però no hem instat el Govern de l'Estat, que és qui té la competència a fer res. Bé, idò ja està; per això es va abstenir el nostre grup quan vàrem fer el debat sobre el *fracking*.

Ens hagués agradat -canviem de tema-, sobretot pel que fa a control, inspecció, sanció, una mica més de duresa, una mica més de duresa, d'entrada per respecte a la gent que fa les coses bé, i la gent que fa les coses bé està aquí avui asseguda; la gent que no fa les coses bé no està aquí avui asseguda i no està organitzada, només mira pel seu interès particular; mira pel seu

interès particular i perjudica la competència, la gent que fa les coses bé, la gent que mira pel territori, que compleix la normativa mediambiental, i el fet que també amb l'excusa que la normativa estatal diu això..., però és que al final en algunes coses ens hem d'atrevir a creuar una mica la frontera. Si no som capaços de considerar una sanció molt greu el fet que una persona ara obri una instal·lació sense cap tipus de permís, una explotació..., hem de tenir marge de maniobra en això, si no és que quasi quasi perd sentit el mateix fet de tenir una llei d'ordenació minera autònoma.

I darrer punt, i amb això vaig acabant, el tema de la restauració, restauració, restauració, restauració, que ha dit el conseller, totalment d'acord. Tendrem la llei aprovada però continuam tenint, d'entrada, les muntanyes de les Illes Balears plenes de forats, i això és una cosa que haurem d'arreglar qualque dia. Aquesta llei és una primera pedra per, almanco començant per les explotacions actives, posar ordre i garanties en aquesta qüestió. Però creim que no basta, i partim del fet que arreglar-ho és, en opinió del nostre grup parlamentari, un deure amb la terra i amb el paisatge, però també una possibilitat o una oportunitat del sector... Bé, he començat dient a la intervenció que parlam d'un sector o sectors que estan bastant en declivi, i això té molt a veure amb la crisi econòmica, però un sector que sobretot es basa en l'extracció a un territori hiperlimitat com el nostre i condicionat per la geografia el futur l'ha de mirar, jo crec que en el cas particularment de les pedreres, i en part també de les teuleres, però tot el que són activitats extractives, amb un altre tipus de filosofia, i això tindrà molt a veure amb la restauració, amb una reconversió de la indústria de la construcció en clau de sostenibilitat, amb el tractament dels residus de construcció i demolició, que tenim sobretot a Mallorca un sistema nefast de gestió en aquesta qüestió, i jo crec que el futur del sector anirà per aquí i anirà lligat directament a la restauració. Bé les garanties, però també s'haurà de començar a treballar des del minut número 1 després que s'hagi aprovat aquesta llei.

En definitiva, i ara sí que acab, i malgrat les discrepàncies, avui ens n'anirem tots i totes d'aquí havent aprovat una llei necessària i sobre la qual tots i totes hi hem fet feina, que és un bon punt de partida per posar ordre i fer les coses bé d'una vegada per totes, el sector i les administracions sobretot i en primera instància, i a més que les activitats extractives, com els deia fa un moment, aquest sector primari en declivi, malgrat tot sigui una peça clau per a unes illes sostenibles i generadores de prosperitat compartida. Avui sortirà molta gent satisfeta d'aquí, però la feina de bon de veres ve l'endemà, una vegada haguem aprovat aquesta llei.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Virtudes Marí, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyors consellers, senyors diputats, volem agrair una vegada més la presència del sector, de persones que han col·laborat, des de la seva feina a la conselleria, perquè avui estiguem davant el que jo consider un moment important, perquè intentam donar una solució a un problema històric, la manca de regulació autonòmica del sector de la mineria, i això s'emmarca, i no ho podem deixar passar, no ho podem oblidar, dins les reformes estructurals necessàries per millorar la competitivitat de la nostra economia, que des del principi d'aquesta legislatura el govern presidit pel Sr. Bauzá va iniciar.

Aquest projecte de llei ve a adaptar i actualitzar la llei que fins ara hem d'aplicar, de 1973, i només la data, com molt bé deia el Sr. Abril, jo crec que ja evidencia les seves mancances i la seva manca d'adaptació a la realitat actual. Juntament amb això vull destacar que parlem d'un sector divers -pedreres, teuleres, salines, aigües minerals, termals-, amb un pes molt important en el sector de pedreres, parlem de 124 pedreres actives i 1.350 inactives, parlem de volum anual de negoci d'uns 130 milions d'euros i que es dona feina directament o indirectament a 2.850 persones, és a dir, parlem d'uns sectors que alguns per grandària, alguns per història, alguns per la importància mediambiental, per exemple Ses Salines de què parlava el conseller, no podem pensar -jo som eivissenca- en el nostre paisatge, en un dels parcs naturals més importants de la nostra terra com Ses Salines d'Eivissa sense aquesta activitat econòmica.

Això ens exigeix una gran feina que crec que s'ha fet amb rigor, amb disposició política per part de tothom, amb molt bona voluntat, amb moltes hores i que ha donat com a fruit una llei que crec que equilibra en gran mesura, que parlem d'un sector econòmic, però que tots som conscients que parlem d'un sector econòmic que té, tota la seva actuació, una transcendència al nostre paisatge -com molt bé deia el Sr. Abril- i al nostre medi ambient.

Un 88% de les peticions que es varen anar fent durant la tramitació d'aquest projecte de llei ja varen ser incorporades pel mateix govern, crec que això demostra la flexibilitat i les ganes d'intentar respondre realment al que és la problemàtica existent, i en fase parlamentària crec que ens podem felicitar tots els grups parlamentaris perquè crec que hem fet un gran esforç i els números són molt indicatius, partírem de 41 esmenes, que ja no eren moltes, del grup socialista, avui en queden vives 24 i encara en transaccionarem i n'aprovarèm alguna, 27 del grup MÉS de les quals en queden vives 17 i també en transaccionarem alguna.

Crec que ha estat vital també i permetin-me que dediqui uns minuts a agrair la gran col·laboració, estam..., no oblidem -ho deia el conseller i té tota la raó- d'una llei molt tècnica i cap dels diputats no som experts en la matèria, crec que ha estat molt important per arribar a acords, desfer dubtes, per desfer malentesos -ho deia el Sr. Pons- la col·laboració, fins i tot en època de vacances d'alguns d'ells, de, per suposat, el director general Sr. Ochogavía, però també dels funcionaris, que veig que avui alguns l'acompanyen Sr. Luís Vizcaino, cap de servei de Mines, Sr. Luís García, Sra. Fuensanta Paris, cap de Servei

Jurídic de la direcció general i del Sr. Pere Ripoll, tècnic de la Conselleria de Medi Ambient i expert en aquestes matèries.

Crec que precisament gràcies a tota aquesta gent, juntament amb el sector que ha ajudat, avui estam en condicions de venir aquí i de presentar en primer lloc una cosa que crec que ja és important, que és una llei... jo diria que en allò bàsic, consensuada i ara entraré en el que són els desacords que plantejava en primer lloc el Sr. Pons, que és el que ha estat més exhaustiu, i llavors el Sr. Abril, perquè crec que el conseller ens ha explicat molt bé el contingut de la llei i quines són les coses que aportarà i només ho resumiria en tres qüestions: seguretat jurídica, com molt bé ha dit ell, transparència i regularització i restauració, són els quatre elements que aquesta terra ens demanava, que aquesta terra ens exigia i que el sector sol·licitava i necessitava.

Contestant ja als punts desacord i agraint el reconeixement als punts d'acords fets per tots els grups, no puc estar d'acord en diverses qüestions que plantejava el Grup Parlamentari Socialista. El tema de les teuleres, que és un tema..., crec que no li hem de llevar importància per la seva poca dimensió perquè té un component històric, etnològic i també econòmic crec que rellevant. Se'n parla perquè el Grup Parlamentari Popular en fase d'esmenes després d'haver parlat amb el sector presenta una esmena al projecte de llei que havia presentat el Govern on planteja la regularització, la legalització de totes aquelles explotacions anteriors a una determinada data, no els llegiré la disposició perquè crec que no cal i tots vostès la coneixen, i ho fa des de el rigor urbanístic i des d'un objectiu molt clar que és permetre la legalització.

Efectivament, aquí hi havia dues posicions. El Grup Parlamentari MÉS també va presentar una esmena introduint el sector de les teuleres en temps i forma, la seva opció era complementària o distinta a la nostra, era conscient també que era necessària una regulació, però ho diferia a una norma posterior, i el Grup Socialista en fase de ponència, efectivament, ens va plantejar un text que... aquell dia no el vàrem poder mirar perquè era molt llarg i va ser una mica així, però el miràrem després -li ho promet- amb tranquil·litat i vàrem arribar a la conclusió que no resolíem res per un error, perquè tornàvem deixar en mans que es declaràs o no l'interès general d'aquesta activitat i el que ha passat fins ara, des de 1997 en què es va aprovar la Llei de sòl rústic, és que ni una ha obtingut la declaració d'interès general. Per tant, proposar..., enteníem que proposar una solució que durant devuit anys ha esdevingut impossible, fèiem un flac favor al sector i per això ens vàrem quedar amb la nostra proposta.

El que sí crec i és la segona vegada que ho faig en aquesta tribuna i ho vaig fer en comissió i ho vaig fer en ponència, l'únic que no li puc admetre, Sr. Pons, és que digui que la dispensació (...) permetre la continuació del procediment per part del Consell de Govern, llei de l'any 2006 amb la qual hem governat, vostès i nosaltres, és una butlla papal, això no és dóna cap permís, això no és que el Consell de Govern digui, ah, això

m'agrada, d'acord, ho donaré, tothom diu que no, però jo ho donaré, això no és això i no podem enganyar la gent. Crec que s'ha de ser tremendament rigorós, l'únic que fa aquest article que -repetesc- copia fil per randa una llei, un article, amb què hem governat vostès i nosaltres, el que diu és que el Consell de Govern quan hi hagi informes discrepants, és a dir, un informe ambiental negatiu, però n'hi pot haver d'altres que siguin positius i tots els de les altres administracions fins i tot de l'Estat, fins i tot d'Europa que siguin positius, pot decidir continuar el procediment -continuar el procediment. Això ni és una butlla papal ni és... faig el que vull, ni és aquest m'agrada, li dic que sí, aquest no m'agrada, li dic que no. No és això i crec que no ens podem permetre, hem estat molt rigorosos amb tot i crec que no es mereix aquesta llei que fem servir aquest tipus de demagògies que entenc que són fàcils, però que no són certes.

A més a més, ho deia el conseller i ho reiter perquè crec que és important, tan poc cert és que el Consell de Govern vol tenir capacitat de fer el que vulgui, que els vàrem oferir que el Consell de Govern només ho pogués decidir, seguir el procediment, seguir la tramitació, si tenia un informe previ favorable del Consell de la Mineria. No ho varen voler introduir, jo ho entenc, però crec que els fets són el que més evidencien quina és la voluntat política d'aquest govern que és que estava disposat a renunciar a una facultat que a dia d'avui li atorga la llei, ho posem a la Llei de la mineria o no, la hi atorga la llei posant-se un límit més, un plus que era l'informe preceptiu favorable, previ del consell de la mineria. No passa res, però crec que no és just amb la feina que s'ha fet que parlem d'incompliments de normativa, de carta blanca o de butlles papals. No és veritat i crec que tots ho sabem.

El paper dels consells insulars, bé, Sr. Pons, entenc que vostè ha estat president del Consell Insular de Menorca i ha de fer el discurs que fa, però vostè sap que no s'ajusta al que és el text final. Gràcies a la seva aportació hem introduït un nou article, que és el 7bis on reconeixem les competències i definim les competències dels consells insulars en aquesta matèria.

Per tant, des del punt de vista competencial la Llei d'ordenació del sector de la mineria no lleva ni una sola competència de les que dona, ni la Llei d'ordenació del territori, ni el Pla director..., perdó, ni el Pla director sectorial en el seu moment ni des del nou Estatut d'Autonomia als consells insulars. Per tant, des del punt de vista competencial no és cert, al contrari, li reconec que hem dut a aquesta llei i hem explicitat les competències dels consells insulars amb la seva proposta, l'hem transaccionada, l'hem posada i crec i li reconec que és una millor llei com vaig fer en comissió.

Qüestió distinta és si fa falta declaració d'interès general o no, l'opció d'aquesta llei és que fa falta informe preceptiu i vinculant del consell insular, si fa falta informe preceptiu i vinculant del consell insular igual que fa falta haver declarat una zona d'interès miner, igual que fa falta que els consells insulars -una altra esmena que hem acceptat- que en dos anys els consells insulars redefeixen les zones d'interès miner a efectes de poder donar aquestes autoritzacions, crec que no estam dins els casos d'interès general, sinó que estam en un marc perfectament reglat, regulat, amb plans directors que diran on i com i, per tant, creim que és molt més adequat, perquè mantenim la seguretat jurídica, i guanyam en agilitat si el

procediment que se segueix és el d'informe preceptiu i vinculant del consell insular. És a dir, vostè diu que no hi participa el consell insular, llevam competències al consell insular, no llevam competències als consells insulars, i hi participen perquè el seu informe és preceptiu i vinculant. Per tant, segueixen influint en la seva capacitat de planificar el seu territori perquè li record que hem aprovat una altra disposició que diu que ells faran els seus plans directors sectorials i ells definiran les zones d'interès miner. Per tant, posem-ho tot en el seu just punt.

El tema del *fracking* crec que l'hem discutit moltíssim. La qüestió és una i bastant senzilla, no podem... li ho dic, no volem posar un article que sabem que el Tribunal Constitucional dirà que és inconstitucional, és que és tan senzill com això. Des del punt de vista polític els primers que parlen de no *fracking* a les Illes Balears és l'any 2013, primer amb una pregunta del Sr. Fernández al conseller i després amb una PNL del Partit Popular, i aquí no hi ha canvis de posició, només hi ha una sola posició i no en parlem més ara de... Crec que el debat avui no és petroli sí, petroli no, en parlarem en comissió. Crec que desvirtuaríem el que és la llei perquè, a més, aquesta qüestió la regula la llei d'hidrocarburs, però a efectes que a vostè li quedi clar, al *Diari de Sessions* li quedi clar i a tota la ciutadania li quedi clar: el Govern del Sr. Bauzá i el Grup Parlamentari Popular no vol el *fracking* a les Illes Balears, ho digui la Llei de mines o no ho digui la Llei de mines.

Sr. Abril, moltíssimes gràcies per les seves paraules, igual que al Sr. Pons. Al final he arribat a la conclusió que tenim un sol o un fonamental obstacle que és la dispensació, i lament profundament no haver estat capaç de fer-los veure que la facultat de dispensació del Consell de Govern no és res dolent, sinó que és una manera de poder seguir tramitant un procediment, amb caràcter excepcional i amb condicions d'interès general, que així ho diu l'article, i a més el Govern estava disposat fins i tot a posar una *cortapisa* més, encantat de posar-la, que era que el Consell de la Mineria ho hagués d'autoritzar, perquè no crec que hi hagi cap consell de govern, no hi hagi cap polític de cap força política que avui dia s'atreveixi a fer segons què, sense dubte el meu govern sé cert que no i la diputada que li parla menys.

El que ha dit del sancionador, sap que tenim els límits de la llei bàsica estatal, si es modifica, com així s'ha dit, la llei bàsica estatal ens podríem plantejar increments de sancions i altres tipus sancionadors, però vostè sap que amb això estam molt limitats i quant als dubtes sobre si havíem de regular ara el procediment o no, vostès saben, perquè han governat i justament la seva competència era aquesta, que es va intentar aconseguir tota la informació, aconseguir tota la fotografia, contractat fins i tot un geògraf, un lletrat per veure quin era l'estat de la qüestió i la conclusió d'això va ser que l'Advocacia de la comunitat els va dir, si no tenim la força d'una llei darrere tu no pots exigir que el sector te tregui els papers. Ara tendrem la força de la llei darrera, la gent tindrà..., el sector tindrà un any per regularitzar la seva situació i a aquells que no ho hagin complert evidentment se'ls sancionerà i si s'escau caducarà la seva autorització.

Per tant, gràcies a tots, crec que podem estar orgullosos d'aquest projecte de llei i com que encara hi ha algunes coses que hem parlat amb els grups de l'oposició i que consideram que s'han de corregir, oferiríem una sèrie de qüestions.

En primer lloc, proposam una transacció a l'esmena del Grup Socialista 6570 i a la 6611 del grup MÉS que el text, a efectes que consti al *Diari de Sessions*, seria el següent, es refereix a l'article 15.1 i el text és: "No es podran autoritzar noves pedreres ni en mineria metàl·lica l'ús de tècnica a cel obert en l'àmbit de les àrees d'especial protecció d'interès a la comunitat autònoma de les Illes Balears delimitades per la Llei 1/1991, de 30 de gener, d'espais naturals i de règim urbanístic vigent. Tampoc no es permetran extraccions d'arena ni mantenir les que hi ha: a) en l'àmbit de les ANEI, Àrees Naturals d'Especial Interès declarades per l'esmentada llei, i b) en els sistemes dunars litorals delimitats en el mapa geològic d'Espanya elaborat per l'Institut Tecnològic Geomíner d'Espanya". Nosaltres oferiríem aquesta transacció.

Llavors, hem detectat una sèrie d'errors que consideram que s'haurien de corregir, que és a la disposició transitòria cinquena falta el títol, que el títol seria "Dels plans directors sectorials de pedreres" i al text afegiríem "el seu corresponent pla director", és a dir, s'afegiria "el seu corresponent".

A l'article 4.17.c) on parla de tales, la paraula correcta en català seria "talls" -te, a, doble l, essa- i en la versió castellana seria "cortas", són qüestions tècniques que consideram importants que siguin correctes.

A l'article 4.16, segon paràgraf, hauríem d'afegir la paraula "en" i ha de dir "inclosa en l'autorització d'explotació minera". I a l'article 14.1 on diu "telemàtic" ha de dir "format digital".

Res més, moltes gràcies i crec que enhorabona a tots.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de rèplica, té la paraula el Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Marc Pons per un temps de cinc minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Ens centrarem en aquests punts de desacord perquè crec que s'avança quan efectivament hi ha debat.

Començaré per la part on el debat no hi ha estat, duim un any llarg, s'han produït debats en aquesta casa oberts a tothom, a les actes consta per tot, hem tingut ponència, hem tingut comissions, de tot en queda constància, i jo encara no he sentit per la qual s'aprova la disposició transitòria sisena que justifica el fet de modificar la Llei de transports. M'agradaria escoltar el conseller, que ens digui per quin motiu, què aporta de bo a aquesta llei, perquè ens n'anirem d'aquí, acabarem votant i resultarà que ningú no haurà obert la boca per explicar per quin motiu resulta que és necessària la disposició transitòria sisena.

Què aporta de bo al sector de les pedreres?, que algú ho expliqui, per favor, per part del Partit Popular, per part del Govern, perquè ens n'anirem i ningú no ho haurà justificat durant un any sencer, i ens preocupa i si volen faig referència, no sé si pertoca o no pertoca, però als informes que tenim en aquesta casa "la Mesa de la comissió -som n comissió- només admetrà a tràmit aquelles esmenes el contingut de les quals tinguin relació amb la matèria de la denominació del projecte de llei, excepte acord contrari adoptat per unanimitat".

No es produeix, no hi ha relació amb la matèria, aquesta disposició transitòria sisena, no hi és. Per tant, no hi ha justificació. Per tant, no hi hauria de ser perquè no aporta -i em faig seves les paraules-, si un pilar fonamental és el de la seguretat jurídica, aquesta no l'aporta i els lletrats de la casa ens ho recorden. Per tant, jo els ho deman, no la tinguin en compte, llevin-la i seguim avançant en aquest sentit i, si no, almanco expliquin-ho i justifiquin per quin motiu decideixen mantenir la disposició transitòria sisena.

Continuam avançant en les qüestions i parlaven o feia referència la Sra. Marí en relació amb el tema de les dispenses del Consell de Govern, d'acord, que és... que no és cert que aquestes dispenses es puguin entendre com a una butlla papal, jo els llegiré l'article 15.6, què és el que diu?, diu: "En el cas que l'informe de l'òrgan ambiental sigui desfavorable -desfavorable- es podrà continuar la tramitació", si és desfavorable ja queda clar, la tramitació no segueix, s'arxiva. Per tant, si és desfavorable el Consell de Govern té la potestat de dir que continuï, i continua i diu: "es requereixen, -per tant, ja per endavant-, algunes condicions: que no hi hagi solucions alternatives, que el pla o el projecte s'hagi d'executar per raons imperioses d'interès públic de primer ordre -aquesta és una qüestió absolutament arbitrària per part de l'equip de govern-, en aquest cas caldrà aplicar mesures de compensació, per tant, es poden aprovar". Obre la porta perquè el Consell de Govern tinguin aquesta potestat, i vostè, Sra. Marí, açò ho sap.

I si resulta que aquesta llei o que aquest article l'únic que fa és copiar-ne un que ja hi havia des de fa sis anys, que és en vigor, jo li dic: mantenguin aquell viu i no l'introdueixin aquí dins, facilitin l'acord, el retirin. Si resulta que açò és exactament el mateix que ja hi havia, que ja és en vigor des de fa molt de temps, no ho introduueixin, ja val, perquè hi és. Per quin motiu ja hi és? I no rebem resposta. I és la porta perquè el Consell de Govern pugui tenir, sí, les mans lliures en cas de, tal com explica perfectament aquest articulat.

Més, pel que fa als teulers, vam tenir debat i m'agradaria també poder-los fer una reflexió: què passarà demà, quan la Unió Europea tregui una nova directiva en matèria de medi ambiental d'emissions de gasos? Què succeirà? Què és que han fet vostès? Vostès el que han fet ha estat legalitzar tot el que hi havia a dia d'avui, a dia d'avui ho han legalitzat, però no han entrat en l'ús, l'ús no permet aquest tipus d'explotacions allà on són. Com que l'ús no és permès, quan demà hagin de fer qualsevol modificació els teulers, es tornaran trobar amb els mateixos problemes que s'han trobat fins ara.

I nosaltres els dèiem, no legalitzin açò exactament com està, entrem en el fons de la qüestió, fem un plantejament per donar una resposta a l'ús d'aquestes instal·lacions existents, de tal manera que amb l'ús autoritzat, amb l'ús permès, quan facin qualsevol modificació les coses seran d'una altra manera i serà molt més ràpid. Aquest era el plantejament que nosaltres els fèiem i que vostès no l'han volgut agafar. Insistim, i ens hi trobarem perquè el temps camina, d'aquí dos anys es trobaran que els teulers tocaran a la porta per dir-los que s'han d'adaptar perquè la xemeneia té un problema de no sé què, i no ho podran fer perquè aquesta llei no els dóna una cobertura, una resposta a aquesta qüestió.

Açò ho vam explicar, ens sembla fonamental i ens agradaria que haguessin tingut vostès la possibilitat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons, vagi acabant, per favor.

EL SR. PONS I PONS:

I vaig acabant amb la darrera qüestió de totes. L'informe vinculant per part dels consells insulars: vostès substitueixen una declaració d'interès general per un informe vinculant i ens diuen que és el mateix. I jo els dic: una declaració d'interès general és una autorització i un informe vinculant el que fa és establir un condicionant a qui ha de donar l'autorització. Fins ara, l'autorització era dels consells insulars els quals atorgaven la declaració d'interès general; quan ara resulta que els consellers i els presidents dels consells cedeixen i canvien la declaració d'interès general, la qual ja no fan els consells, per un informe vinculant al Govern, qui té la capacitat i qui autoritzarà serà el Govern.

Per tant, els consells tornen perdre -posa mala cara la Sra. Marí-, li torn repetir, si la presidenta em deixa...,

LA SRA. PRESIDENTA:

No, no, Sr. Pons, ha d'acabar, la presidenta li demana que acabi.

EL SR. PONS I PONS:

No és el mateix un informe vinculant que una declaració d'interès general, perquè la declaració d'interès general és una autorització i l'informe vinculant és un informe, tal com diu.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons, acabi per favor.

EL SR. PONS I PONS:

Per tant -acab ja-, els consells insulars, una vegada més, hi tornen perdre; hi van perdre amb la Llei de finançament dels consells; hi van perdre amb la Llei de ports; amb la Llei de transports; hi perdran amb la Llei agrària i també hi hauran perdut, en aquest cas, amb la Llei de mines, aquesta és la tònica d'aquesta legislatura dins aquesta casa. Nosaltres ho lamentam i ho explicam, perquè ens sembla que si no és molt difícil poder avançar.

Els acords no són possibles, que les posicions s'hagin explicat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Està fora de temps, Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Bé, nosaltres ja n'estam, en qualsevol cas ja ho valoram d'una manera positiva. Però creim que no érem tan enfora com per poder arribar a tancar aquests acords.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de rèplica del grup parlamentari. No vol fer ús de la paraula, Sr. Abril? D'acord.

Per tant, torn de contrarèplica de la Sra. Virtudes Marí, en nom del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Moltes gràcies. Només per rigor intel·lectual li llegiré el que realment diu l'article 15.6: "En el cas que l'informe de l'òrgan ambiental sigui desfavorable, i en circumstàncies excepcionals -s'ho ha botat-, a instàncies del promotor es podrà continuar la tramitació seguint el procediment establert per a la resolució de discrepàncies de l'article 36.2 de la Llei 11/2006". Què afegeix aquesta llei? Sempre que es respectin les garanties procedimentals establertes a les disposicions europees de protecció ambiental i amb la consulta prèvia de la Comissió Europea.

Vaja si aporta aquesta llei! I jo li deia més, és que m'agradaria convèncer-lo i que fos a l'inrevés i que m'acabassin votant el 15.6, afegim-hi, i li ofereix ara mateix la transacció, "i amb informe previ favorable del Consell de la Mineria". És que aquí no hi ha ni trampa ni cartró, és que no li puc llegir més clar, el que no pot ser és que m'ho llegeixin a trossos. On veu vostè l'arbitrarietat, no discrecionalitat, ha dit arbitrarietat, del Consell de Govern quan, a part del procediment del 36.2, diu que necessita consulta prèvia de la Comissió Europea i que ha d'acomplir totes les disposicions europees de protecció del medi ambient.

Però bé, és igual, baixem el to una altra vegada, que estàvem molt bé amb el to baix.

I el segon punt, bé, el tema de les teuleres a vostè li preocupa el que passarà demà, a mi em preocupa el que passarà avui i el que passarà demà, perquè és que tal vegada demà ja no hi seran, perquè hauran tancat. D'acord? Per tant, jo no sé si la nostra solució serà perfecta o no, el món no s'acaba avui, i si en el futur fan falta altres modificacions legislatives estic convençuda, pel que veig vostè té la confiança que nosaltres continuarem governant i per tant haurem de fer una modificació legislativa, no es preocupi, la farem i, a més, amb vostès, però vostè pensa en demà, i jo pens que la solució que vostè ens aportava no permet avui donar una resposta al sector, un sector que vostès saben, igual que ho sabem nosaltres, perquè han parlat amb tothom, que es troba en una situació molt delicada, i per tant que necessita respostes urgents i ràpides.

I és el que hem intentat, amb tota la bona voluntat, no hi ha política aquí darrera, és intentar que un sector no desaparegui. I pensar amb el que passarà demà i que el mort se'm mori, perdó, i que el malalt se'm mori damunt la taula crec que no hagués estat bé que ho féssim. De tota manera, si passa, li diré: miri, vostè tenia una bola de vidre i nosaltres no la teníem. El que hem de fer ara és com quan un entra a urgències, anem a curar si està en perill de mort, i llavors ja veurem si té qualche qüestió més que haguem d'arreglar, però tenim un malalt greu, molt greu, en situació crítica, i nosaltres oferim aquesta solució. S'ho prengui així i vengui a aquesta qüestió. Del futur, sempre són a temps de parlar-ne, crec que avui hem de parlar de present i de salvar un sector que es troba realment en perill.

I en el tema dels consells insulars, que és el tercer que vostè ha plantejat, per això he posat cara rara, he entès que vostè deia que l'autorització minera la donava el consell insular?

(Se sent de fons el Sr. Pons i Pons que diu: "declaració d'interès general, li he dit")

No, vostè ha dit, vostè ha dit...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons, per favor.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Vostè ha dit que l'autorització, que l'autorització, no la declaració d'interès general, que l'autorització la donaven els consells insulars, i que la Llei de la mineria ...

(Remor de veus)

... la Llei de la mineria...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

... li llevava. Vostè sap, igual que sé jo que les autoritzacions mineres les donava, les dona i les donarà després d'aquesta llei el Govern, per tant no li lleva cap competència als consells insulars.

Què és un procediment distint? Sí, però la declaració d'interès general és un procediment i nosaltres proposam un altre procediment, ha d'intervenir exactament igual i ha de ser exactament igual de vinculant en un cas que amb l'altre. Per tant, centrem les qüestions.

I del tema de transports vostè ha dedicat la meitat de la intervenció, crec que això és la millor prova que aquesta és una magnífica llei i que no tenien res més a criticar, sinó que, com hem dit al principi, crec que hem d'acabar com havíem començat, hem estat capaços entre tots, i els agraeisc profundament, estic segura que en nom del Govern, el conseller ho ha fet en nom del president que ara ens acompanya, i en nom d'aquest grup parlamentari, i si m'ho permeten, en nom de tot el sector, que haguem tret una llei en allò bàsic tots d'acord, això vol dir garantia de futur, i que ha cercat només un sol interès que és atendre les necessitats d'una gent diversa, implicada, que fins ara ningú no s'havia atrevit a posar fil a l'agulla i cercar una solució i que demà estaran millor del que estan avui. Crec que avui hem fet el que hauríem de fer sempre, ajudar la gent.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Una vegada acabat el debat, volia demanar als portaveus dels grups parlamentaris si accepten les esmenes tècniques que ha proposat la Sra. Virtudes Marí del Grup Parlamentari Popular. Estan acceptades, és així? D'acord.

Per tant, començaríem amb la votació d'aquestes esmenes tècniques que ha proposat la Sra. Virtudes Marí, començam per aquí. Passam a la votació o puc entendre que és per assentiment?

Per tant, queden aprovades per assentiment.

Ara començaríem amb la votació de les esmenes transaccionades RGE núm. 6570/14 del Grup Parlamentari Socialista i la RGE núm. 6611/14 del Grup Parlamentari MÉS. Passam a la votació. Votam.

Queden aprovades per 57 vots a favor.

Ara passarem a la votació de l'esmena RGE núm. 6598/14. Passam a la votació. Votam.

Queda aprovada per 57 vots a favor.

Si cap grup no demana votació separada, passam a la votació conjunta de les esmenes RGE núm. 6559, 6560, 6561, 6563, 6568, 6569, 6571, 6572, 6573, 6575, 6577, 6578, 6579, 6582, 6580, 6581, 6583, 6584, 6585 i 6595/14 del Grup Parlamentari Socialista, i de les esmenes RGE núm. 6610, 6614, 6615, 6616, 6617, 6621, 6622, 6624, 6625, 6626, 6627, 6628, 6629, 6631 i 6635/14 del Grup Parlamentari MÉS. Passam a la votació. Votam.

Queden rebutjades per 33 vots en contra, 23 a favor i 1 abstenció.

Si cap grup no demana votació separada, passam a la votació conjunta de les esmenes RGE núm. 6592 i 6594/14 del Grup Parlamentari Socialista. Començam a votar. Votam.

Queden rebutjades per 33 vots en contra, 23 a favor i 1 abstenció.

Si cap grup no demana votació separada, passam a la votació conjunta de les esmenes RGE núm. 6630 i 6632/14 del Grup Parlamentari MÉS. Passam a la votació. Votam.

Queden rebutjades per 33 vots en contra; 23 a favor i 1 abstenció.

A continuació, passarem a la votació de l'articulat del projecte de llei. Si cap grup no demana votació separada, farem la votació conjunta dels articles i disposicions següents: articles 6, 14, 15, 17, 26 i 32. Passam a la votació. Votam.

Queden aprovats per 34 vots a favor i 23 en contra.

Passarem a la votació de la disposició transitòria segona.

Queda aprovada per 51 vots a favor i 4 en contra.

Passarem a la votació dels articles 1, 2, 10, 19, 38, 66, 67 i disposició transitòria sisena. Passam a la votació.

Queden aprovats per 38 vots a favor i 19 en contra.

Si cap grup no demana votació separada, farem la votació conjunta dels articles i disposicions següents: articles 4, 45, 46 i 53, disposició addicional segona i exposició de motius. Passam a la votació. Començam.

Queden aprovats per 34 vots a favor i 23 abstencions.

Si cap grup no demana votació separada, farem la votació conjunta de la resta de l'articulat, denominacions i exposició de motius. Passam a la votació. Votam.

Queden aprovats per 57 vots a favor.

Es faculta els Serveis Jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent. Una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei d'ordenació minera de les Illes Balears.

(Aplaudiments)

No havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS